НАРОДНА АРМІЯ

28 вересня, 2017

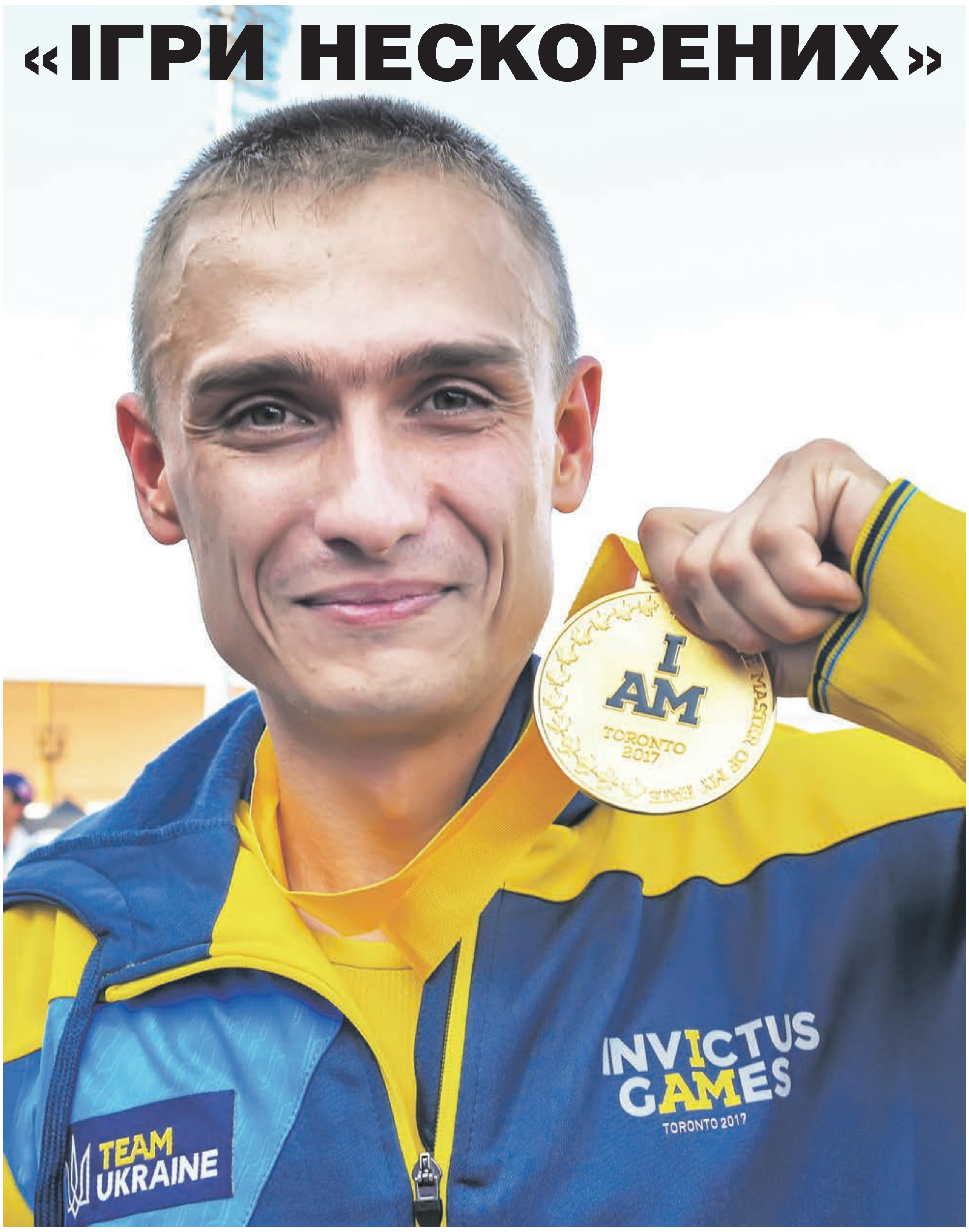
#39 (5519)

КОМАНДУВАЧ ПОВІТРЯНИХ СИЛ ОСОБИСТО ЕКЗАМЕНУВАВ МАЙБУТНІХ ЛЬОТЧИКІВ

На Прикарпатті курсанти–випускники Харківського національного університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба вчились літати на бойових винищувачах уночі та відпрацьовували повітряні бої стор. 14

«ІГРИ НЕСКОРЕНИХ»

Молодший сержант Збройних Сил України Олег Зімніков виборов першу золоту нагороду нашої збірної

«КОЖЕН ІЗ ВАС ЗАСЛУГОВУЄ НА АПЛОДИСМЕНТИ СТОЯЧИ»

У ТОРОНТО ТРИВАЮТЬ МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ «ІГРИ НЕСКОРЕНИХ», УЧАСТЬ В ЯКИХ УПЕРШЕ БЕРЕ НАЦІОНАЛЬНА ЗБІРНА УКРАЇНИ. КОЖНА НАГОРОДА, ЗАВОЙОВАНА НА ЦИХ ЗМАГАННЯХ НАШИМИ СПОРТСМЕНАМИ — ВЕТЕРАНАМИ АТО, ЦЕ БІЛЬШЕ НІЖ СПОРТИВНІ ДОСЯГНЕННЯ. ЦІ ЛЮДИ НАСАМПЕРЕД ВРАЖАЮТЬ СИЛОЮ ДУХУ Й ЛЮБОВ'Ю ДО ЖИТТЯ стор. 3

ФЛОТ ПОПОВНИВСЯ ЩЕ ЧОТИРМА НОВИМИ КАТЕРАМИ

стор. 5

ТИЛ

У ВІЙСЬКАХ ТЕСТУЮТЬ «ТАКТИЧНІ КРОСІВКИ»... А У СНАЙПЕРІВ — ОБНОВА

У Міноборони триває робота над створенням і поліпшенням предметів одягу та амуніції для наших бійців стор. 4

«ЗЛОВІСНА УКРАЇНСЬКА ДРГ» ДІЄ СКРІЗЬ

Кремль активно використовує в інформаційному прикритті своєї агресії тему «українського тероризму та диверсій» стор. 6

ГАРЯЧИЙ РЕГІОН

ЗАМІСТЬ МІН НА ПОЛЯХ ЗБИРАТИМУТЬ УРОЖАЇ

стор. 7

ВЧОРАШНІЙ ВЧИТЕЛЬ НИНІ КОМАНДУЄ РОТОЮ НА ПЕРЕДОВІЙ

Цей чоловік на війні вже три роки. «Фронтову кар'єру» розпочинав солдатом-водієм. Сьогодні він носить офіцерські погони, а головне, має чималий бойовий досвід та авторитет у бригаді стор. 9

З УРАХУВАННЯМ ДОСВІДУ БОЙОВИХ ДІЙ В КОНСТРУКЦІЮ БТР-3 ВНЕСЕНО МАЙЖЕ 740 ЗМІН

Він оснащений бойовим модулем БМ-3М «Штурм-М», який має стандартну 30-мм автоматичну гармату ЗТМ-1, дві пускові установки для протитанкових керованих ракет «Бар'єр», 30-мм автоматичний гранатомет КБА-117 та спарений кулемет КТ-7,62 мм стор. 12

ЯК УБЕРЕГТИ ЖИТТЯ НАШИХ ВОЯКІВ ВІД ВОРОЖИХ МІН

Забезпечення протимінного захисту є одним із головних завдань, які стоять при розробці нових та модернізації існуючих бойових броньованих машин (ББМ) стор. 13

ПСИХОЛОГІЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ

ВІЙНА ІНКОЛИ «НАЗДОГАНЯЄ» ЇЇ ВЕТЕРАНІВ У МИРНОМУ ЖИТТІ

Як подолати посттравматичний синдром: про системну допомогу бійцям АТО у ЗС України та іноземний досвід стор. 16

КЕРЧЕНСЬКА ПРОТОКА: РОСІЯ ПЕРЕЙШЛА ЩЕ ОДНУ МЕЖУ

Відповідно до наказу Мінтранспорту РФ від 07.07.2017 року та розпорядження капітана морського порту Керч (!) російські окупанти в односторонньому порядку обмежують морське судноплавство в Керченській протоці. Таким чином Кремль фактично приватизує протоку у власних імперських інтересах стор. 19

МІНІСТР НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ КАНАДИ:

«УКРАЇНА МОЖЕ РОЗРАХОВУВАТИ НА БЕЗЗАПЕРЕЧНУ ПІДТРИМКУ КАНАДИ»

«МИ БУДЕМО ПРОДОВЖУВАТИ РОЗВИВАТИ НАШУ ДРУЖБУ, ЗМІЦНЮВАТИ ІСТОРИЧНІ ЗВ'ЯЗКИ В ЕКОНОМІЧНІЙ, ДИПЛОМАТИЧНІЙ І ВІЙСЬКОВІЙ СФЕРАХ»

На цьому в Києві наголосив Міністр національної оборони Канади Харджит Сейджжан під час спільної заяви Міністрів оборони України та Канади

Під час зустрічі глав оборонних відомств двох країн, зокрема, обговорювалися питання підтримки Канадою міжнародних зусиль щодо розгортання миротворчої місії ООН на Сході України та головні підходи до організації цього процесу, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

— Вірю, що введення миротворчої місії ООН на Донбас забезпечить прогрес у мирному врегулюванні ситуації. Це стане стримуючим фактором для агресора та дозволить продовжити політичний діалог, щоб повернутись до питань, зазначених у Мінських домовленостях, — зазначив Степан Полторак та зауважив, що ініціатива Президента України щодо миротворців ООН свідчить, що Україна дійсно прагне вирішити проблему. Тоді як агресор запропонованим форматом спотворює саму ідею миротворчої місії.

Також під час діалогу з канадською стороною були розглянуті перспективи співпраці у військово-технічній сфері, зокрема включення України до переліку країн, до яких можливий експорт зброї, закупівля броньованої техніки, обладнання та екіпірування, налагодження спільного виробництва військової техніки та озброєння в Україні, а також запуск повномасштабного оборонного співробітництва між Україною та Канадою на основі домовленості, підписаної між міністерствами оборони двох країн.

Міністр національної оборони Канади Харджит Сейджжан запевнив, що Україна може розраховувати на беззаперечну підтримку Канади.

— Канадська допомога Україні повністю відповідає нашій новій політиці у сфері оборони. Це, зокрема, повна і беззаперечна підтримка України в її боротьбі, в її зусиллях збереження кордону та розбудови громадянського суспільства, — зазначив Міністр національної оборони Канади та повідомив, що в межах місії «Юніфаєр» з навчання підрозділів Збройних Сил України канадські інструктори провели курс для майже шести тисяч українських військовослужбовців.

— Канада зробила вагомий внесок у відновлення бойових спроможностей Збройних Сил України, — зауважив Степан Полторак. — Йдеться про дорадчу, матеріальну допомогу та роботу канадських інструкторів в Україні.

Міністр національної оборони Канади Харджит Сейджжан та Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак

МАКРОН ЗАКЛИКАВ СТВОРИТИ ЄДИНУ АРМІЮ ЄС

Президент Франції Еммануель Макрон закликав об'єднати всі сили оборони країн ЄС в єдину армію співтовариства для активнішої боротьби з тероризмом.

Таку пропозицію французький лідер зробив під час виступу перед студентами Сорбонни, повідомляє Укрінформ.

«Безпека — це основа будь-якого політичного співтовариства, але Європа зіткнулася з подвійним випробуванням: поступовим і неминучим відчуженням США та загрозою тероризму», — сказав Макрон.

На думку французького лідера, загальноєвропейська армія має постати до 2020 року як додаток до збройних сил НАТО.

«ЯКЩО РФ БУДЕ ЄДИНОЮ ДЕРЖАВОЮ, ЩО ВИСТУПАТИМЕ ПРОТИ МИРОТВОРЧОЇ ОПЕРАЦІЇ, РОСІЯНАМ БУДЕ ДУЖЕ СКЛАДНО ПОЯСНИТИ ЧОМУ»

Такі дії Кремля свідчитимуть про те, що він визнає факт окупації Донбасу

Підтримка всією світовою спільнотою резолюції про розміщення на Донбасі миротворців ООН не залишить шансів Росії ветувати її.

Таку думку в ефірі канадського суспільного мовника CBC News висловив Президент України Петро Порошенко, повідомляє Укрінформ.

«Коли Росія незаконно анексувала Крим та напала на мою країну, вона повністю зруйнувала всю післявоєнну систему безпеки. Якщо РФ буде єдиною державою, що виступатиме проти миротворчої операції, росіянам буде дуже складно пояснити чому», — сказав Президент.

За його словами, такі дії Кремля свідчитимуть про те, що він визнає факт окупації Донбасу.

«У цій ситуації відмова від підтримки миротворчої операції стане визнанням, що російська армія окупувала ці території. У такому разі ми звернемося до Міжнародного суду ООН, і Росію визнають відповідальною за військовий конфлікт», — пояснив Порошенко.

На його переконання, миротворці ООН на українсько-російському кордоні створили б умови для реінтеграції Донбасу.

«Якщо ми роззброїмо російські парамілітарні групи та повернемо на ці території закон і порядок, то зможемо провести чесні й справедливі вибори та реінтегрувати ці території назад в Україну», — зазначив Президент.

ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ ВХОДЯТЬ ДО ТРІЙКИ ІНСТИТУЦІЙ, ЯКІ МАЮТЬ НАЙБІЛЬШУ ДОВІРУ СУСПІЛЬСТВА

Перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак провів зустріч із делегацією Лондонської філії Міжнародної організації «Трансперенсі інтернейшнл», під час якої обговорено шляхи підвищення прозорості й ефективності запобігання корупції та боротьби з нею в Міністерстві оборони та Збройних Силах України. Про це повідомив речник Міністерства оборони України під час брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі й додав, що наразі питання боротьби з корупцією є другим за важливістю для оборонного відомства після виконання завдань антитерористичної операції з відбиття агресії з боку Росії.

Також зауважено, що, за даними дослідження Національного агентства з питань запобігання корупції, Збройні Сили України входять до трійки інституцій, які мають найбільшу довіру суспільства за Індексом сприйняття поширеності корупції.

У рамках реалізації реформ логістичного, фінансового, матеріально-технічного й житлового забезпечення експерти «Трансперенсі інтернейшнл» беруть участь у діяльності Комітету реформ Міністерства оборони та Збройних Сил України.

Наразі експерти комітету здійснюють дослідження й надають рекомендації з оцінювання корупційних ризиків в основних сферах діяльності Міноборони: це державні закупівлі, житлове та медичне забезпечення.

У межах секторального аналізу рівня корупції в Україні спільно опрацьовують нову Антикорупційну програму Міністерства оборони на середньострокову перспективу.

На нових засадах організовано роботу Тендерного комітету Міністерства оборони. Завдяки запровадженню проекту електронних закупівель ProZorro, значно прискорено процедури торгів і забезпечено чесність їх проведення.

З метою забезпечення права громадян на отримання інформації в Міністерстві оборони діють кол-центр, Громадська приймальня Міністра оборони та вісім регіональних приймалень.

Гарячі телефонні лінії дають змогу негайно отримувати інформацію про факти корупційних правопорушень для вживання необхідних заходів.

ДО КІНЦЯ НАСТУПНОГО РОКУ ЗА НАТОВСЬКИМИ СТАНДАРТАМИ ХАРЧУВАТИМУТЬСЯ ВОЇНИ БІЛЬШЕ ЯК У СТА ВІЙСЬКОВИХ ЧАСТИНАХ

У Збройних Силах України в межах реформи тилового забезпечення триває плановий перехід військових частин на нову систему харчування особового складу. Сьомою військовою частиною, в якій відтепер годують за натовськими стандартами (з 22 визначених у плані реформування Тилу ЗСУ на поточний рік), став Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації. Із 1 вересня курсанти вишу харчуються у своїй їдальні за системою шведського столу.

Як розповідає начальник продовольчої служби інституту підполковник Дмитро Коншин, щодня курсанти-зв'язківці та військовослужбовці-контрактники на їхній вибір мають різноманітний асортимент страв, зокрема свіжі овочі, фрукти, кисломолочні продукти з нового, значно розширеного Каталогу продуктів.

— Окрім того, зроблено капітальний ремонт кухонних приміщень і здійснено повне технічне переоснащення їдальні. Ми ввели й набрали в штат інституту новий персонал їдальні, — розповів начпрод інституту.

Він сказав, що відмова від попередньої системи харчування за аутсорсингом (коли послугу з харчування особового складу інституту надавала фірма — переможець тендерних торгів), спричинила здорожчання вартості харчування одного військовослужбовця на добу всього лише на гривню, тож сьогодні вона становить 78 грн 90 коп. І це з урахуванням того, що в цю суму включено заробітну платню персоналу їдальні. Віднині підприємство, яке виборолo на тендері право співпрацювати з військовим інститутом, забезпечує виш тільки продуктами харчування, які замовляє продовольча служба відповідно до Каталогу. Самі ж страви готують кухарі ВНЗ на штатному обладнанні. Немає тепер нарядів на кухню.

За словами начальника Центрального управління продовольчого забезпечення Збройних Сил України полковника Миколи Куклюка, на сьогодні розпочато харчування військовослужбовців відповідно до нової системи (за Каталогом) уже в семи військових частинах. Із 1 жовтня 2017 року по-новому харчуватимуться в Національному університеті оборони України (м. Київ), Навчальному центрі (смт Старичі), військово-медичних клінічних центрах (м. Харків і Вінниця), а з 15 жовтня 2017 року — у навчальних центрах міст Житомира та Миколаєва. Загалом до кінця поточного року плановий перехід на нову систему харчування відбудеться у 22 військових частинах ЗСУ.

Полковник Куклюк наголосив, що на відміну від системи харчування за аутсорсингом важливим результатом переходу на нові стандарти є залучення до організації харчування штатних кухарів, що підвищує автономність дій військових підрозділів. Окрім того, введено в штатні розписи військових частин обслуговувальний персонал їдалень, що вивільняє військовослужбовців від здійснення невластивих їм функцій.

— Нова система вже довела свою ефективність, доцільність і дістала позитивні відгуки від військовослужбовців Збройних Сил України, — зазначив Микола Куклюк.

Стосовно перспектив упровадження нової системи харчування військ посадовець повідомив, що наступного року реформа охопить ще 100 військових частин, а завершення планового переходу військ на харчування за стандартами провідних армій світу відбудеться 2020-го.

Іван СТУПАК

«КОЖЕН ІЗ ВАС ЗАСЛУГОВУЄ НА АПЛОДИСМЕНТИ СТОЯЧИ»

У ТОРОНТО ТРИВАЮТЬ МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ «ІГРИ НЕСКОРЕНИХ», УЧАСТЬ В ЯКИХ УПЕРШЕ БЕРЕ НАЦІОНАЛЬНА ЗБІРНА УКРАЇНИ. КОЖНА НАГОРОДА, ЗАВОЙОВАНА НА ЦИХ ЗМАГАННЯХ НАШИМИ СПОРТСМЕНАМИ — ВЕТЕРАНАМИ АТО, ЦЕ БІЛЬШЕ НІЖ СПОРТИВНІ ДОСЯГНЕННЯ. ЦІ ЛЮДИ НАСАМПЕРЕД ВРАЖАЮТЬ СИЛОЮ ДУХУ Й ЛЮБОВ'Ю ДО ЖИТТЯ

Напередодні урочистого відкриття змагань до Торонто прибув їхній засновник — британський принц Гаррі, який зустрівся з ветеранами і взяв участь у спеціальному симпозіумі, на якому обговорювали проблеми ветеранів. У перший день змагань він зустрівся й з українськими військовослужбовцями на тренуванні. Також підтримати нашу збірну приїхали Президент України Петро Порошенко із дружиною

«Це найкращий спосіб пошанування наших хоробрих чоловіків та жінок у формі. Їхній приклад хоробрості вселяє в нас впевненість у нашій остаточній перемозі. Я дуже гордий бути тут для пошанування української команди, яка вперше братиме участь в «Іграх нескорених», — зазначив Петро Порошенко, звертаючись до учасників змагань під час урочистостей із вшанування української команди «Ігор нескорених».

«Ці солдати представляють суть незламності духу української армії. Вони хоробрі. Вони непереможні. Вони сильні. Вони покладаються один на одного. Вони готові віддати своє життя за побратимів по зброї та своїх найрідніших. І вони справжні бійці української армії — сильної, вільної та реформованої, що заслуговує на високу оцінку та повагу цілого демократичного світу. Вони втрутилися у хвилину найбільшої потреби. Боролися за свою землю та свободу. Перемогли біль і довели, що дух завжди перемагає. Вони надихають усіх українців. Вони — вже переможці. Дивлячись на них, я переконаний, що Україна так само переможе у своїй боротьбі за незалежність», — наголосив Президент України.

До основного складу нашої національної збірної увійшли 15 українських спортсменів, серед яких три представники Збройних Сил України, три — Національної поліції та дев'ять ветеранів АТО. Вони змагаються у важкій атлетиці, пауерліфтингу, плаванні, стрільбі з лука, веслуванні на тренажерах і велоспорті на шосе. Змагання триватимуть до 1 жовтня.

Наші спортсмени дуже вдало розпочали свої виступи. Так, уже на четвертий день змагань у скарбниці збірної України три золоті, одна срібна та три бронзові нагороди.

Кожен з українських призерів став переможцем не тільки на спортивному майданчику, адже свого часу вони перемогли смерть. Війна вкарбувалась в їхні тіла важкими пораненнями. Так, капітан нашої національної збірної майор поліції **Олександр Писаренко**, який здобув золоту нагороду у веслуванні на тренажерах, перше поранення отримав ще 2005 р. у провінції Анбар на заході Іраку в ході миротворчої операції. Під час війни на Донбасі Олександр — комбат добровольчого батальйону «Січ» — утримував позиції в Пісках та Авдіївці.

Офіцер Національної поліції з Чернігова **Олександр Ткаченко** — срібний призер у бігу на 400 метрів, взимку 2015 року потрапив під обстріл у Дебальцевому, внаслідок чого дістав осколкове поранення в голову. Після демобілізації пройшов відбір до нового складу поліції і зараз служить у роті поліції особливого призначення. Його колега з Луцька **Сергій Торчинський** — бронзовий призер у секторі штовхання ядра — брав участь у найзапекліших боях на Донбасі, зокрема, біля Савур-Могили, де отримав осколкове поранення в шию. Після лікування та реабілітації продовжує службу інспектором патрульної поліції.

Вадим Свириденко та Юрій Писарчук

Капітан Василь Пашкевич — переможець змагань з пауерліфтингу

Президент України Петро Порошенко:

«Ці солдати перемогли біль і довели, що дух завжди перемагає. Вони надихають усіх українців. Дивлячись на них, я переконаний, що Україна так само переможе у своїй боротьбі за незалежність»

На четвертий день змагань в активі нашої команди було вже три золоті, одна срібна та три бронзові нагороди

Ще одна «бронза» нашої команди на рахунку Уповноваженого Президента України з питань реабілітації ветеранів АТО **Вадима Свириденка**. Він виборов її у змаганнях з веслування на тренажерах. Вадим служив фельдшером у 128-й бригаді. Отримав тяжкі поранення під Дебальцевим, в результаті чого через обмороження втратив обидві ступні та кисті рук.

Ветеран АТО **Павло Мамонтов** став бронзовим призером з однохвилинного веслування. Виконуючи бойове завдання в селищі Гранітне на Маріупольському напрямку, Павло отримав мінно-вибухову травму, після якої довго не міг повернутися до занять спортом, однак мужній чоловік знайшов у собі сили, щоб пробитися до складу національної збірної і зійти на п'єдестал пошани.

Золоту нагороду у змаганнях з пауерліфтингу виборов капітан Збройних Сил України **Василь Пашкевич**. Перемогу йому принесли три підходи — по 160 кг, 171 кг та 175 кг. Свого часу служив у 95-й бригаді ВДВ. Наприкінці червня 2014-го він під час рейду на Савур-Могилу отримав численні вогнепальні й осколкові поранення в живіт та голову. Після поранення довго на лікарняному ліжку Василь Пашкевич не влежав. Щойно зміг самостійно ходити, одразу повернувся до занять спортом та до війська. Зараз проходить службу в окремому полку Президента України.

На окрему розповідь заслуговує молодший сержант **Олег Зімніков**, який здобув першу нашу золоту нагороду на «Іграх нескорених». Олег подолав дистанцію у 1500 метрів із результатом 4 хв 33,78 с.

Колишній воїн-розвідник 92-ї бригади у розпал збройного протистояння на Донбасі наприкінці літа 2014-го був під Іловайськом. Увечері 28 серпня його підрозділ, який рухався у складі колони, потрапив у засідку. Російські окупанти понад сім годин обстрілювали позиції наших воїнів.

— У біноклі ми чітко бачили російські прапори та нумерацію бронемашин. По нас тоді гатили майже з усіх видів гармат та реактивних систем. Я ніколи не забуду крики і стогони поранених друзів. І те, як після вибуху літає багатотонна башта танка чи тече вогняна річка із перекинутого бензовоза, — розповідав Олег.

Під час одного із артилерійських обстрілів мінометна міна вибухнула просто біля розвідника. Він втратив свідомість, а коли прийшов до тями, то відчув сильний біль у голові, з вух текла кров. У той час медики рятували інших поранених. Тому Олег трохи посидів за обгорілим БТРом і знову взяв до рук зброю.

INVICTUS GAMES

«Ігри нескорених» (англ. Invictus Games) — міжнародні спортивні змагання серед військовослужбовців та ветеранів, які зазнали травм, поранень або захворювань під час або внаслідок виконання службового обов'язку, засновані 2014 року принцом Гаррі Уельським. Цього року в турнірі беруть участь команди з 17 країн. Змагання проводяться в канадському Торонто. В 12 адаптивних видах спорту беруть участь 550 військовослужбовців і ветеранів.

Лише згодом Олег дізнався, що в нього була сильна контузія. Він і досі періодично проходить курс лікування. Після Іловайська воїн-піхотинець тривалий час воював біля Щастя. Влітку ж 2015-го вирішив обрати офіцерську кар'єру і вступив до Військового інституту танкових військ НТУ «Харківський політехнічний інститут».

— Із 13 років займаюся легкою атлетикою. З початку цього року, як почав готуватися до «Ігор нескорених», я щодня пробігаю 20 кілометрів. Погана погода чи напружений ритм курсантського життя мені не заважають. Упевнений, що українці будуть серед призерів, адже незламний козацький дух виведе на п'єдестал переможців, — сказав нашому кореспонденту напередодні від'їзду до Торонто молодший сержант Олег Зімніков.

Відразу після перемоги Олег зазначив, що присвячує свої досягнення всім, хто його підтримував протягом підготовки та вболівав за нього.

Катерина КЛИМЧЕНКО,
Дмитро ГОРБУНОВ

Такий вигляд має прототип нового взуття для військових

У ВІЙСЬКАХ ТЕСТУЮТЬ «ТАКТИЧНІ КРОСІВКИ»,

У МІНОБОРОНИ ТРИВАЄ РОБОТА НАД СТВОРЕННЯМ І ПОЛІПШЕННЯМ ПРЕДМЕТІВ ОДЯГУ ТА АМУНІЦІЇ ДЛЯ НАШИХ БІЙЦІВ

У Головному управлінні розвитку та супроводження матеріального забезпечення ЗС України триває робота над удосконаленням та оновленням предметів речового забезпечення наших військовослужбовців

Зокрема, як повідомив «Народній армії» начальник відділу розробки речового майна ГУ РСМЗ підполковник Василь Саковець, у військах нині відбуваються тестові випробування принципово нового літнього взуття — тактичних черевиків без високих берців. Випробовують прототип майбутнього взуття для ЗСУ в одній із бригад ВДВ, і бійці вже встигли назвати нові черевики тактичними кросівками.

За словами офіцера ГУ РСМЗ, розвідувальний підрозділ ВДВ, у якому тестують черевики, нині бере активну участь у військових навчаннях, тож випробування відбувається в особливо жорстких умовах. Наприклад, десантники вже встигли «обкатати» черевики під час стрибків із парашутом, навіть таких, які належать до групи ускладнених, — із приземленням на воду.

— Нині ми маємо перші схвальні відгуки стосовно нового взуття, — розповідає начальник відділу розробки речового майна ГУ РСМЗ. — З-поміж основних позитивних якостей черевиків хлопці вирізняють їхню легкість та вологостійкість.

Також, за словами офіцера, десантникам подобається те, що, на відміну від нинішніх літніх черевиків із високими берцями, тестові зразки майбутнього літнього взуття мають кращу тепловіддачу.

— Саме цей показник, — пояснює підполковник Василь Саковець, — є дуже важливим, оскільки основним аспектом у дослідних випробуваннях кросівок є використання штатних трекінгових шкарпеток ЗСУ.

За відгуками десантників, із цими шкарпетками відчувається зниження температури всередині кросівок, і завдяки цьому зростає рівень комфортності.

Варто зазначити, що тестову партію черевиків для військово-дослідних випробувань фахівці Головного управління розвитку та супроводження матеріального забезпечення ЗС України отримали від виробника на безоплатній основі. Потім випробування такого взуття відбулося в підрозділах Прикордонної служби України.

За словами підполковника Саковця, роботу над створенням цього взуття в ГУ РСМЗ розпочато задовго до того, як виробники звернулися до військового відомства з пропозицією щодо тестування. Тож після завершення випробувань у Головному управлінні продовжать роботу над створенням облегшених літніх черевиків для різних видів та родів Збройних Сил. У подальшому бійці ВДВ й Сухопутних військ матимуть свій варіант «тактичних кросівок», льотчики й моряки відповідно також отримають взуття з урахуванням специфіки їхньої служби. Фактично, як запевнив начальник відділу розробки речового майна ГУ РСМЗ, партія взуття, яку тестують, є прототипом цілого сімейства нових бойових черевиків для ЗСУ.

На відміну від нинішніх літніх черевиків із високими берцями, тестові зразки майбутнього літнього взуття мають кращу тепловіддачу

— Хочу наголосити, що прототип, який проходить тестування, це пілотний варіант, — сказав підполковник Саковець. — Від бійців уже є побажання та зауваження стосовно цього взуття, тож у подальшому ми плануємо вдосконалити його з урахуванням усіх пропозицій, які отримаємо. Передбачаю запитання читачів: «Коли нове взуття потрапить у війська?» Гадаю, що не раніше як наступного року.

Стосовно перспектив розвитку та вдосконалення інших предметів речового забезпечення військовослужбовців ЗСУ офіцер повідомив, що на сьогодні в ГУ РСМЗ розроблено для тестування нові варіанти комбінезона для танкістів, костюма спеціального, є намір випробувати нову тканину для літніх польових костюмів. Наразі очікують кошти на придбання тестових партій цього майна. Також у Головному управлінні триває робота над створенням і поліпшенням інших предметів одягу та амуніції, передбачених у нормах речового забезпечення наших воїнів.

Іван СТУПАК

... А У СНАЙПЕРІВ — ОБНОВА

Головним управлінням розвитку та супроводження матеріального забезпечення ЗСУ представлено новий маскувальний костюм для снайперів. Виріб, який назвали індивідуальним маскувальним комплектом (ІМК), був створений фахівцями відділу розробки спеціального та захисного спорядження управління речового забезпечення, очолюваного підполковником Віталієм Романченком, і є продовженням роботи над створенням предметів бойового єдиного та спеціального комплектів.

За словами заступника начальника Центрального речового управління Тилу Збройних Сил полковника Дмитра Кузнєцова, на сьогодні затверджено технічний опис комплекту, тепер новинка має пройти дослідне випробування, яке триватиме у військах приблизно три місяці. Масове надходження ІМК у бойові підрозділи слід очікувати в першій половині 2018 року, виділення коштів, як запевнив посадовець, на фінансування закупівель маскувальних комплектів уже передбачено проектом кошторису Тилу ЗСУ на наступний рік. Орієнтовна вартість одного комплекту становитиме приблизно 3000 гривень.

Як пояснили «Народній армії» в Головному управлінні розвитку та супроводження матеріального забезпечення ЗСУ, виріб позиціонується як снайперський, але входить до бойового спеціального комплекту (БСК), і його видаватимуть військовослужбовцям відповідно до їхньої спеціальності.

Розробники ІМК запевняють, що конструктивно виріб має великі можливості щодо маскування, фахівцями продумано кожен елемент цього одягу для снайперів. Так, вільна конструкція комплекту забезпечує максимальну свободу рухів, приховує контури людини, дозволяє використовувати як верхній одяг та поверх одягу нижніх шарів та спорядження. Майже по всій поверхні комплекту розміщена швартувальна сітка, за допомогою якої можливо замаскуватися згідно з поставленими завданнями, місцевістю та погодними умовами. Комплект становлять куртка, штани та накидка.

За словами одного з розробників комплекту підполковника Вадима Білана, комплект розроблено після вивчення й аналізу наявних аналогів, а також з урахуванням побажань самих снайперів. Так, кишені, отвори, вентиляція, застібки та їхнє розміщення розроблені згідно з анатомічними вимогами та мобільними завданнями снайперів. Манжети рукавів подовжено, вони закривають майже всю долоню. Маскувальна сітка капюшона захищає від комах і мошки, добре маскує снайпера та основну частину зброї. У штанах передбачені отвори для швидкого доступу до підкостюмного простору, тобто спорядження. Наявність еластичних шнурів та фіксаторів дозволяє підігнати костюм під себе.

Окремо варто розказати про маскувальну накидку. Вона розроблена спеціально для тих завдань, коли не потрібен весь костюм, а є необхідність приховати лише верхню частину тіла. Значно легша та мобільніша, вона має такі ж функціональні можливості, як і верхня куртка, але складається тільки з рукавів та капюшона.

Попередньо, за словами розробників, для пошиття костюмів передбачено використання тканин кольорів «олива», «койот» і «варан» ЗСУ.

Іван СТУПАК

Новий маскувальний костюм для снайперів

ПІСЛЯ ПЕРЕДИСЛОКАЦІЇ З КРИМУ ТРЕБА БУЛО ЗНАЙТИ МІСЦЕ ДЛЯ БІЛЬШЕ НІЖ СТА ВІЙСЬКОВИХ ЧАСТИН

ЦЬОГОРІЧ ДЕРЖАВА ВИДІЛИЛА 202 МІЛЬЙОНИ ГРИВЕНЬ НА РОЗВИТОК ІНФРАСТРУКТУРИ ВМС

Нині робота з розвитку інфраструктури вітчизняного флоту, за словами начальника відділу розквартирування та землекористування Тилу командування ВМС ЗС України капітана 2 рангу Олександра Здора, відбувається в кількох напрямках. По-перше, це відновлення наявних фондів військових містечок Міністерства оборони в регіонах, де розміщено особовий склад Військово-Морських Сил. По-друге, це робота із центральними органами виконавчої влади щодо передачі у сферу управління МО України окремих об'єктів нерухомості або цілих майнових комплексів. По-третє, це відновлення фондів за рахунок позабюджетних коштів Міністерства оборони України, що передбачає співпрацю з комерційними структурами, місцевими органами самоврядування та волонтерськими організаціями. І, по-четверте, це міжнародне співробітництво, тобто залучення коштів наших іноземних партнерів для реконструкції наявних фондів і будівництва нових

— Федерація профспілок України передає нам дитячий пансіонат «Сонячний» у місті Очакові, — каже капітан 2 рангу Олександр Здор. — У Маріуполі на стадії узгодження — питання передачі цілісного майнового комплексу Азовського судноремонтного заводу. Також відбуваються переговори стосовно трьох об'єктів Міністерства інфраструктури України в Одесі, що на вулиці Газовій. У Бердянську від Міністерства освіти відбувається передача цілісного майнового комплексу колишнього професійно-технічного училища. Треба сказати, якщо комплекс побудовано як ПТУ, то в будь-якому разі буде здійснено реконструкцію будівель для зміни цільового призначення. Наприклад, навчальний комплекс стане штабом, гуртожиток переобладнають під казарму поліпшеного типу.

На відновлення інфраструктури ВМС цього року держава надала 202 млн грн. Насамперед ці гроші спрямовано на реалізацію першочергових проектів. Наприклад, частина коштів піде на реконструкцію фондів під розміщення командування ВМС та військово-навчальних закладів.

Важливо, що сьогодні командувачам видів Збройних Сил України надано право бути замовником, що дасть змогу прискорити реконструкцію певних важливих об'єктів. Одним із таких об'єктів є Південна військово-морська база. Проект щодо реконструкції стаціонарних гідротехнічних споруд Практичної гавані було затверджено ще 2015 року, нині на його реалізацію надано кошти, роботи вже розпочалися.

— На час виходу з Криму навесні 2014 року ми мали лише три військових містечка, Центр спеціальних операцій, Південну ВМБ та арсенал, а з півострова пішло більше як сотня військових частин, — розповідає офіцер. — Лише уявіть, яку роботу було здійснено, аби кожна військова частина отримала хоча б елементарні умови для життєдіяльності. До 2016 року в нас узагалі не було передбачено капітального будівництва, займалися тільки ремонтами. Уперше, у кінці 2016 року — на початку 2017-го, розпочато капітальне будівництво казарми на 280 ліжко-місць у селищі Дачному Одеської області. А ще в Одесі наприкінці року має завершитися реконструкція казарми поліпшеного типу на 384 ліжко-місця для плавскладу ВМС. Ці об'єкти розташувалися в Газовому провулку. Треба сказати, що Одеська міська рада додатково надала 6 млн грн на завершення робіт у селищі Дачному в рамках програми «Безпечне місто».

Крім цього, поточного року в селищі Дачному заплановано завершити будівництво гуртожитку на 120 ліжко-місць, їдальні, фізкультурно-оздоровчого комплексу, ще однієї казарми, капітально відремонтувати котельню та штаб, провести реконструкцію зовнішніх інженерних мереж, ремонт мереж електро-, водо- й газопостачання.

Військово-Морські Сили Збройних Сил України отримали в Одесі більше як двадцять військових містечок, у Білгород-Дністровському — два, у Миколаєві — близько десяти, в Очакові понад п'ятнадцять

У Миколаєві триває реконструкція казарми для окремої артилерійської бригади ВМС, незабаром має бути завершено капітальний ремонт їдальні в Навчальному центрі ВМС. Ще бракує коштів для реконструкції під гуртожиток сімейного типу будівлі по вулиці Чайковського в Миколаєві, яку передано 2016 року у сферу управління Міністерства оборони України. Для здійснення всіх робіт необхідно близько 18 млн грн.

Загалом Військово-Морські Сили Збройних Сил України отримали в Одесі більше як двадцять військових містечок, у Білгород-Дністровському — два, у Миколаєві — близько десяти, в Очакові понад п'ятнадцять.

Олександр ЗАВТОНОВ

ФЛОТ ПОПОВНИВСЯ ЩЕ ЧОТИРМА НОВИМИ КАТЕРАМИ

Бронекатери «Гюрза-М»

До Одеси прибули чотири малі броньовані артилерійські катери, збудовані для потреб флоту на ПрАТ «Завод «Кузня на Рибальському». Таким чином, флот матиме у своєму розпорядженні вже шість бойових катерів цього проекту.

— Поповнення флоту новими артилерійськими, десантними, ракетними та іншими катерами є тільки першим кроком у справі оновлення корабельного складу, — зазначив командувач ВМС ЗС України віце-адмірал Ігор Воронченко. — У перспективі — добудова інших суден, поповнення флоту кораблями необхідних типів, ударними ракетними комплексами, модернізація авіаційної техніки. Наприклад, проект нового українського ракетного катера, який стане основою бойового потенціалу ВМС України, презентують уже найближчим часом. А протикорабельні ракети, якими озброять катер, будуть українського виробництва.

Крім того, «Кузня на Рибальському» продовжує будівництво двох десантно-штурмових катерів.

Віталій ПАНЧИШИН

НА РЕМОНТ І МОДЕРНІЗАЦІЮ ФРЕГАТА «ГЕТЬМАН САГАЙДАЧНИЙ» НАДАНО 91 МІЛЬЙОН ГРИВЕНЬ

У Військово-Морських Силах ЗС України триває робота з відновлення технічної готовності корабельного складу й суден забезпечення.

За інформацією начальника управління експлуатації та судноремонту командування ВМС ЗС України капітана 1 рангу Володимира Шевченка, наразі вже завершено доковий ремонт на фрегаті «Гетьман Сагайдачний», навчальних катерах «Чигирин» і «Нова Каховка» та артилерійському катері «Скадовськ»

— Найближчим часом на стапель-палубу судноремонтного підприємства для докового ремонту стане ще один навчальний катер «Сміла». Нещодавно на судні розмагнічування «Балта» завершився поточний ремонт допоміжних механізмів, і має відбутися ремонт палубних механізмів цього корабля. Також цього року передбачено доковий ремонт ракетного катера «Прилуки», — розповів капітан 1 рангу Володимир Шевченко.

Крім того, на фрегаті «Гетьман Сагайдачний» заплановано певну модернізацію з метою підвищення бойових можливостей та експлуатаційних характеристик корабля. Зокрема заплановано встановлення нового та модернізація наявного озброєння й технічних засобів корабля. На заходи з модернізації й докового ремонту вже надано 91 млн грн.

Після ремонту на Чорноморському суднобудівному заводі вже повернулося в Очаків морське водолазне судно «Нетішин», яке підсилить корабельне ядро вітчизняного військового флоту та значно підвищить бойові спроможності військових водолазів. Адже його призначення — забезпечувати здійснення підводних водолазних робіт різної складності на невеликих глибинах у морі. А ще важливо, що «Нетішин» обладнано водолазною станцією та барокамерою.

Його ремонт тривав із квітня нинішнього року, на нього витрачено майже 6 млн грн. Як повідомив капітан 1 рангу Володимир Шевченко, на судні здійснено плановий доковий ремонт. Замінено понад 60% обшивки підводної частини зовнішнього корпусу та оновлено 70% донно-бортової арматури, систем і трубопроводів, здійснено ремонт гвинто-рульового комплексу, очищення, фарбування, а також низку інших робіт, яких не можна було виконати на плаву.

Найближчим часом командування вітчизняного флоту вирішить питання стосовно перспектив корвета «Вінниця». Корабель вже поставлено в док. Передбачається, що буде проведено обстеження корпусу шляхом ультразвукової дефектоскопії, а також палубних механізмів, енергетичної установки і електрообладнання.

— Спочатку корвет потрібно обстежити, а потім уже вирішувати, що з ним робити: чи списувати, чи ремонтувати. Експертиза тільки розпочалася, але стан корпусу вже практично перевірений, і попередні висновки є позитивними. Так, проблеми існують. Безумовно, ремонту потребуватимуть сам корпус й силові агрегати. Щодо озброєння, то його стан не викликає особливої занепокоєності, так само як навігаційної системи, інших систем, вузлів і механізмів корабля. Зважаючи на існуючі виклики і загрози, протичовновий корабель такого класу дуже потрібен українським ВМС, адже ми знаємо, що Чорноморський флот Росії поповнили шість нових підводних човнів, — заявив командувач ВМС ЗС України віце-адмірал Ігор Воронченко.

Віталій ПАНЧИШИН

«ЗЛОВІСНА УКРАЇНСЬКА ДРГ» ДІЄ СКРІЗЬ

КРЕМЛЬ АКТИВНО ВИКОРИСТОВУЄ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРИКРИТТІ СВОЄЇ АГРЕСІЇ ТЕМУ «УКРАЇНСЬКОГО ТЕРОРИЗМУ ТА ДИВЕРСІЙ»

На думку російських пропагандистів, українські диверсанти завжди одягають на завдання знаки розрізнення

Однією з найяскравіших ознак «гібридного» характеру нинішньої агресії Кремля проти України є активне використання ним інформаційної сфери для виправдання її цілей. В цьому сенсі дуже показовими є так звані інформаційно-психологічні операції тактичного та оперативно-тактичного рівня, які проводить опікувана агресором окупаційна влада на захопленій частині українського Донбасу. Робить це окупант насамперед для виконання так званих «поточних завдань», пов'язаних із інформаційним забезпеченням своїх дій безпосередньо в зоні проведення Україною антитерористичної операції (АТО). Але в переважній більшості випадків ці операції зовсім не обмежуються оперативно-тактичним масштабом або не мають виключно тактичного значення. Більшість їх набувають і стратегічної ваги. А надто, коли в них задіяні значні інформаційні та силові ресурси агресора. Як це виглядає на практиці?

Нагадаємо, протягом літа нинішнього року правлячий нині в Росії владний режим неодноразово зривав у той чи інший спосіб через різноманітні причини процес виконання Мінських домовленостей у зоні АТО. Зазвичай шляхом ескалації озброєних провокацій та обстрілів, зокрема із використанням важкого озброєння (з боку контрольованих ним окупаційних формувань із місцевих колаборантів, російських найманців та замаскованих під «інструкторів-добровольців» власних кадрових військовиків), позицій українських військ та населених пунктів, розташованих поблизу лінії розмежування. Однак формального приводу, як-то «провокації з боку київської хунти», для таких дій безпосередньо в районі конфлікту агресору було знайти достатньо важко, адже Збройні Сили України на терені АТО демонстрували і продовжують демонструвати стриманість, відповідаючи на вогонь ворога лише тоді, коли виникає реальна загроза життю та здоров'ю українських військовиків або мирних громадян. Тим більше, що факти збройних провокацій та обстрілів з боку окупантів-терористів неодноразово «потрапляли на очі» й фіксувалися наглядовою місією ОБСЄ (див. останню доповідь її голови Олександра Хуга).

Тож окупантам потрібні, нехай і формальні, але приводи для стрілянини. До того ж, це достатньо негативно позначалося й на стратегічному для агресора рівні — на його зовнішньополітичному становищі. Крім того, що проросійські окупанти на Донбасі продовжують стріляти і провокувати українські війська, вони безпідставно обмежують діяльність наглядової місії ОБСЄ, а місцями обстрілюють її представників, збивають їхні БпЛА. І все це потрібно якось виправдовувати…

Прикриваючись міфічними «українськими диверсантами» російські пропагандисти виправдовують будь-що і будь-коли

З іншого боку, ситуація на окупованих агресором теренах Донбасу також змінюється, і аж ніяк не на його користь. Передусім у сенсі соціально-фінансового становища населення, яке там мешкає. Воно почало стрімко деградувати. Тож в окупантів виникла нагальна потреба пояснити йому причини таких безрадісних наслідків «звільнення від українських фашистів». З'ясувалося, що розповідати байки про «укрокарателей» по телевізору — це одне, а годувати голодне населення окупованих територій значно складніше. І платити їм пенсії, зарплати. Або хоча б виплачувати грошове утримання захисникам «руского міра», які чомусь на порожній шлунок не хочуть стріляти. Більше того, «націоналізація» українських підприємств, фірм, шахт і загалом чужої власності на окупованій території, а простіше кажучи — грабунок, навіть під виглядом введення так званого «зовнішнього управління», ще більше ускладнює ситуацію. Адже через такі прозаїчні причини, як відсутність збуту продукції або розрив технологічних ланцюгів виробництва з підприємствами, які залишились на вільній території, грошей ця «націоналізація» не приносить. Треба промити російською пропагандою мізки місцевому населенню, власним бійцям та пояснити народу головне — чому так погано стало жити після приходу на Донбас «руского міра»?

У Кремлі знайшли, як їм здалося, геніальний вихід із цього становища — запустити спочатку на Донбасі, а потім у Криму і навіть в інших регіонах Росії інформаційну кампанію чи, краще сказати, цілу низку інформаційно-психологічних операцій із «силовою» підтримкою, об'єднаних задумом і методологією, під загальною назвою «Впіймай українського диверсанта». І у такий спосіб вбити не одного, а цілу зграю «зайців»…

І дійсно, для агресора це стало дуже зручним і ефективним методом пояснення причин будь-яких своїх невдач, провалів або навіть дій, які не відповідали правовим нормам. Від безпідставних обстрілів житлових кварталів у містах та селищах Донбасу (згадаймо міфічні українські «сміттєвози із мінометами в кузові» або полювання на «велосипедистів-коректувальників» із мобільними телефонами) до отримання «вагомих» аргументів, нехай навіть фейкових, на міжнародних перемовинах пана Путіна із його «західними партнерами», зокрема з президентом США паном Трампом (у цьому сенсі варто згадати історії із «українськими диверсантами» у Криму, які нібито спилювали металеві опори ЛЕП ножівками для деревини, або «український слід» у терактах на території самої Росії). І хоча в більшості випадків це інформаційне прикриття було організоване незграбно, поспіхом і навіть далеким від війни людям впадала в око його фейковість, це мало хвилює Кремль. Головне для нього в цій справі — мати привід, виправдання або причину для своїх дій…

У цьому сенсі «український терорист, диверсант» виявився вкрай корисним та зручним для агресора. Дарма, що існує лише в уяві зазомбованої частини населення окупованих чи анексованих територій. Порізали на брухт черговий завод або шахту, не платять гроші на виробництві, вимкнули електроенергію або опалення чи воду, злетіли до небес тарифи, не вдався туристичний сезон, крадуть устаткування, припинили відкачувати воду з шахт, з них пішов метан — винні українські диверсанти. Упав міст у Луганську, накрило селем дорогу, накрили на навчаннях «дружнім вогнем» власних військовиків, порізали та вкрали електрокабель, вбили ватажка бойовиків — знову проглядається «слід української ДРГ»…

У цьому сенсі інформаційне прикриття агресивних дій Кремля безпосередньо в зоні бойових дій загальним трендом «український тероризм» або «зловісні українські ДРГ» є перманентним. Воно й не дивно. Таким чином можна виправдати та пояснити будь-що і будь-коли. Кради, пиляй «на метал», вивозь майно або навіть відверто грабуй чи вбивай — усе можна списати на всюдисущі українські ДРГ. У цьому розумінні навіть дивно, що окупанти ще не звинуватили «українські ДРГ» у захопленні Марса або «незаконному обстрілі» Венери чи вбивстві президента Кеннеді.

Отже, міфічні українські диверсанти можуть «брати участь» у будь-якому інформаційному прикритті дій окупантів. Наприклад, не хочеш пускати представників ОБСЄ на певну позицію — нема проблем. У потрібному місці у відповідний час організовується «напад українських диверсантів». Як це було навесні 2016 року в районі селища Комінтернове з реальним обстрілом та хаотичною стріляниною по власних позиціях, причому із широким висвітленням у контрольованих ЗМІ. І ось вам цілком законний привід не пускати робочу групу місії ОБСЄ на дану ділянку фронту як виявлення турботи про безпеку міжнародних спостерігачів. Або вбили у Луганську «командира народної міліції» Анащенка у внутрішніх розбірках — знову «справа українських диверсантів». І навіть не переймаються тим, що задіяні для демонстрації цього «сліду» полонені українці були захоплені через тиждень ПІСЛЯ вбивства.

І прикладів такого використання «українсько-диверсійної» тематики в інформаційній війні з боку агресора можна наводити ще чимало. Тож різного роду «скрепоносцям» та прихильникам «руского міра» варто бути завжди пильними, бо раптом десь поруч зачаїлася чергова «зловісна українська ДРГ»…

Костянтин МАШОВЕЦЬ

Тривають роботи з прокладання гілки газогону Очеретяне — Авдіївка

НА МЕЖІ МИРУ

У понеділок зранку в будівлі військово-цивільної адміністрації прифронтової Авдіївки збирається розширена нарада, де посадовці звітують кожен за своїм напрямком. Перший заступник голови ВЦА підполковник Володимир Рекшинський по черзі вислуховує підлеглих, особливу увагу приділяючи комунальному сектору

— З електроенергією особливих проблем немає. Ситуацію в місті та на околицях після обриву вітром дротів виправлено. Реалізовано майже 95% заявок від населення, — доповідає заступник керівника ВЦА з питань забезпечення життєдіяльності міста Роман Шахов. — Щоправда, є нестача кадрів у ремонтних бригадах.

Далі слідують доповіді від освітян, які планують провезти низку заходів до Дня вчителя та 100-річчя Національної академії наук України.

Навіть упритул наближене до лінії розмежування українське місто дедалі глибше занурюється в розв'язання суто мирних проблем: скільки дати автобусів, аби відправити в Бахмут учасників творчого конкурсу, та де насамперед здійснити хоча б ямковий ремонт доріг.

— Між Авдіївкою та Львівською обласною радою укладено договір про співпрацю і взаємодопомогу. Львівська облрада готова профінансувати частину адресної допомоги жителям прифронтового міста для відновлення помешкань. Найближчим часом ми маємо ще раз перевірити список об'єктів і допомогти скласти кошториси для найбільш нужденних, — ділиться планами підполковник Володимир Рекшинський.

За трьома адресами в центральній частині міста — по вулицях Гагаріна, Воробйова та Молодіжній — спеціальні бригади ДСНС розбирають зруйновані танковими пострілами бойовиків панельні п'ятиповерхівки. Днями також військовослужбовці підрозділу оперативного забезпечення сил АТО допомогли дослідити територію, яка визначена для прокладання газогону від селища Очеретяне до Авдіївки. Виконання завдання щодо забезпечення міста блакитним паливом перебуває на стадії реалізації. Вартість проекту — близько 58 мільйонів гривень, половину з яких сплатить Авдіївський коксохім, решту виділить обласний бюджет. Орієнтовний термін виконання робіт — до кінця жовтня. В адміністрації сподіваються, що на початку жовтня зможуть забезпечити безперебійне газопостачання міста. Потрібно зазначити, що під час нещодавнього візиту до Авдіївки представників Європарламенту голова Військово-цивільної адміністрації Донецької області Павло Жебрівський озвучив ще один цікавий проект, який незабаром має бути реалізований. В Авдіївці планують збудувати нову школу за європейськими стандартами.

Але зусилля влади щодо відновлення інфраструктури не обмежуються лише проблемами Авдіївки. Ще два проблемні населених пункти — Мар'їнка та Красногорівка. Першочергові завдання тут — відновлення водо- і газопостачання. Зі слів голови ВЦА області, аби забезпечити жителів повною мірою якісною питною водою, потрібно прокласти 19 км водогону від Красноармійської фільтрувальної станції. Орієнтовна вартість проекту — 122 мільйони гривень. Газу в Мар'їнці та Красногорівці не було вже протягом двох зим. Прокладання нової гілки газогону до цих селищ обійдеться області у 115 мільйонів гривень. Недешево, та ці проекти однозначно виконуватимуть.

Втім ефективність виконання всіх амбітних цивільних проектів напряму пов'язана не лише з обсягами фінансування, але й з ситуацією на лінії розмежування. Якщо життя у глибині підконтрольних українській владі територій потроху повертається до нормального ритму, то на лінії розмежування сторін майже кожен вечір розпочинається із обстрілу противником наших позицій із усього спектру стрілецького озброєння. Подекуди ворог застосовує гранатомети та озброєння бронемашин.

При цьому варто розповісти і про інцидент на КПВВ «Майорськ» у ніч проти 20 вересня. Знаючи, що КПВВ «Майорськ» завершує роботу із пропуску громадян о 18.30, бойовики вкотре здійснили провокацію, випустивши близько 15–20 машин із цивільними особами за межі свого пункту пропуску. Люди, що намагалися в'їхати на підконтрольну Україні територію, стали заручниками ситуації. Поки цивільні перебували на нейтральній смузі, бойовики відкрили вогонь по наших позиціях. Цивільні, серед яких люди похилого віку та жінки із дітьми, опинилися на лінії вогню та були змушені тікати й шукати прихистку на позиціях українських військових.

Газу в Мар'їнці та Красногорівці не було вже протягом двох зим. Прокладання нової гілки газогону до цих селищ обійдеться області у 115 мільйонів гривень. Недешево, та ці проекти однозначно реалізовуватимуть

— Бойовики відкрили вогонь практично відразу, як автомобілі із цивільними опинилися на нейтральній смузі, — розповідає один із наших військовослужбовців, який у той час перебував на спостережному пункті неподалік. — Ворог добре бачив, що на лінії вогню опинилися мирні мешканці. Ми сховали більшість з них в укриття і згодом запропонували чай, бутерброди, теплий одяг.

Не так давно була схожа за сценарієм ситуація. Зі сторони бойовиків автобус висадив пасажирів. І коли ті рушили через нейтральну зону, ворог відкрив вогонь.

— Вони провокують нас на відкриття вогню у відповідь, щоб були постраждалі серед цивільного населення, — каже наш військовий. — А потім використовують такі факти для власної пропаганди і роздуття чергового фейкового сюжету про «страшних укропів». Ми на провокації не піддаємось.

І хоча ОБСЄ та СЦКК були негайно проінформовані про цей цинічний випадок, бойовики не полишають практику вогневих провокацій.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

ЗАМІСТЬ МІН НА ПОЛЯХ ЗБИРАТИМУТЬ УРОЖАЇ

— Командире, виявлене за вашою інформацією кероване мінне поле із саморобних фугасів знешкоджено. Вилучені закладки підготовлені до знищення, зараз підриватимемо. Можливо, маєте бажання особисто запалити шнур?

Але старший лейтенант Сергій Кухар лише втомлено похитав головою і мовчки пішов до бронетранспортера, навколо якого вже почали збиратися бійці, які завершили свою роботу. Переконавшись, що всі люди перебувають в укритті, він надав розпорядження підпалити вогнепровідний шнур.

За кілька хвилин земля здригнулася від вибуху страшної сили. У сизому повітрі засвистіли осколки, один з яких глухо тицьнувся при кінці льоту в сталевий борт БТР й впав неподалік у багнюку.

Коли все стихло й почалася посадка на машини, старший сапер групи розмінування старший солдат Микола Масловський побачив та підняв із землі цей безформенний шматок ще неохололого металу й простягнув його командиру.

— Ось візьміть. На пам'ять. Якби не ваша наполегливість, то невідомо, кому б він дістався.

Старший лейтенант Сергій Кухар підставив долоню під незвичайний подарунок, кілька разів підкинув його, немов визначаючи вагу. І вперше за кілька останніх тижнів усміхнувся:

— Дякую, Миколо. А знаєш, ми все ж таки з тобою сьогодні зіпсували свято ворогам ...

Щойно наші підрозділи прийняли цей небезпечний район під свою відповідальність, Кухара повідомили, що неподалік Павлополя приховано активізувалися російські найманці. При цьому інформації було обмаль.

Інженерно-розвідувальні дозори, які виходили на планову перевірку маршрутів, знешкодили кілька фугасів. Після цього — як відрізало: за місяць жодної закладки. Виникло враження, що ворог, переконавшись у професійності наших саперів, вирішив згорнути активність у цій місцевості й переключитися на інші райони. Але старшого лейтенанта Сергія Кухара таке затишшя ще більше насторожувало. Він добре розумів: перш ніж зловити велику рибу, її зазвичай принаджують. Тому всі ці дні активізовував непомітну для сторонніх очей роботу. І нарешті визначив точний район проведення наступної операції.

— Почнемо звідси, — надав команду Сергій, прибувши з підрозділом на визначене місце. Приховуючи втому, офіцер встигав під час руху професійним поглядом відстежувати і контролювати дії підлеглих. А ще досить часто зупинявся й мовчки про щось розмірковував.

Інженерна розвідка вже близько двох годин просувалася визначеним шляхом. Траплялося, міношукачі реагували на прихований у ґрунті метал. Але щоразу сапери, ламаючи нігті й здираючи до крові пальці, витягували із землі або великий уламок снаряда, або консервну банку.

І ось нарешті... Від першого виявленого фугасу, основу якого становив танковий снаряд, прихований у землі електродріт вів до наступної закладки — дерев'яного ящика, набитого толовими шашками, в одну з яких був вставлений електродетонатор. Від нього — до наступного фугасу зі зв'язки пострілів до АГС-17. За цими було ще кілька.

У той час, коли сапери, забувши про втому, почали розбиратися з усім цим господарством, офіцер разом із бійцями пройшов уздовж головного кабелю управління — від дороги до зарослого чагарником схилу. Ця «пекельна нитка» швидко вивела їх до добре обладнаної й замаскованої схованки.

— От би влетів хтось! — резюмував один із солдатів, уявивши, що могло б статися на цьому небезпечному місці. — Та тут тільки підривай фугаси в будь-якій послідовності й насолоджуйся. Велику колону чекали, тому й замовкли...

Старший лейтенант, який думав про те ж саме, похмуро мовчав. Потім кивнув у бік смертоносних знахідок:

— Зарядів вистачить? Підривайте!

Згадуючи цей та інші випадки з життя свого підрозділу, офіцер зазначив, що сьогодні, крім важливих завдань на передовій, його підлеглим доводиться займатися ще й розмінуванням, очищенням територій від вибухонебезпечних предметів на економічно важливих об'єктах і сільгоспугіддях Донеччини і Луганщини.

— Тисячі гектарів землі на Донбасі вже кілька років не можуть використовувати за прямим призначенням, тож ми намагаємося повернути на них мирне життя. З ранньої весни і до пізньої осені групи розмінування працюють у різних районах Донбасу, — каже старший лейтенант Сергій Кухар.

Сергій ДАНИЛЕНКО

Чергова зміна після повернення з бойових постів на позиції «Зеніт», лютий 2015 року

«Дика качка» — трохи дивна назва для загону, хіба не так? Це свої ж дотепники вигадали, аби викликати страх ворога перед загоном. Усі знають, що в районі АТО, особливо важкого чотирнадцятого року, українські військові нерідко воювали в придбаних власним коштом або волонтерських зручних і практичних одностроях іноземного виробництва. От і перша ротація зведеного загону прибула на позиції різнобарвною, у багатьох були на камуфляжах іноземні прапорці: американські, британські, французькі та здебільшого польські. Побачивши це, «солдатське радіо» на протилежному боці розтрубило про прибуття «польських спецпризначенців» і найманців — «диких гусей». Посміявшись, авіатори стали й самі себе називати «дикими качками» або «бойовими качурами».

ЗАМАСКОВАНУ ВОРОЖУ КОЛОНУ ОБОРОНЦІ «ЗЕНІТУ» НЕ ПРОПУСТИЛИ

ПРОТЯГОМ ПЕРШОГО РОКУ ВІЙНИ ПОЗИЦІЮ «ЗЕНІТ», ЯКУ ОБЛАДНАЛИ НА ТЕРИТОРІЇ ДОНЕЦЬКОГО ЗЕНІТНОГО РАКЕТНОГО ПОЛКУ, ОБОРОНЯЛИ НЕ ПІХОТИНЦІ, А ВАРТОВІ НЕБА. ЇХ НАЗИВАЛИ «ДИКИМИ КАЧКАМИ»…

Цими днями минає три роки, як зведений загін Повітряних Сил «Дика качка» прийняв свій перший бій під Донецьком. Саме бійці загону протягом майже 400 днів і ночей обороняли підступи до Авдіївки, відтягуючи на себе сили противника, який штурмував донецький аеропорт. Проіснував загін трохи більше як рік, передавши позицію «Зеніт» і дрібніші опорні пункти на її території підрозділам Сухопутних військ. Рік на передовій — це сім ротацій, протягом яких через загін пройшло близько 700 військовослужбовців. 11 із них загинули, понад 50 зазнали поранень

На початку квітня 2014-го з-під Донецька спішно почали вивозити техніку Донецького зенітного ракетного полку. Це зробили вчасно, і українські ЗРК «Бук-М1» не дісталися ворогові. Щоб позбавити противника можливості створити плацдарм для подальшого наступу, територію ЗРП залишили під контролем зенітників. Згодом, відповідно до наказу командувача Повітряних Сил, на базі навчального центру у Василькові було сформовано зведений загін, до складу якого увійшли офіцери та військовослужбовці служби за контрактом із частин Повітряних Сил ЗС України. Приблизно на третину це був офіцерський підрозділ. Тобто не лише на командні посади, а й стрільцями, кулеметниками, механіками-водіями й гранатометниками призначали офіцерів. Комплектувався загін виняткова добровольцями.

— На той час авіацію, відповідно до перших Мінських домовленостей, уже не застосовували, — згадує перший командир загону полковник Богдан Бондар. — Зенітні ракетні й радіотехнічні підрозділи були на бойовому чергуванні, звісно, у підвищеній бойовій готовності, та здебільшого не в районі АТО, і частини забезпечення Повітряних Сил виконували кожна своє завдання також не на передовій, а люди рвалися в бій, прагнули захищати свою країну зі зброєю в руках, тому добровольців було дуже багато.

Як результат лише одного бою на «Зеніті», противник утратив чотири танки, чотири БМП, два БТР, один МТ-ЛБ, сім автомобілів «Урал», один КрАЗ, чотири гармати МТ-12 «Рапіра»...

Уже за кілька днів зведений загін було укомплектовано та озброєно. Крім стрілецької зброї й гранатометів різних систем, він отримав зенітні установки, міномети та навіть один танк. Звиклі до застосування колективної зброї авіатори, зенітники та локаторники вивчали непритаманні їм функції й освоювали нове для них озброєння. Протягом кількох днів загін пройшов бойове злагодження на полігоні під Житомиром і висунувся в район АТО. 25 вересня 2014 року, через 10 діб після початку формування, відбулося бойове хрещення підрозділу: колону загону накрили «Гради» з Донецька в селі Тоненькому Ясинуватського району, неподалік від майбутніх позицій «диких качок». Один із військовослужбовців дістав поранення, чимало майна й техніки підрозділу згоріло. Але все було швидко відновлено і загін зайняв оборону на позиції «Зеніт».

Ґрунтуючись на власних знаннях, а головне на досвіді цієї війни, командування загону грамотно розташувало вогневі позиції та опорні пункти, визначило всі сектори обстрілів, правильно обладнало укриття. Завдяки цьому з мінімальними втратами загін протримався на позиціях колишнього військового містечка полку рік та успішно передав їх підрозділу Сухопутних військ. І це попри інтенсивні обстріли й величезну кількість бойових зіткнень. «Дикі качки» знищили багато російської військової техніки, включно з танками, БМП, гарматами та вантажними автомобілями, відбили десятки нападів ДРГ.

…Кілька годин поспіль по «Зеніту» били міномети. І раптом крізь какофонію обстрілу почувся звук двигунів. Колона з танків, бронетехніки й автомобілів, загалом до тридцяти одиниць техніки, підійшла до бойового поста метрів на 400. На техніці — українські знаки розпізнавання: білі смуги та кола, нанесені на тих самих місцях, на яких на той момент маркували українську техніку в цьому секторі! Колона рухалася в бік ДАПу. Після нетривалої розмови зі штабом усе стало зрозуміло. Одразу ж з усіх бойових постів ворожу колону почали крити з усього, що було. Допомагали й придані десантники зі своїми ПТКР. Колону було знищено. Чимало озброєння й техніки ворог кинув на полі бою. Вціліли лише кілька вантажівок і танк із заклиненою баштою.

Так воювали «дикі качки». Поставлені перед загоном бойові завдання представники повітряної стихії виконали якнайкраще. І підтвердженням того є близько 100 відзнак Президента України, 117 — Міністра оборони й 190 — начальника Генерального штабу, якими нагороджено воїнів зведеного загону.

Олексій ТРИГУБ

БОЙОВИЙ ВІЙСЬКОВИЙ КОМІСАР

Січень 2015 року. Вже понад місяць бійці зведеного загону ведуть запеклі бої на позиції «Зеніт», не залишаючи у спокої противника, який мало не щодня йшов на штурм донецького аеропорту. Бойові пости «Дикої качки» для ворога були, немов кістка у горлі, постійно турбуючи з флангу. Група майора Олександра Можаєва успішно вела вогонь по противнику зі своєї позиції. Довга прицільна черга, ворожий кулемет замовк. І раптом в їхній окоп влетіла граната ВОГ. Вона розірвалася за спиною у прапорщика Валерія Панчука, поранивши його та командира. Панчук отримав шість осколків, а Олександра Анатолійовича від трьох врятували шолом і бронежилет, та четвертий таки влучив у стегно. Втім, доки медики не евакуювали їх, поранені воїни продовжували відстрілюватися, незважаючи на те, що з кожним рухом і навіть подихом втрачали кров і життєві сили…

Після лікування у квітні 2015 року майор був демобілізований, та вдома не всидів. Він був переконаний, що його бойовий та професійний досвід «не має права на відпочинок». Уже наступного дня він пішов служити на добровільній основі до Державної прикордонної служби України — нарешті за своїм військово-обліковим фахом — артилеристом. Понад рік охороняв південні рубежі України на посаді начальника протитанкової застави в Ізмаїлі. За цей час офіцер ще раз побував у районі проведення АТО. А 13 серпня 2015 року за особисту мужність і високий професіоналізм майор Олександр Можаєв був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

Рік тому досвідчений бойовий офіцер став військовим комісаром Ренійського райвійськкомату. Найголовніше у цьому призначенні було те, що такі комісари не припустяться помилок своїх колег зразка чотирнадцятого року, коли дідусі-піхотинці потрапляли служити до ВДВ, мінометники — до частин зв'язку, а механіки-водії танків ставали прикордонниками.

Олексій ТРИГУБ

ВЧОРАШНІЙ ВЧИТЕЛЬ НИНІ КОМАНДУЄ РОТОЮ НА ПЕРЕДОВІЙ

ЦЕЙ ЧОЛОВІК НА ВІЙНІ ВЖЕ ТРИ РОКИ. «ФРОНТОВУ КАР'ЄРУ» РОЗПОЧИНАВ СОЛДАТОМ-ВОДІЄМ. СЬОГОДНІ ВІН НОСИТЬ ОФІЦЕРСЬКІ ПОГОНИ, А ГОЛОВНЕ, МАЄ ЧИМАЛИЙ БОЙОВИЙ ДОСВІД ТА АВТОРИТЕТ У БРИГАДІ

Сергія призвали на військову службу в першу хвилю мобілізації. Щоправда, не відправили у регулярний підрозділ, а призначили водієм міського військкомату. Проте він відчайдушно рвався на передову й таки добився свого. Зараз Сергій — молодший лейтенант, командир гірсько-штурмової роти та один із найкращих офіцерів частини

Лютий 2016 року. Авдіївська промзона. Наші бійці неначе закам'яніли у своїх шанцях. Дехто від безсильної люті затуляв долонями вуха й пошепки лаявся. Хтось притискав до себе зброю, виймав з підсумку гранати та із надією поглядав на командира. А той, зціпивши зуби, ніяких команд не віддавав. Бо й атакувати ворога, і стріляти по ньому було зась — другу добу на цій ділянці лінії зіткнення тривав непорушний «режим тиші».

Але крики болю катованої у ворожих траншеях людини тримали всіх у величезній напрузі. Це був уже не перший випадок, коли терористи катували полонених українців до смерті так, щоб наші вояки це чули. Сп'янілі від крові та горілки «новороси» змушували бідолах голосно викрикувати імена дітей, дружин, батьків, назви рідних сіл та міст, бригад і батальйонів, у яких ті служили…

Серце й розум молодого офіцера краяли гіркі думки. Він, на сто відсотків росіянин за походженням, нащадок професійних вояків, страждав зараз дужче за підлеглих. Батьки Сергія живуть в Україні дуже давно та вважають себе її справжніми громадянами не тільки за паспортом, а й по духу. Однак у Росії мають чимало близької та далекої рідні, яка підпала під гіпнотичний вплив кремлівської омани. «Ох, чули б ви це, бачили би, родичі ви мої гарбузові!» — згадав про них офіцер.

Аж перед світанком у голові змученого Сергія раптом сяйнула думка: незабаром несамовиті від горілки та садистських розваг сепари підуть у атаку! Напевно підуть! Шалена здогадка поділа на нього, як удар різкою — Сергій негайно подався уздовж своїх позицій. Старшим на постах та резервній групі молодший лейтенант наказав зняти свої мінні загородження перед окопами й підготувати хлопців до зустрічного бою.

А хлопцям й готуватися не було особливої потреби — всі різновиди можливих дій за бойовими розрахунками за півтора місяця боїв вони опанували, як мамині молитви в ладанках на грудях. За лічені хвилини насторожі були всі, навіть піднята за сигналом тривоги зміна бійців, що відпочивала. Багатьох із них буквально колотило — не від страху або холоду. Поквитатися за убитих побратимів із катами прагнули всі.

Інтуїція Сергія таки не підвела. Коли аспідне небо над головами ледь-ледь засіріло, «новороси» посунули вперед. Вони нашвидку розміновували проходи та кількома групами наближалися до українців. А ті, затамувавши подих, чекали сигналу до дій…

Молодший лейтенант Сергій А.

Розгром бойовикам, хоч і були вони доволі «битими вовками», наші вчинили класичний. Перших ворогів українці поклали зосередженим кинджальним вогнем. Потім загнали одну частину вцілілих на нерозміновані ділянки нічийної смуги, а «на плечах» іншої — увірвалися в передню лінію ворожих окопів…

Наші дні. Луганський напрямок. Рота Сергія нині обороняється на вістрі бригадної смуги оборони. Тут всюди різко тхне згарищем, хвойний ліс навколо посічений уламками боєприпасів. Чотири попередні ночі підрозділ вів активні вогневі бої зі свіжим підкріпленням окупантів, які, за даними нашої розвідки, щойно закінчили інтенсивну перепідготовку на російських полігонах.

Не втримуюся, щоб не запитати про ставлення російських родичів Сергія до цієї війни. Ця тема його помітно веселить:

— Процитую вислів одного з моїх не тільки кровних, але й дуже близьких душею й думками родичів у Росії. У перший рік війни він подзвонив батьку і каже: «Ось знову наші столичні новини по телевізору дивлюся. Так от, якби я вас усіх не знав, як себе, то й насправді після таких видовищ тримав би всіх твоїх за вбивць немовлят і кровожерливих зомбі. Сергійко твій усе воює? То дай йому усього Бог!..»

— Сергію, — не даю офіцеру спокою, — у частині кажуть, що ти особисто вчиш воювати мало не кожного підлеглого та маєш до цього неабиякий хист...

> *Перших ворогів українці поклали зосередженим кинджальним вогнем. Решту загнали вогнем на мінне поле й увірвалися у передню лінію ворожих окопів*

— Не забувайте, що за мирним фахом я вчитель, маю солідний методологічний досвід, відповідні знання. Але, як належить, спочатку сам вперто вчився воювати в більш досвідчених професійних вояків, за бойовим статутом. Був водієм, навідником станкового протитанкового гранатомета і командиром його розрахунку, головним сержантом і командиром гранатометного взводу. По закінченні офіцерських курсів командую ротою…

Офіцер розповідає про бої під Торецьком, Зайцевим та Авдіївкою наприкінці 2016 — на початку 2017 років, у яких довелося брати участь. В Авдіївці, каже, набув як командир найсерйознішого досвіду. Там його підрозділ відділяли від окупантів із півсотні метрів. Із ворогами вони іноді за потреби або для куражу спілкувались, не підвищуючи голосу.

— У мене тоді було п'ять легкопоранених, але — жодного загиблого, — наголошує Сергій. — І це при тому, що ми не тільки цілодобово витримували щільні обстріли з їхньої артилерії, танків, мінометів та великокаліберних кулеметів. Ми організовували активну систему оборони за бойовим статутом. Тобто маневрували підрозділами та вогнем, вели свою мінну та протимінну, снайперську та протиснайперську війни, тримали російських найманців у постійному напруженні.

…Зараз Сергій — у короткостроковій відпустці. За сімейною традицією, першого дня він довго сидів із рідними за столом, насолоджуючись улюбленими домашніми стравами та розмовами про стороннє, буденне. Потім вийшов на балкон квартири, закурив, задумався… Й несподівано впіймав себе на думці, що мимоволі шукає в небі безпілотники та вираховує напрямок руху вантажних авто на сусідньому проспекті за гуркотінням їхніх двигунів…

Віктор ШЕВЧЕНКО

НЕ РОЗДУМУЮЧИ, РОЗВІДНИК СКОЧИВ ЗА ВАЖЕЛІ ІНЖЕНЕРНОЇ МАШИНИ ТА ЗСУНУВ ІЗ ПОЗИЦІЙ ОХОПЛЕНИЙ ПОЛУМ'ЯМ КРАЗ ІЗ БОЄПРИПАСАМИ

…Липень 2014-го. Уже півтора місяця батальйонна тактична група (БТГр) 72-ї бригади тримала оборону поблизу російського кордону на Луганщині. Останніми днями росіяни стали потужно обстрілювати позиції українських військ зі своєї території.

Під час обстрілу одна з мін 120-го калібру влучила в КрАЗ, завантажений під зав'язку боєприпасами. Буває ж так: із першої міни пряме влучення! А стояла вантажівка в посадці, де українці облаштували позиції. Ліворуч — бліндаж, у якому неповний взвод, праворуч — траншея з бійцями. І далі, в обидва боки від охопленого полум'ям автомобіля — бліндажі, техніка, люди…

— Тво-о-ою дивізію! — присвиснув розвідник Олег П., який побачив це й кинувся до «Ірки», як ласкаво він називав інженерну машину розгородження ІМР-2.

Окрім цього прапорщика, у підрозділі не було механіків-водіїв, спроможних упоратися з непростою машиною. Тож і взяв він на себе цей тягар — облаштовувати укриття для бойових побратимів за допомогою важкої інженерної техніки. Сотні бійців із механізованих рот, мінометної та артилерійської батарей, танкісти, гранатометники, снайпери — усі були щиро вдячні Олегові за його роботу, якщо не сказати — зобов'язані життям. Адже, коли росіяни почали накривати тимчасовий табір БТГр мінами, снарядами ствольної артилерії та «Градів», усі зрозуміли: у кам'янистий ґрунт шахтарського краю зарилися вони недарма!

Ускочивши в кабіну «Ірки», Олег мерщій погнав сорокап'ятитонну гусеничну машину до вантажівки, яка горіла. Згодом хлопці розповідали, що, коли побачили, як сходинками їхнього бліндажу повзе білий дим, мало не попрощалися із життям. Адже вийти з укриття ніяк, почнуть вибухати міни в кузові — це стовідсоткова смерть. А залишитися під землею — учадіти…

А тим часом мужній прапорщик, не зважаючи на ризик для власного життя, робив свою справу. Він виштовхав із посадки охоплену полум'ям вантажівку до того, як здетонував її смертельний вантаж. Устиг іще залишити кабіну «Ірки» й сховатися в укритті.

Тоді, коли бригада Олега воювала на його рідній Луганщині, він зробив чимало героїчних вчинків. Чого лише варте корегування вогню приданої батальйонові артилерії, яке він здійснював у тилу противника. Він був так близько до позицій ворога, що подекуди викликав вогонь у квадрат, де перебував сам!

Відтоді індивідуальних бойових вилазок у ворожі тили в розвідника було чимало.

З осені 2016-го й дотепер — обороняє Авдіївку. Сьогодні він обіймає посаду заступника командира розвідувальної роти. Та, як і раніше, продовжує виконувати найнебезпечніші завдання.

Олексій ТРИГУБ

НОВИЙ ЗАКОН «ПРО ОСВІТУ» ВІДКРИВ ІЩЕ ОДИН НАПРЯМОК БОРОТЬБИ ЗА НАЦІОНАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС

НАЙДИВНІШЕ, ЩО НА 26-МУ РОЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ ЇЙ ДОРІКНУЛИ, ЩО ВОНА ПОЧАЛА… УКРАЇНІЗУВАТИСЯ!

Новий Закон «Про освіту» однаково захищає права нацменшин та етнічних українців

Те, що Верховна Рада України ухвалила новий Закон «Про освіту», викликало в деяких сусідніх державах цілу гаму виявів політико-дипломатичного реагування, здебільшого не вельми приємних відтінків. Примітно, що подразником став, власне, не весь закон як концепція, а переважно запропонована норма статті 7, що регулює навчання в школах мовами нацменшин. Зрештою, глава держави підписав закон 25 вересня і звернувся до МЗС та Міносвіти здійснити необхідні консультації з європейськими партнерами, зокрема з Радою Європи. Спробуємо проаналізувати: що ж сталося насправді, про які процеси згадане невдоволення сигналізує, чи виходять із того якісь загрози, зокрема безпекові й іміджеві, стосовно України

Наразі напрошується перший висновок, схожий на оксюморон: усе серйозно, і не варто драматизувати. Серйозно тому, що важливість соціолінгвістичних реакцій недооцінюють як політики, так і законодавці й відповідальні за стратегічні речі інституції, коли вони беруться за певні зміни щодо дражливих тем. А з другого боку, згадане навколоукраїнське збудження є нічим іншим, як новим аранжуванням давньої дипломатичної «пісні», у якому кожен «соліст» має ліпшим чином оспівати власну «філармонію».

Отже, 5 вересня український парламент дав старт реформі вітчизняної освіти. У відповідному законі знайшлося місце визначенню, що українська мова є мовою освітнього процесу в навчальних закладах держави. Із 1 вересня 2018-го дошкільну й початкову освіту малеча здобуватиме мовою відповідної нацменшини, водночас вивчаючи й українську. Із 5-го класу такі діти починатимуть навчатися державною мовою, а свою вивчатимуть як окрему дисципліну. Проте низка країн, які мають великі діаспори в Україні, у тій чи іншій формі висловили незгоду з ухваленням документа. Суть невдоволення — думка про буцімто обмеження доступу меншин до освіти рідною мовою. Заангажованість на межі з упередженістю очевидна, але це явище має історичне коріння, про яке поведемо мову нижче.

Відтак Президент Румунії Клаус Йоганніс переніс на невизначений термін запланований на жовтень візит в Україну. Йоганніс вважає, що освітній закон Україна мала погоджувати з партнерами. Румунський парламент у спеціальній декларації висловив сподівання на дотримання стандартів ЄС у сфері захисту прав нацменшин в Україні з ухваленням Закону «Про освіту». Неабияку єдність продемонстрував й угорський парламент, засудивши цей же український закон. У відповідній резолюції вказано на «грубі порушення прав угорців Закарпаття». Ще раз наголошуємо: саме Закарпаття, а не України… І далі — перелік «порушених» договорів і хартій. Також Будапешт поскаржився на Київ в ОБСЄ, ООН та ЄС. А у відповідь на те, що Президент України Петро Порошенко підписав Закон «Про освіту», оголосив про блокаду подальших рішень ЄС, спрямованих на його зближення з Україною. Лунала стримана критика подібного штибу й від Польщі, Болгарії та Греції. Найдивніше, що на 26-му році незалежності України їй дорікнули, що вона почала… українізуватися! До того ж у жодній із цих країн немає шкіл, де б усі предмети викладали українською!

Дехто дивується, чому Росія реагує на цей закон не настільки гучно, як могла б. Багато експертів зауважують: це не без причини. Щоправда, Держдума РФ підготувала заяву, у якій ідеться про «акт насильницької українізації». Але провідне «соло» Кремлю в цьому хорі «голосів» якраз і невигідне. Очевидно, що Білокам'яна вдоволена реакцією, яку виявили найближчі наші європейські сусіди. «Цар» сподівається на те, що лавровський дипломатичний шансон у стилі «А ми вас попереджали…» почують ті, у чиїх руках перебуває доля санкцій стосовно агресора. Не вигідний РФ зайвий шум і тому, що етнічному українцеві в російській школі, тим паче виші, практично нічого робити. Це наочно демонструє окупаційна адміністрація Криму. У доповіді Верховного комісара ООН із прав людини сказано, що українці втратили можливість вчитися рідною мовою на анексованому півострові після запровадження російських освітніх стандартів. 2013–2014-го навчального року українською там навчалося майже 13 тис. осіб, а 2016–2017-го — лише 371.

Так ось щодо історії. Окремі наші сусіди періодично здмухують пилюку з мап минулих епох, знаходячи привід до мікроімперських акцій і вистав для свого електорату. Так бувало не раз, особливо жорсткі заяви лунали саме угорською. Проте Україна вже не та, і це нова реальність, з якою ще не всі як на Заході, так і на Сході звикли рахуватися. От і нині проросійські радикали з «Йоббіка» увійшли в клінч із партією угорського прем'єра Віктора Орбана в боротьбі за вплив напередодні парламентських перегонів, перетягуючи канат виграшної теми захисту етнічних братів за кордоном через домагання їм максимальної автономії. Хоча б через підтримку паспортної «мадяризації», яку здійснює Будапешт серед угорської громади Закарпаття.

Перебіг ухвалення освітнього закону неідеальний, особливо в сенсі підготовки аргументів для зовнішнього діалогу. Недаремно профільне відомство, більшість розробників закону й глава держави ратують за те, щоб документ пройшов повноцінну європейську експертизу, етапи фахових дискусій із зарубіжними колегами, аби досягти компромісу доти, доки ці норми справді стануть повсякденням. І якщо Україна справді хоче покласти більше бонусів у зовнішньополітичну іміджеву скарбничку, то вона має виховувати проукраїнськи налаштовану еліту й серед нацменшин.

Очільник українського МЗС Павло Клімкін, попри закиди окремих міжнародних партнерів, твердо стоїть на такій позиції: «Знання державної мови українцями є питанням національної безпеки. Ми захищатимемо українську на сто відсотків — так само, як і мови нацменшин».

— Законотворці практично не звернули увагу на мовне питання в розрізі всього «букету» потенційних загроз, зокрема, у контексті міжнародних зносин та безпековій площині, — переконаний аналітик Міжнародного центру перспективних досліджень Євгеній Ярошенко. — Для України важливі відносини з Бухарестом і Будапештом, які досі загалом заохочували наші європейські прагнення, надавали фінансову й консультаційну допомогу реформам. Румунія взагалі була єдиним сусідом, з яким можна спостерігати сталу позитивну динаміку партнерства. Зважте, що Румунія наразі — важливий партнер у питаннях регіональної безпеки. Бухарест сприймає посилення російської військової присутності в Чорному морі не менш серйозно, аніж країни Балтії. Так само болюча для нього довгограйна придністровська «виразка» в Молдові. Тому Україні вкрай невигідно, щоб відбувалося якесь замороження досі теплих стосунків із Румунією. Угорщина ж неодноразово намагалася втрутитися в питання проживання угорців за Тисою. Нагадаю: у процесі «Шатуна», якого інспірував Сурков, передбачалася співпраця спецслужб РФ і деяких європейських кіл, що відстоюють інтереси нацменшин в Україні. **Росія хоче показати: в Україні порушують права не тільки російськомовних, а й інших меншин. Тому вона використовуватиме цю ситуацію максимально, аби наші сусіди порушували питання прав людини на рівні Ради Європи, ОБСЄ, ООН тощо. Це ще одна грань гібридного впливу, завдання якого — нівелювати підтримку України у світі. Кремлю вигідно посварити Київ із ключовими партнерами на Заході. А ще — зміцнити ситуативний союз із європейськими ультраправими партіями.**

Україна має знаходити механізми й засоби протидії інформаційно-лінгвістичній агресії з боку путінської Росії

— Україна повинна вчитися відстоювати власні національні інтереси. Сусіди мають звикнути: і надалі Київ робитиме це не менш жорстко, аніж це узвичаєно в більшості європейських держав, — висловився в коментарі «НА» народний депутат Дмитро Тимчук. — Факт відкритої агресії не знімає актуальності з інших загроз, ба навіть примушує прискіпливо їх вивчати, зокрема й ті сигнали, що доходять до нас із близького зарубіжжя. Це теж своєрідний фронт боротьби — за національний інтерес, де також потрібно вміти воювати. І Україні треба швидко відбирати цей «козир» із рук Кремля. Здається, що ця робота вже почалася.

Провідний науковий співробітник Лінгвістичного науково-дослідного центру Військового інституту КНУ ім. Т. Шевченка Григорій Любовець переконаний: Україна має знаходити механізми й засоби протидії інформаційно-лінгвістичній агресії з боку путінської Росії.

— Нині ще панує недостатньо адекватне сприйняття того, що роблять путінці у світі, — зауважує Григорій Вікторович. — Вони занурюють нас у сформовану ними ж публічність. І багато країн це вже відчуває. Приміром, американці визнають: путінці інтелектуально, віртуально й технічно були присутніми на останніх виборах Президента США. Як би там не сприймали Росію, а Кремль запропонував нову технологію впливів, де не працює більшість міжнародних домовленостей, конвенцій і стандартів. В Україні потрібно відпрацювати практики, які варто застосовувати у світі для нейтралізації путінців. Агресор нам нав'язує лінгвістичний дискурс через дипломатію, а потім використовує у своїх інтересах. Ми формуємо прості лінійні відповіді, а так не має бути. Нині відбувається боротьба за слово, за змісти. І коректніше говорити не про український фронт, а про український полігон. Так ми попереджаємо цивілізацію про те, що напрацювання на цьому полігоні починають застосовувати скрізь.

Геннадій КАРПЮК

ФРОНТ СЬОГОДНІ ВСЮДИ,

А ІДЕОЛОГІЯ СТАЛА НОВИМ ЗАСОБОМ І ВИМІРОМ У ВЕДЕННІ ВІЙН

СУЧАСНА ГІБРИДНА ВІЙНА — ТОТАЛЬНА ТА БАГАТОАСПЕКТНА, ВОНА ЗАТЯГУЄ У СВОЇ ТЕНЕТА КОЖНУ ЛЮДИНУ Й ПОЄДНУЄ МЕТОДИ КЛАСИЧНОЇ ВІЙНИ, ДИВЕРСІЇ ТА НОВІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ

У зв'язку з анексією Криму Росією та антитерористичною операцією, яка триває на Сході України, людство «відкрило» для себе поняття гібридної війни або гібридного методу ведення бою. Але феномен гібридної війни — то не революційна новина. З давньої й недавньої історії відомо чимало її прикладів. Щоправда, з плином часу та розвитком технологій вона модифікується, стаючи дедалі небезпечнішою для людства

Мабуть спочатку треба зрозуміти, що означає сам термін «гібридна війна». Ним узвичаємо позначати вид ворожих дій, коли нападник не застосовує (або застосовує у дуже обмеженому обсязі) класичне військове вторгнення, а досягає перемоги, поєднуючи різного роду невоєнні методи — диверсії, акти саботажу, політичну, фінасову, економічну або соціальну дестабілізацію країни-жертви, організацію повстанського або сепаратистського рухів, їх матеріально-технічну та ідеологічну підтримку. Сюди ж відносять і кібервійни XXI століття. В межах гібридної війни сторона, яка атакує, зазвичай всіляко заперечує свою причетність до бойових дій чи проявів агресії. Що теоретично дозволяє підтримувати конфлікт довгий час, а фінансові та людські втрати в ній є набагато меншими, ніж у звичайній, конвенціональній війні.

До участі в гібридній війні може бути залучено відразу кілька типів військ: від регулярних частин і спецпідрозділів до нерегулярних воєнізованих загонів і озброєних людей у камуфляжах без знаків розрізнення, таких собі «зелених чоловічків», як 2014 року в Криму. Діючи з їхньою допомогою, агресор може активно розпалювати й підтримувати місцеві заворушення, здійснювати економічну та дипломатичну війни, інформаційну й пропагандистську кампанії.

«Гібридна війна» — термін відносно новий. Його почали застосовувати на початку XXI століття. Формулювання винайшли американські військові публіцисти Джеймс Меттіс і Френк Гоффман в одній зі статей, яку надрукували 2005 року. Потім Гоффман уточнив, що, на його думку, в гібридній війні асиметричні (нетрадиційні) компоненти, наприклад, партизанський рух або інформаційно-психологічні операції мають найважливіше оперативне значення, тоді як у звичайному воєнному конфлікті їхня роль зводиться скоріше до відволікання сил противника. Тобто, за сучасними уявленнями, гібридна війна поєднує методи класичної війни, диверсії (партизанські дії) та нові інформаційні технології.

До участі в гібридній війні може бути залучено відразу кілька типів військ: від регулярних частин і спецпідрозділів до нерегулярних воєнізованих загонів і озброєних людей у камуфляжах без знаків розрізнення, таких собі «зелених чоловічків», як 2014 року в Криму

Однак, як уже згадано, гібридна війна не є чимось новим. Її елементи дуже яскраво проявлялися і раніше в чималій кількості війн та збройних конфліктів. Наприклад, у 30-ті роки XX століття в Іспанії. Війна 1936–1939 років стала однією із найкривавіших громадянських воєн минулого століття, зокрема завдяки «гібридній» участі в ній цілої низки інших держав. При цьому як Радянський Союз, який допомагав Іспанській Республіці, так і Німеччина, яка підтримувала іспанського диктатора Франсіско Франко, застосовували «гібридні» технології. Воювали не тільки іспанці. На боці Франко боролися 150 тис. італійців, 50 тис. німців, 20 тис. португальців, а також нацисти з багатьох інших країн. Німеччина направила в Іспанію військово-авіаційну частину — Легіон «Кондор» загальною кількістю 5,5 тис. військовослужбовців. СРСР, як уже сказано, теж не залишався в тіні. Противникам Франко Радянський Союз постачив 648 різних літаків, 347 легких танків, 1186 артилерійських систем і багато чого іншого. У бойових діях на боці Іспанської Республіки взяли участь понад 2 тис. громадян СРСР (за іншими даними — всі 10 тисяч), з-поміж них 772 військових льотчики. Війна в Іспанії, до речі, дуже показова щодо того, як змінюються методи й важелі впливу. Якщо спочатку Радянський Союз надавав пасивну допомогу й взагалі хотів дистанціюватися від війни, то після 1937 року він став де-факто одним із повноцінних учасників конфлікту.

Інший приклад: протистояння СРСР і США часів «холодної війни». Оголошення війни тоді не було. Але триває протистояння з використанням пропаганди та підкупу, із застосуванням найновіших розробок в інформаційному просторі (від радіо й газет до ТВ й комп'ютерів). Тож холодна війна теж являла собою різновид «гібридної», як і ціла низка «гарячих» війн того періоду.

Класичними прикладами гібридних воєнних дій наприкінці XX — на початку XXI століття стали війни в Афганістані (1979–1989 рр.) та в Карабаху. Наприкінці 1980-х — на початку 1990-х відбулося роздмухування конфлікту з участю радянських, а потім російських військ між Вірменією й Азербайджаном. Одним із прикладів гібридної війни вважають і ліванськo-ізраїльський конфлікт 2006 року, в якому недержавна воєнізована організація релігійного спрямування «Хізбалла» боролася із сильнішим у військовому розумінні противником Ізраїлем із використанням класичних воєнних дій, нерегулярних збройних формувань та інформаційних методів ведення війни.

Конфлікт почався з рейду й артобстрілу бойовиків «Хізбалли», який призвів до захоплення в полон двох і вбивства трьох ізраїльських солдатів. Ізраїль ініціював повітряну й морську блокаду Лівану, масивні авіанальоти на різноманітні об'єкти його інфраструктури та наземне вторгнення в Південний Ліван. «Хізбалла» почала численні ракетні напади на Північний Ізраїль і зустріла ізраїльську армію на території Лівану блискавичними партизанськими нападами.

Ця війна забрала життя більше як тисячі людей, переважно цивільного населення Лівану, пошкодила інфраструктуру по всій території країни, витіснивши понад мільйон ліванців з їхніх жител, припинила нормальне життя в усьому Лівані й північній частині Ізраїлю, у якій сотні тисяч ізраїльтян залишили свої домівки. Напади обох сторін на цивільне населення та інфраструктуру спричинили гостру критику міжнародного співтовариства. Точні дані про втрати обох сторін невідомі, вони досі значно різняться в різних джерелах.

Найсучасніший приклад — Російсько-грузинська війна 2008 року або остання Громадянська війна в Ємені. Тоді Росія випробувала нові компоненти боротьби на практиці під час війни з Грузією за Абхазію й Південну Осетію. Під час досить нетривалого конфлікту Кремль застосував традиційні воєнні засоби в комбінації з низкою нетрадиційних, які чудово вписуються в сучасне бачення гібридного конфлікту. Крім регулярної армії, Москва скористалася силами спеціального призначення та іншими спецзагонами разом з економічними й дипломатичними інструментами. Невдовзі після початку конфлікту Росія стала видавати жителям Південної Осетії російські паспорти. Окрім того, уперше було здійснено масовану кібернетичну атаку, яка за кілька годин паралізувала або змінила інтернет-сторінки Президента Грузії, уряду та органів влади.

Москва вперше взялася за масштабну інформаційну війну, намагаючись навіяти світові й власному населенню свою думку за допомогою різноманітних заяв, інформації та дезінформації. Тож у Росії з'явився дуже гнучкий інструмент для досягнення цілей. Те, що вона випробувала в Грузії, потім було вдосконалено в Україні.

Відтоді РФ встигла підготувати умови для подібної боротьби і в своєму законодавчому полі. Треба сказати, що у класичному розумінні поняття «війна» — це руйнування тільки військових об'єктів та інфраструктури, а гібридна війна передбачає тотальне руйнування й знищення країни-жертви в усіх сферах. Цю стратегію можна спостерігати на прикладі безлічі тривалих конфліктів на всьому Близькому Сході.

Нині простіше роздробити державу зсередини і на кордонах, досягаючи мети агресії, або навпаки — оборони, ніж повністю її підкорювати за допомогою прямої військової сили.

Докорінні зміни у підходах ведення війни, навіть, призвели до переосмислення класичного визначення слова «фронт»: воно сьогодні втратило традиційне значення — нині фронт є всюди, а ідеологія стала новим засобом і виміром у веденні війн. Таким чином, сучасна війна — тотальна і багатовимірна, вона затягує в свої тенета кожну людину, навіть якщо вона цього не помічає або сприймає усе навпаки.

Роман ВУС

З УРАХУВАННЯМ ДОСВІДУ БОЙОВИХ ДІЙ В КОНСТРУКЦІЮ БТР-3 ВНЕСЕНО МАЙЖЕ 740 ЗМІН

ВІН ОСНАЩЕНИЙ БОЙОВИМ МОДУЛЕМ БМ-3М «ШТУРМ-М», ЯКИЙ МАЄ СТАНДАРТНУ 30-ММ АВТОМАТИЧНУ ГАРМАТУ ЗТМ-1, ДВІ ПУСКОВІ УСТАНОВКИ ДЛЯ ПРОТИТАНКОВИХ КЕРОВАНИХ РАКЕТ «БАР'ЄР», 30-ММ АВТОМАТИЧНИЙ ГРАНАТОМЕТ КБА-117 ТА СПАРЕНИЙ КУЛЕМЕТ КТ-7,62 ММ

Бронетранспортер БТР-3ДА

Відтоді як Харківське конструкторське бюро з машинобудування ім. О. О. Морозова розробило бронетранспортер БТР-3, минуло вже понад п'ятнадцять років. За цей час машина, яку нині серійно випускають на Київському бронетанковому заводі, не тільки досить успішно себе зарекомендувала, а й зазнала низки різноманітних змін, які значно поліпшили її можливості. Нещодавно з'явилась оновлена модель бронетранспортера — БТР-3ДА, яку створено з урахуванням досвіду застосування в районі антитерористичної операції на Сході України. Загалом на прохання українських військових, у конструкцію БТР-3 внесено майже 740 змін

У першій половині 2016 року Київський бронетанковий завод випустив перші два глибоко модернізовані бронетранспортери БТР-3ДА. Ці машини оснастили чотиритактним шестициліндровим дизельним двигуном із рідинним охолодженням Deutz BF6M 1015CP й автоматичною трансмісією Allison типу 3200SP.

Нині БТР-3ДА спроможний долати підйом на гору з кутом у 30 градусів, рів завширшки 2 м та перешкоду заввишки 0,7 м. До того ж у разі завантаженості в 16,5 т, доведеної до бойової маси, бронетранспортер БТР-3ДА розвиває максимальну швидкість по шосе 104 км/год.

Бронетранспортер оснащено бойовим модулем БМ-3М «Штурм-М» зі стабілізацією блоку озброєння у двох площинах (стабілізацію забезпечує сучасний цифровий стабілізатор високої точності СВУ-50–4С із використанням твердотільних гіроскопів). Модуль має стандартну 30-мм автоматичну гармату ЗТМ-1 (з боєкомплектом 350 пострілів), а також дві пускові установки для протитанкових керованих ракет «Бар'єр», 30-мм автоматичний гранатомет КБА-117 і спарений кулемет КТ-7,62 мм (із боєкомплектом 2000 набоїв). Система панорамного огляду дає змогу членам екіпажу тримати в полі зору місцевість під розгорнутим кутом (майже 360 градусів). З метою ефективного застосування БМ-3М на БТР-3ДА по лівому борту встановлено додатковий енергоагрегат, який дає змогу управляти модулем без використання основної силової установки.

Оновлений бронетранспортер має поліпшений бронезахист екіпажу. Збільшено кількість шарів внутрішнього додаткового захисту із семи до шістнадцяти. Зріс протиосколковий захист. Окрім того, на машину передбачено встановлення протикумулятивних решітчастих екранів. Щоб забезпечити відповідний рівень захисту, використано бельгійську бронесталь, а корпуси машини виготовляють «із нуля» на Лозівському ковальсько-механічному заводі. Проте, за рекомендаціями розробника — ДП «ХКБМ», може бути використано і польську, і фінську сталі.

Під час визначальних відомчих випробувань було виявлено в машині певні недоліки. Більшість зауважень усунуто, щодо деяких роботи тривають. Нині заплановано вдосконалити бойовий модуль, на який буде встановлено оптико-електронний модуль (ОЕМ-ВМ) із тепловізійним каналом ДП «Ізюмський приладобудівний завод».

Оновлений бронетранспортер має поліпшений бронезахист екіпажу. Збільшено кількість шарів внутрішнього додаткового захисту із семи до шістнадцяти. Крім того, на машину передбачено встановлення протикумулятивних решітчастих екранів

На сьогодні БТР-3ДА прийняли в експлуатацію в ЗС України. У підрозділах інших силових структур використовують переважно машини БТР-3Е1 та БТР-3Е1-У. Матеріально-технічне обслуговування машин здійснюють силами виїзних бригад Київського бронетанкового заводу й силами ремонтних підрозділів, де їх експлуатують. А якщо не вдається усунути поломки на місці, то машину відправляють на підприємство. Для оперативнішого виконання робіт із ремонту нової машини в місцях їх експлуатації потрібно організувати комплект групового ЗІП на БТР-3ДА, куди входитимуть комплектувальні одиниці, які найчастіше можуть ламатися.

Джерело — сайт Defense Express (подаємо зі скороченнями)

УКРАЇНСЬКІ Й ПОЛЬСЬКІ ЗБРОЯРІ РОЗРОБИЛИ РСЗВ «СТОКРОТКА»

На початку вересня в польському місті Кельце відбулася міжнародна виставка озброєнь і техніки MSPO-2017. Під час цього заходу відвідувачам презентували кілька цікавих зразків, зокрема новітню бойову машину ZRN-01, призначену для посилення вогневої потужності сухопутних військ. Новий проект ZRN-01 Stokrotka було розроблено в рамках співпраці польської компанії AREX та української «Артем». Метою міжнародного проекту ZRN-01 було створення легкої мобільної реактивної системи залпового вогню з високими показниками точності й густості стрільби.

РСЗВ ZRN-01 має використовувати некеровані ракети РС-80П української розробки. Довжина ракети — близько 1,5 м, калібр — 80 мм. Головною відмінністю РС-80П від її аналогів є наявність програмованого детонатора. Запропоновано використовувати бойові частини різних типів.

За задумом розробників, ця реактивна система залпового вогню спроможна виконувати різні бойові завдання, зокрема не характерні для техніки свого класу. Насамперед «Стокротка» призначена для атаки наземних цілей на малих відстанях. Застосовуючи наявні оптико-електронні прилади, екіпаж може виявляти цілі в межах прямої видимості та їх атакувати. Порівняно легкі некеровані ракети спроможні уражати наземні цілі на відстані до 7 км. По цілі випускають до чотирьох десятків ракет із бойовими частинами того чи іншого типу.

Управління бойовою машиною здійснює екіпаж із трьох людей. Один із них відповідає за експлуатацію шасі, тоді як решта управляють озброєнням. Після виконання вогневого завдання екіпаж має самостійно та вручну перезаряджати пускові установки.

Бойова машина ZRN-01 Stokrotka

Підготував Сергій ВОРОНКОВ

Випробування бронеавтомобіля «Козак-2» на протимінну стійкість

ЯК УБЕРЕГТИ ЖИТТЯ НАШИХ ВОЯКІВ ВІД ВОРОЖИХ МІН

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИМІННОГО ЗАХИСТУ Є ОДНИМ ІЗ ГОЛОВНИХ ЗАВДАНЬ, ЯКІ СТОЯТЬ ПРИ РОЗРОБЦІ НОВИХ ТА МОДЕРНІЗАЦІЇ ІСНУЮЧИХ БОЙОВИХ БРОНЬОВАНИХ МАШИН (ББМ)

Характер прогнозованих бойових дій був і залишається тим фактором, який визначає вимоги до військової техніки. І якщо донедавна для бойових броньованих машин вирішальне значення мали вогнева міць та маневреність, то останнім часом пріоритет змістився в бік захищеності, яка забезпечує живучість бойової техніки та є найважливішою умовою при виконанні бойових завдань

Досвід застосування ББМ у районі антитерористичної операції в Донецькій та Луганській областях свідчить про те, що, крім традиційних завдань із забезпечення балістичного захисту екіпажу й десанту від вогню стрілецької зброї та ураження гранатами ручних протитанкових гранатометів, гостро постає питання збереження життя особового складу в разі підриву бронеавтомобіля на мінно-вибухових пристроях як промислового виробництва, так і саморобних. Розв'язанню цієї проблеми сприяє вдосконалення системи комплексного пасивного протимінного захисту ББМ.

За характером ураження розрізняють підриви мінно-вибухових пристроїв під днищем або під колесом ББМ. Наприклад, імовірним наслідком підриву вибухового пристрою під днищем може бути порушення цілісності корпусу ББМ та ураження екіпажу через динамічні навантаження, які перевищують гранично допустимі, й дії ударної хвилі та осколкового потоку. В разі підриву під колесом найчастіше втрачається рухливість бронемашини, а основним чинником ураження екіпажу стають динамічні навантаження. **До речі, за статистикою, більшість застосовуваних у наш час вибухових пристроїв мають потужність від 6 до 8 кг у тротиловому еквіваленті. Саме такі показники є орієнтиром для конструкторів під час створення захисту для нових зразків ББМ.**

— Уразі підриву ББМ на мінно-вибухових пристроях, елементи її конструкції набувають прискорення, яке передається на членів екіпажу. Вплив прискорень на організм людини залежно від їхнього кількісного рівня може бути різним: від легкої контузії аж до летального наслідку, — розповів науковий співробітник ЦНДІ ОВТ ЗСУ Леонід Давидовський. — Для підвищення ефективності системи комплексного пасивного протимінного захисту ББМ на сьогодні застосовують такі конструктивні заходи: модульність конструкції, збільшення кліренсу, зміну форми днища, використання захисних протимінних екранів та енергопоглинальних сидінь.

Одним із перспективних заходів оперативного підвищення пасивного протимінного захисту нинішніх зразків ББМ (з унесенням незначних змін у конструкцію) і тих, які тільки створюють, є встановлення захисних протимінних екранів (ЗПМЕ). Ця перспективна ідея належить начальнику лабораторії ЦНДІ ОВТ ЗСУ Сергію Бісику і вже втілена в життя на прикладі

На сьогодні протимінної стійкості ББМ досягають модульністю конструкції, збільшенням кліренсу, зміною форми днища, використанням захисних протимінних екранів та енергопоглинальних сидінь

бронетранспортера БТР-4. Суть її полягає в тому, щоб основна частина вибухового навантаження сприймалась дискретними захисними елементами, при цьому частина енергії ударної хвилі та продуктів детонації мінно-вибухового пристрою відбивається ЗПМЕ, завдяки його спеціальній геометрії, інша частина — поглинається під час деформування захисного екрана, а решта перетворюється у вертикальне прискорення як самого екрана, так і корпусу ББМ в цілому. Завдяки використанню методів математичного моделювання й натурним випробуванням моделей (макетів) корпусів ББМ та елементів системи комплексного протимінного захисту, науковці дослідили вплив способу кріплення ЗПМЕ до корпусу ББМ і матеріалів його виконання на значення максимальних вертикальних прискорень у разі підриву на мінно-вибуховому пристрої. Наприклад, пріоритетною схемою побудови захисного екрана є його виконання у вигляді листа, який кріпиться до корпусу ББМ у напрямних, що допускають його рух у поперечному напрямку. Це дає змогу зменшити значення вертикальних прискорень корпусу ББМ порівняно із жорстким кріпленням екрана у 2–2,5 раза. Застосування такої конструкції полегшує можливість використання енергопоглинальних матеріалів поміж штатним днищем і ЗПМЕ. Також перевагою такого екрана є забезпечення високої ремонто-придатності, адже після підриву ББМ його може бути швидко замінено на новий. Окрім того, менша кількість зварювальних з'єднань полегшує його виготовлення. Підвищенню рівня протимінної стійкості ББМ сприяє застосування ЗПМЕ, виготовлених з алюмінієвого сплаву, який має меншу масу порівняно зі стальним захисним екраном з однаковим рівнем протимінної стійкості.

Щоб забезпечити живучість сучасного бронеавтомобіля, бокові сторони нижньої частини його корпусу виготовляють із невеликим нахилом, який візуально нагадує латинську літеру V. **Така особлива V-подібна в районі ходової частини форма корпусу ББМ спроможна змінювати напрям ударної хвилі в разі підриву автомобіля на мінно-вибуховому пристрої.**

На етапі закладання проектних рішень науковці моделюють деформації та руйнування елементів корпусу ББМ, які, імовірно, можуть виникати внаслідок підриву ББМ. Завдяки цьому з'являється можливість заздалегідь посилювати виявлені слабкі місця.

Іще одним конструктивним рішенням, спрямованим на підвищення живучості бронемашини та забезпечення збереження життя екіпажу й десанту, є створення міцної кабіни-капсули. Така капсула надійно захистить екіпаж тоді, коли інша частина машини зазнає руйнування. На думку фахівців, зміцнення не всієї машини, а тільки кабіни дасть змогу помітно знизити загальну масу й забезпечить із великим ступенем імовірності виживання особового складу.

Також шляхом підвищення протимінного захисту бронеавтомобіля може стати встановлення протимінних енергопоглинальних сидінь. Їхнє завдання — мінімізувати максимальне прискорення, яке виникає внаслідок впливу енергії вибуху. Тому головну роль тут відіграє не стільки конструкція сидіння, скільки встановлення в місцях його кріплення елементів, що поглинатимуть енергію вибуху й перетворюватимуть її на енергію пластичної деформації матеріалу. Основними параметрами, які визначають ефективність роботи енергопоглинального елемента, є сила його спрацювання (визначають допустимим навантаженням людського організму) і максимальний хід (визначають конструктивними обмеженнями бронеавтомобіля). Важливо, щоб ці параметри мали оптимальні значення, які б не дозволяли енергопоглинальному елементові спрацьовувати в разі руху бронеавтомобіля в штатному режимі, наприклад, по пересіченій місцевості або під час подолання природних перешкод. У сучасних бронемашинах виробники кріплять сидіння до борту або даху. Розрахунки науковців довели, що такі конструктивні рішення суттєво зменшують імовірність травмування особового складу в разі підриву. Тож надання пріоритету одному з варіантів залежить тільки від конструктивних особливостей бронеавтомобіля. Спеціальні розрахунки довели доцільність застосування підставки для ніг, адже за її наявності ймовірність перелому гомілки бійця зводиться до мінімуму, тоді як без неї за розташування ніг на підлозі ймовірність травмування нижніх кінцівок є дуже високою.

Фахівці ЦНДІ ОВТ ЗСУ постійно аналізують світовий досвід, причини й характер травмування особового складу екіпажів бойових броньованих машин унаслідок підриву на мінах та саморобних вибухових пристроях за умови збереження цілісності корпусу автомобіля. Це дає змогу формувати та оперативно уточнювати вимоги до протимінного захисту вітчизняних броньованих машин.

Андрій ЛИСЕНКО

ДОВІДКА «НА»

Широке застосування мінно-вибухових пристроїв зумовлено їхньою високою ефективністю за незначної вартості й простоти застосування.

За статистикою, втрати особового складу внаслідок спрацювання мінно-вибухових пристроїв промислового виробництва та саморобних у воєнних конфліктах другої половини XX — початку XXI ст. становлять від 13 до 57%. Зокрема аналогічні втрати військ під час В'єтнамської війни становили 13%, під час Корейської війни — 50%, війни в Афганістані — 30%, капманії в Чеченській Республіці — 24%, війни США в Іраку та Афганістані — майже 57%.

Основними ушкодженнями в разі мінно-вибухових поранень є травми нижніх кінцівок, внутрішніх органів і голови.

Польотні завдання виконані на тверду оцінку «відмінно»

Політ завершено...

КОМАНДУВАЧ ПОВІТРЯНИХ СИЛ ОСОБИСТО ЕКЗАМЕНУВАВ МАЙБУТНІХ ЛЬОТЧИКІВ

НА ПРИКАРПАТТІ КУРСАНТИ — ВИПУСКНИКИ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ПОВІТРЯНИХ СИЛ ім. ІВАНА КОЖЕДУБА ВЧИЛИСЬ ЛІТАТИ НА БОЙОВИХ ВИНИЩУВАЧАХ УНОЧІ ТА ВІДПРАЦЬОВУВАЛИ ПОВІТРЯНІ БОЇ

Командувач Повітряних Сил генерал-полковник Сергій Дроздов особисто перевірив льотний вишкіл курсантів-випускників, які щойно завершили льотну практику. За його словами, молоді льотчики виконали польотні завдання на тверду оцінку «відмінно», продемонструвавши глибокі теоретичні знання та високий рівень практичної підготовки

З травня цього року курсанти 5-го курсу льотного факультету ХНУПСу приступили до виконання польотів на бойових літаках. Перепідготовка здійснювалася відповідно до навчальної програми, запровадженої ще минулого року. Втім нинішні випускники за нальотом уже перевершили минулорічних на 20 годин, вже додавши до свого активу майже 60 годин нальоту на винищувачах.

Років п'ять тому їм могли б позаздрити навіть досвідчені пілоти. Але зараз ситуація докорінно змінилася. Сьогодні в Повітряних Силах три-чотири льотні зміни на тиждень — звичайна практика.

Як зазначив командир авіаційної бригади полковник Юрій Погорілий, курсанти пройшли інтенсивну наземну підготовку, зокрема й польоти на тренажерах. Після виконання контрольних польотів з досвідченими інструкторами майбутні стройові льотчики вдосконалювали набуті навички самостійно.

— Буду відвертим, — говорить командир, — цих хлопців я б уже сьогодні взяв до частини. Розумні, здібні, сміливі. У небі показали себе лише з кращого боку. Їхня підготовка була інтенсивною. Скажімо, за одну льотну зміну хлопці виконували по чотири вильоти. І так тричі на тиждень. За час перебування у бригаді курсанти успішно виконали польотну програму в простих та складних метеоумовах і на різних висотах удень. Згодом перейшли до більш складних вправ — польотів уночі. До речі, погода на Прикарпатті дуже мінлива і непередбачувана, тож у молодих льотчиків була можливість відпрацювати навчальну програму повною мірою і за різних умов. Звичайно, аби стати справжнім професіоналом, кожному з них потрібно ще досить багато і наполегливо працювати. Та судячи з їхньої завзятості й рішучості, їм усе вдасться.

Зараз ситуація в Повітряних Силах докорінно змінилася. Сьогодні три-чотири льотні зміни на тиждень — звичайна практика

Успішно підготуватися до випускних іспитів майбутнім повітряним асам допомагали висококласні фахівці. Серед них і старший інструктор-пілот підполковник запасу Сергій Васильєв. Свого часу офіцер проходив службу в цій військовій частині на посаді заступника командира бригади з льотної підготовки. 2014 року, коли вкрай гостро постало питання щодо підготовки військових льотчиків, було прийнято рішення про залучення досвідчених пілотів із числа офіцерів запасу до роботи в ролі цивільних інструкторів. Зараз Сергій Євгенович не тільки сприяє підготовці інструкторів серед осіб командного складу, як це вимагають керівні документи, а й допомагає курсантам впевнено керувати крилатою машиною в небі.

— Стане льотчик справжнім повітряним асом чи ні, залежить від багатьох факторів, — вважає Сергій Васильєв. — Але хороший інструктор здатний прискорити цей процес, допомогти розкрити потенціал пілота. Це складна і тривала робота.

Такої ж думки дотримується і курсант-випускник Даниїл Г., який разом із колегами проходив перенавчання на літак МіГ-29. Він вдячний своїм інструкторам за терпіння і переконаний, що належно засвоїв їхню науку. Зараз загальний наліт Даниїла становить більше 230 годин. Понад 60 з них юнак налітав на бойовому винищувачі під час самостійних польотів. Хлопець переконаний, що до випуску зуміє виконати всі вимоги для присвоєння кваліфікації льотчика 3-го класу.

— До Івано-Франківська ми прибули в середині травня, — розповідає Даниїл. — А вже 30 травня після короткого курсу наземної підготовки перейшли до безпосереднього виконання польотів на цьому типі літака. У бригаді ми відпрацювали простий пілотаж на середніх і малих висотах, складний пілотаж на середніх висотах, простий пілотаж на великих висотах. Згодом приступили до повітряних боїв, перехоплення повітряних цілей вночі на середніх та малих висотах тощо. Нічні польоти — серйозне випробування для молодих льотчиків, адже весь час доводиться летіти за приладами. Землю «відчуваєш» лише на етапі зльоту та посадки. У нічному небі не завжди можна розгледіти лінію горизонту чи орієнтири на землі. Та вогні нічного Івано-Франківська ми вже навчились упізнавати...

Зараз курсанти готуються до завершального етапу — державних іспитів. Але навчання на цьому не завершується. Попереду — багато роботи. Як каже Даниїл, на «відмінно» літають тільки птахи, та поганий той льотчик, який не мріє літати, як птах...

Андрій ЯЦИК

КУРСАНТСЬКИЙ «ТЕСТ-ДРАЙВ» НА ВІДНОВЛЕНОМУ ЛЕТОВИЩІ

Гудіння двигунів, круті віражі в небі... Після 25-річної перерви уманський аеродром зустрів третьокурсників ХНУПСу. Та складність льотної практики полягала не лише в новій місцевості, а й в обмеженості використання радіотехнічних засобів. Льотчик-інструктор розповідає, що в таких умовах курсанти літають мало не уперше.

— Неможливо стати класним бойовим льотчиком, коли навчатимешся лише в ідеальних умовах. Якщо на базовому аеродромі вишу є повний спектр радіотехнічних засобів, то в Умані курсантам довелося літати за відсутності радіонавігаційного маяка ближньої навігації. Досвідченим авіаторам до таких умов не звикати, а от для курсантів таке завдання є складним. Однак ніхто з них не розгубився.

Літак Л-39 «Альбатрос» освоїли в повному обсязі

Досвідчений льотчик розповідає, що тренувальні польоти в умовах абсолютно нової місцевості є складними, але дуже потрібними.

— Як не крути, вдома — простіше, там ти знаєш кожен кущ чи дерево, — пояснює інструктор. — Але ж ми не шукаємо, як простіше. На чужому аеродромі доводиться мобілізувати всі свої льотні якості, всю свою майстерність у навігації, аби успішно виконати завдання. Після таких тренувань юні авіатори стають значно впевненішими у своїх можливостях. Це є справжнім тестом ще й для інженерно-технічного складу, адже всі несправності доводиться усувати на місці обмеженими силами інженерно-технічного складу. При цьому їхня якість не має впливати на рівень безпеки польотів.

Своїми враженнями про самостійні польоти ділиться третьокурсник Олег. Каже, що дуже хвилювався перед самостійним вильотом, а коли дізнався, що злітатиме ще й з незнайомого летовища, мобілізувався на всі «100».

— Аеродром для нас новий, природа — інша, усі дані — нові... До того ж особливість є серпанок зранку, через що видимість на злітній смузі була поганою. Але нічого, все вийшло. Із запланованих 65 годин нальоту протягом усієї практики ми вже записали до льотних книжок 40. Вважається, що межа між курсантом і льотчиком — перший самостійний політ. Тому ми, хоч і залишаємося курсантами, вже є льотчиками. От сьогодні я вперше самостійно літав на низьких висотах. Для когось — це звична річ, а для мене — справжня перемога.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

БЕЗПІЛОТНІ ПЕРЕГОНИ

ДО ФІНІШНОГО ЕТАПУ — ДЕРЖВИПРОБУВАНЬ І ПОСТАНОВКИ НА ОЗБРОЄННЯ — ДІЙДУТЬ ЛИШЕ НАЙКРАЩІ ЗРАЗКИ БпЛА

В Україні щонайменше два десятки підприємств працюють над розробкою та виробництвом безпілотників. Зокрема до участі у визначальних випробуваннях зразків БпАК, які проводилися Міноборони минулого року, було заявлено двадцять сім літальних апаратів різних класів. Утім кількість не завжди означає якість. У більш-менш готовому вигляді виробники спромоглися представити лише тринадцять зразків, а подолали «перегони» на підтвердження заявлених характеристик лише чотири безпілотні комплекси

Випробний політ безпілотного авіакомплексу «Лелека-100»

Це свідчить про те, що на базі авіамодельного гуртка пересічного провінційного українського містечка не завжди можна створити безпілотний комплекс, який би відповідав потребам військових. В управлінні безпілотної авіації штабу Командування Повітряних Сил, фахівці якого беруть безпосередню участь у тестуваннях новинок, зазначають, що нерідко на визначальні випробування виробники представляють «сирі» зразки. Для тактичного безпілотника «поля бою» лише хороших льотних характеристик замало. Він має містити певний набір обладнання, здатного визначити координати цілі, розгледіти її як удень, так і вночі, уміти шифрувати і передавати дані, працювати в умовах протидії ворожих засобів РЕБ та багато іншого. Усе це реалізувати нашвидкуруч у «кустарних умовах» просто неможливо. Тож військовим нерідко доводиться знімати БпЛА з випробування чи повністю відмовлятися від подальшої співпраці з окремими виробниками.

— Далеко не всі безпілотники, що потрапляють до нас на випробування, мають високий ступінь готовності до застосування, — говорить начальник відділу управління безпілотної авіації штабу Командування Повітряних Сил підполковник Руслан Тюх. — У більшості зразків проблеми однакові. Це й не дивно з огляду на те, що елементна база та комплектуючі мають здебільшого китайське походження. Та суворі вимоги до БпЛА не дозволяють таким зразкам дійти до етапу підконтрольної експлуатації!

Щоправда, є молоді групи розробників, які доволі швидко здатні доопрацювати свої дітища. До прикладу, БпАК «Лелека-100», що застосовується в розвідці.До речі, саме «Лелека» скидав листівки з привітанням мешканців окупованого Донецька із Днем незалежності України. Ефективно працює й команда-розробник корегувальника вогню артилерії БпАК «Фурія А1-С». Після тривалого використання в районі проведення АТО нині з'явилася модернізована версія апарата. Обидва комплекси активно експлуатуються у війську і, як зазначають військові, після доопрацювань ці безпілотники стали надійнішими та більш функціональними. Привернули увагу фахівців під час визначальних відомчих випробувань й такі вітчизняні розробки, як «Валькірія», HAWK, «Мара-2м». Більшість із них допущені до експлуатації у Збройних Силах та беруть участь у підконтрольній експлуатації.

> *БпАК «Лелека-100» активно використовується для виконання спеціальних завдань. Саме «Лелека» скидав листівки з привітанням мешканців окупованого Донецька із Днем незалежності України*

На вітчизняному ринку БпЛА сьогодні жорстка конкуренція. При цьому, за контракти із Міноборони деякі виробники змагаються не завжди доброчесно. Військові розповідають, що іноді у зразках, які пройшли визначальні відомчі випробування, під час підконтрольної експлуатації виявляють невідповідності заявленим характеристикам. Таке трапляється через заміну виробником окремих елементів чи модулів. Але й на такі випадки у міністерстві передбачені запобіжні заходи. Тобто від несумлінного виробника відпрацьовано захисний механізм. Інколи доводиться відстоювати інтереси держави в суді.

— Підконтрольна експлуатація, — веде далі підполковник Руслан Тюх, — дуже важлива частина випробувань, адже саме за її результатами ухвалюється рішення стосовно доцільності подальшого надходження на озброєння до Збройних Сил. Тут додатково підтверджується відповідність заявленим ТТХ комплексів, усуваються недоліки попередніх та перевіряється ефективність нових конструкторських рішень. Окрім того, досліджується ефективність застосування й експлуатаційна надійність складових, функціональні можливості та ефективність використання БпАК у цілому.

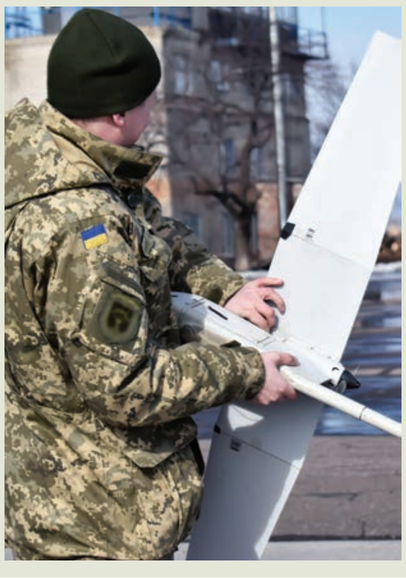
Фахівці управління безпілотної авіації наголошують, що процес удосконалення БПЛА може тривати роки. А безпілотники армії потрібні вже зараз, і не дослідні зразки, а готові до використання серійні комплекси. Саме тому військові змушені звертатися й до закордонних розробок. Звичайно, вони дорожчі, але й спектр можливостей у них, як правило, ширший. Та й доопрацювань, як доводять результати тестувань, потребують мінімум.

Прикладом тому є випробуваний нещодавно БпАК FlyEye — продукт кооперації українського підприємства «ЧеЗаРа» з польськими партнерами із WB Electronics. Зараз він перебуває в підконтрольній експлуатації і, за оцінками фахівців, у нього хороші не лише тактико-технічні, а й експлуатаційні характеристики. До того ж FlyEye універсальний та має потенціал розширення можливостей до рівня розвідувально-ударного комплексу завдяки спільному застосуванню із доробком тієї ж WB Electronics — ударним міні-БпЛА Warmate.

За використання продукції іноземного розробника Міноборони частенько критикують «диванні експерти». Мовляв, вони дорожчі за українські. Окрім того, «знавці» наводять характеристики дронів та лише на цій підставі визначають корисність для війська тієї чи іншої розробки. На ці закиди в управлінні безпілотної авіації Повітряних Сил зауважують, що такий підхід не є коректним, бо лише результати випробувань є підставою для рішення щодо кожного зразка. Проте тут погоджуються, що серед вітчизняних розробок є багато вартих уваги апаратів із хорошими перспективами. Та преференцій під час тестів не буде нікому. У Збройних Силах виписано чіткий алгоритм випробувань, проходження яких є обов'язковим для всіх. Тож до фінішного етапу — держвипробувань і постановки на озброєння — дійдуть лише найкращі.

Сергій КЛИМЕНКО

КОРОТКО ПРО ЕФЕКТИВНІСТЬ БпЛА

Із появою на озброєнні БпАК артилеристи відзначають не лише нові можливості у коригування вогню, а й зменшення використання боєприпасів для ураження цілі до восьми разів. У поєднанні з іншими сучасними технологіями безпілотники дозволяють знищувати об'єкт вже наступним залпом, що ставить далеко не нові артсистеми мало не на один щабель із високоточною зброєю.

Не меншу ефективність БпАК демонструють й у розвідці. Аналіз звіту їх застосування на лінії зіткнення засвідчує, що лише за півторагодинний політ тактичний безпілотник здатен виявити до сотні ворожих об'єктів на глибині у два десятки кілометрів: це і фортифікаційні об'єкти, вантажівки, бойові броньовані машини. Розвідники говорять, що у подібних випадках показники ефективності важко виразити у цифровому еквіваленті, але запевняють — витрати часу та людського ресурсу лише для підготовки до закидання розвідгрупи на таку глибину були б непомірно більшими.

У Державній службі у справах ветеранів АТО зареєстровано лише 16 тисяч бійців, які повернулися з війни і потребують психологічної допомоги. Де решта шукають допомоги та чи шукають її взагалі, сказати важко

ВІЙНА ІНКОЛИ «НАЗДОГАНЯЄ» ЇЇ ВЕТЕРАНІВ У МИРНОМУ ЖИТТІ

ЯК ПОДОЛАТИ ПОСТТРАВМАТИЧНИЙ СИНДРОМ: ПРО СИСТЕМНУ ДОПОМОГУ БІЙЦЯМ АТО У ЗС УКРАЇНИ ТА ІНОЗЕМНИЙ ДОСВІД

Вони захищають нашу країну, а по поверненні з війни продовжують воювати із собою. Та через суспільні стереотипи відмовляються від консультацій у психологів і реабілітації, тим самим погіршуючи свій стресовий стан до хронічного. ПТСР (посттравматичний стресовий розлад) — реакція на екстремальні події, що несуть загрозу життю та здоров'ю людини... Це питання дедалі частіше обговорюється в суспільстві та отримує неоднозначні оцінки. Держава працює над створенням єдиної Програми реабілітації бійців, але поки що найбільш системно психодіагностикою та реабілітацією захисників країни займаються лише у Збройних Силах

…Старший лейтенант Олег Н. під час участі в АТО пройшов найгарячіші точки. В пам'яті назавжди закарбувався літній ранок 2016-го. Потужний обстріл. Раптом до окопу влітає 120-мм міна. Двоє Олегових товаришів загинули миттєво, троє — отримали важкі поранення, йому ж дивом вдалося вберегтися.

Після госпіталю від реабілітації офіцер відмовився.

— Голова боліти перестала, тож поїхав додому. Завжди вважав, що справжні бійці не ходять до психологів, — зізнається офіцер.

Удома його чекали кохана дружина і донька. Та ні радість зустрічі, ні їхня любов і турбота не позбавили Олега жахливих спогадів.

Перед очима офіцера щоразу виринали криваві картини війни, скалічені побратими, ввижався ворог. Пригадує, як одного разу задрімав перед телевізором. Дружина тихенько витягала пульт... Отямився, коли вона із заломленою рукою і розбитим обличчям вже лежала, притиснута до підлоги. У лікарні діагностували подвійний перелом кінцівки. Олег, який до того жодного разу не піднімав руку на жінку, зненавидів себе.

— Зібрав необхідні речі та пішов у госпіталь. Пролікувався, з'їздив до санаторію. Почав розуміти, що зі мною відбувалося і як цього можна позбутися, — розповідає Олег.

Зараз офіцер розуміє, що реабілітація життєво необхідна не лише йому, а й його рідним.

Згідно зі статтею 11 Закону «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (зміни внесені ще 2015 року), військовослужбовцям після повернення з району бойових дій надається обов'язкова психологічна реабілітація. Однак є складнощі. Зокрема нині у Державній службі у справах ветеранів АТО, за словами начальника відділу соціальної, професійної адаптації та психологічної реабілітації учасників АТО, які одержали поранення, Наталії Грицун, зареєстровано лише 16 тисяч бійців, які повернулися з війни. Де решта шукають допомоги та чи шукають її взагалі, сказати важко. На думку уповноваженого Президента України з питань реабілітації учасників АТО, які одержали поранення, контузію, каліцтво або інші захворювання під час участі в АТО Вадима Свириденка, проблема пчолягає в тому, що на даному етапі в Україні немає єдиної програми з реабілітації учасників АТО. З початку 2015 року видано чимало законодавчих актів щодо різних форм реабілітації бійців. У кожному з них прописано, «що» має бути зроблено, але в жодному ні слова про те, "як саме». Указом Президента від 06.06.2016 р. № 240/2016 було введено в дію рішення РНБОУ «Про Стратегічний оборонний бюлетень України», де було вказано на необхідність створення системи психологічної та медичної реабілітації військовослужбовців. Однак вона може почати функціонувати хіба що 2020 року — нині все на рівні проектів…

Водночас найбільш комплексно проблема реабілітації ветеранів АТО врегульована у Збройних Силах. Зокрема наказом Міністра оборони визначено перелік захворювань, які мають показання до санаторного лікування та медичної реабілітації у військових санаторно-курортних закладах. Іншим наказом затверджено Положення про психологічну реабілітацію військовослужбовців ЗСУ, які брали участь в АТО. Встановлено: реабілітаційні заходи проводяться з усіма військовослужбовцями зі складу військових частин, що проходять відновлення боєздатності, у зв'язку зі значною поширеністю стресових розладів серед військовослужбовців.

Як пояснив начальник управління психологічного забезпечення Головного управління морально-психологічного забезпечення ЗСУ полковник Сергій Грилюк, етап психофізіологічної діагностики та психокорекції у військовослужбовців починається не пізніше, ніж за тиждень до виведення підрозділу з району проведення АТО.

— Не потрібно розкидатися діагнозами. За іноземним досвідом лише 20% особового складу мають ознаки ПТСР. Чіткий діагноз мають від 2 до 5%. Решта можуть впоратись самі. Їм просто потрібна допомога психологів, — розповідає Сергій Грилюк.

Як зазначив заступник директора Військово-медичного департаменту МО України — начальник лікувально-евакуаційного відділу полковник медичної служби Олексій Барбазюк, після лікування бійці за висновками військово-лікарської комісії отримують направлення на реабілітацію до санаторно-курортного закладу.

При цьому в Міноборони існує розмежування понять «психологічної» та «медико-психологічної» реабілітації.

— Медико-психологічна реабілітація стосується зокрема тих військовослужбовців, які отримали поранення, ампутацію чи мають визначений діагноз ПТСР. У цьому разі путівка може бути надана військовослужбовцям (крім строкової служби), членам їхніх сімей, членам сімей загиблих військовослужбовців, ветеранам війни з числа військовослужбовців, ветеранам Нацгвардії та органів внутрішніх справ, супроводжуючим інвалідів війни I групи (без права на лікування), працівникам ЗСУ.

Строк медичної та медико-психологічної реабілітації у санаторіях визначається висновком ГВЛК і становить 14–21 день. За потреби він може бути продовжений на 10 днів. Але й тут є нюанси.

> *«Жодна країна світу не вважає учасників бойових дій пацієнтами. Вони гідно несли свою службу на війні, тож зможуть гідно повернутися у суспільство й адаптуватися в ньому. Головна умова — знайти мотивацію. Без неї не працюватиме жоден метод»*

— Чимало бійців відмовляються від реабілітації у спеціалізованих закладах, обираючи відпустку за станом здоров'я, яка передбачена наказом Міністра оборони №402. Ми не маємо права не прийняти такий рапорт військовослужбовця. Єдине, що залишається, — інформувати про ризики, — роз'яснює Олексій Барбазюк.

Аби подолати цю проблему, на думку Сергія Грилюка, психологічна реабілітація має відбуватися не під час відпустки, а під час службового відрядження. Так, уже з середини жовтня стартує спільний пілотний проект ГШ ЗСУ та Міноборони в рамках виконання наказу Міністра оборони України з психологічної реабілітації бійців після виведення їх з району АТО. В його межах психофізіологічну діагностику пройдуть 100 військовослужбовців, після чого поїдуть до навчально-спортивної бази «Тисовець», де відкрито відділ психологічної і спортивної реабілітації. Там їх розіб'ють на групи, з кожною з яких працюватиме психолог.

— Ми проаналізували досвід із подолання ПТСР 18 країн світу. Виокремили тілесно орієнтовану терапію, — розповідає Сергій Грилюк. — У жодному разі не треба робити з бійців, які повернулися з війни, хворих. Психологи на відміну від психіатрів не ставлять діагнозів, а шукають «місток». Жодна країна світу не вважає учасників бойових дій пацієнтами. Вони гідно несли свою службу на війні, тож зможуть гідно повернутися у суспільство й адаптуватися в ньому. Головна умова — знайти мотивацію. Без неї не працюватиме жоден метод. Психолог має допомогти в цьому, тобто дати бійцю не «рибку», а «вудку».

Згідно з концепцією захисту психічного здоров'я населення України наголос має робитися не стільки на лікуванні, скільки на збереженні психологічного здоров'я бійців. І в цьому плані профілактика завжди ефективніша за лікування. Але нині нею, на жаль, серйозно займаються лише три країни світу — Ізраїль, Хорватія і США. Адже в цих країнах добре знають, скільки життів може забрати «тихий» ворог. Їхній досвід, сподіваємося, допоможе нашій країні, якій також довелося зазнати жахіття війни, обійтися значно меншими втратами.

Ольга МОСЬОНДЗ

ВІЙСЬКОВИЙ КАПЕЛАН ОЛЕКСАНДР ДАМАНСЬКИЙ: «БЕЗ ВІРИ ЛЮДИНА ПОВНОЦІННО ЖИТИ НЕ МОЖЕ, ОСОБЛИВО, НА ВІЙНІ...»

«Знайомі мене часом запитують: «Отче, а де ваша парафія?» Відповідаю: «Збройні Сили України, підрозділ такий-то!» Так, звучить пафосно й самовпевнено, але один із найнадійніших способів розібратися, де парафія священика, це подивитися, де він служить Великодньої ночі. Так ось останні три роки під час Великодня я — серед військовослужбовців»

Отець Олександр Даманський

Він священик Української православної церкви Київського патріархату, два роки працював на посаді координатора військових капеланів ОТУ «Донецьк» від УПЦ КП, а віднедавна — капелан 25-ї окремої повітряно-десантної бригади. Рішення пов'язати себе з військом для отця Олександра не є випадковим, адже родом він із Донецька й події, що розгорталися на початку 2014-го на Сході України, він бачив на власні очі.

— Пригадуючи весну 2014 року, розумію, якими наївними ми були: сподівалися домовитись із проплаченими місцевими сепаратистами та заїжджими найманцями, які намагалися захопити адмінбудівлі. Незадовго прийшло усвідомлення, що ситуація вкрай серйозна.

З того часу минуло чотири роки. Чи можна побачити результати роботи священика, питання, звісно, риторичне. Адже жодним мірилом не визначити рівень або кількість духовної підтримки. Але отець Олександр переконаний, що капелан здатний поліпшити атмосферу в підрозділі.

— Розповім такий приклад. Я тривалий час працював у одному з підрозділів. Був там авторитетний старшина, який скептично ставився до священиків. Минув деякий час, і командир цієї роти сказав: «Отче Олександре, коли ти прийшов, ну так, були якісь скептичні настрої, але потім навіть старшина стояв і слухав тебе».

Останнім часом запроваджено штатні посади капеланів у Збройних Силах. Окрім того, для обміну досвідом відбуваються різноманітні курси та семінари із залученням іноземних фахівців. Отець Олександр уважає це однією з найважливіших змін протягом 2014–2017 років щодо діяльності військових священнослужителів.

— Важливими для мене були курси у Львові. Це показовий об'єднувальний момент, адже зібралися представники різних конфесій, ми обмінялись досвідом, обговорили майбутню роботу. Лекції нам читали капелани з Канади. Нещодавно я був і на зустрічі з головним капеланом ЗС Латвійської Республіки. Цей обмін досвідом дуже важливий для нас. Проте зауважу, що українські капелани можуть дати фору іноземцям.

На запитання «Чи є на війні атеїсти та чи намагаєтесь навернути їх на віру» Олександр Даманський відповів, ледь усміхаючись:

— Звісно, ні. Я люблю атеїстів і в жодний спосіб не намагаюся щось нав'язати. Проте переконаний, людина, яка стверджує, що не вірить у Бога, на межі загибелі. Один мій знайомий офіцер, який 2014-го потрапив у полон, казав, що там, у підвалі, усі молилися. Тому я не зовсім згодний, коли кажуть, що атеїстів у окопах не буває. За бруствером є надія. Наприклад, на те, що, коли тебе поранять, то врятує медбрат, надія — на бронежилет, на те, що твоя артилерія тебе прикриє. А от коли ти сидиш у підвалі й твоє життя нічого не варте, ось там атеїстів немає. І хоч би як пафосно це звучить, без віри людина повноцінно жити не може, особливо тут, де четвертий рік триває війна…

Оксана УРЕТІЙ

ПИТАННЯ КОНФЕСІЙНОЇ ПРИНАЛЕЖНОСТІ КАПЕЛАНІВ ВИРІШУВАТИМЕ ОСОБОВИЙ СКЛАД

Показником необхідності військових священиків в армії та своєрідним маркером успішності їхньої роботи в районі проведення АТО стало запровадження у ЗС України штатних посад капеланів. Наприкінці 2016-го Міністр оборони України затвердив Положення про службу військового духовенства (капеланську службу) в Збройних Силах України. З травня по вересень цього року проведено перший етап комплектування посад. На сьогодні у Повітряних Силах уже працюють 10 капеланів, у Сухопутних військах 33, двоє — у ВМС, троє у ВДВ і четверо у військово-медичних закладах.

— Аби на 100 відсотків укомплектувати посади, нам бракує лише вісім священиків, — коментує старший офіцер відділу взаємодії з військовими капеланами Центру морально-психологічного забезпечення ЗСУ полковник Олександр Ковтач. — Я вважаю це дуже гарним результатом, адже процес триває лише кілька місяців. Щоб забезпечити належний рівень душпастирської опіки у Збройних Силах, активно співпрацюємо з релігійними організаціями.

Військовий капелан в Україні — це священнослужитель зареєстрованої релігійної організації, який має духовну освіту і не менше трьох років досвіду відповідної діяльності, пройшов відбір та прийнятий на посаду працівника у військовий підрозділ для задоволення релігійних потреб особового складу. Питання конфесійної приналежності капелана вирішується за допомогою опитування особового складу. Потім командир військової частини направляє запит щодо визначення кандидата від відповідної релігійної організації до Головного управління МПЗ. У випадку, якщо є конкретний кандидат, про це зазначається в запиті. Після проходження всіх процедур військовий священик укладає трудовий договір.

— У нас уже працюють представники і УПЦ КП, і УГКЦ, УАПЦ, УПЦ (МП). Є й такий приклад. Так, у бригаді авіації, що в Старокостянтинові, за вибором особового складу працюють два капелани — з УГКЦ, УПЦ КП. Один приходить до обіду, другий — після. Це гарний приклад міжконфесійного порозуміння.

Питання щодо курсу навчання за програмою, яка включає основи військової справи, військово-гуманітарну та військово-психологічну підготовку, проходження якої є однією з вимог до капеланів, зараз перебуває на стадії опрацювання. У 2017-му проводилися кількаденні семінари за участю капеланів з Канади, США, Латвії. До кінця поточного року планується провести більш тривалі курси на рівні Генштабу.

ІКОНИ... НА ЯЩИКАХ З-ПІД НАБОЇВ

По-особливому вшанували загиблих під Іловайськом на відкритті виставки ікон «Іловайський Деісис» у Києві. Під спів кобзаря Тараса Компаніченка художники Олександр Клименко та Софія Атлантова вписували імена кожного, хто пішов у вічність три роки тому, на ікони, написані на дошках з ящиків з-під снарядів. Поіменне моління за душі воїнів тривало близько двох годин. Читали імена тих, кого змогли на сьогодні ідентифікувати…

Так дошки, обпалені війною, стали носієм пам'яті й молитви.

— «Іловайський Деісис» — це частина масштабного мистецького волонтерського проекту «Ікони на ящиках з-під набоїв», — розповідає його автор, художник й іконописець Олександр Клименко. — Ідея проекту — символічне перетворення смерті на життя. Адже ящики з-під набоїв — символ смерті, символ війни, а ікони — символ життя. Поіменна молитва — це європейська традиція пам'ятати кожного загиблого як окрему особистість.

За словами Олександра Клименка, ідея проекту виникла ще 2014 року під час поїздки на передову.

— Побачив біля позиції багато ящиків з-під снарядів для гаубиць, — згадує художник. — Запитав хлопців: «Що ви з них робите?» «Переважно — ослінчики чи просто спалюємо в буржуйках», — почув у відповідь. А я дивлюсь — це ж та ж дошка зі шпугами, на якій пишуть ікони! І попросив декілька ящиків забрати з собою. Не відмовили... Тоді мав прагнення зібрати мільйон гривень для бійців на передовій, продавши європейським мистецтвознавцям ікони на ящиках. Думав, що війна скінчиться швидше, ніж зможу зібрати таку велику суму. Та, на жаль, вийшло все по-іншому. На сьогодні завдяки нашому проекту близько двох мільйонів гривень вдалося передати на потреби медиків-добровольців, які рятують життя наших воїнів на «нулі».

За два роки «Ікони на ящиках з-під набоїв» експонувалися в кількох десятках міст Європи, зокрема у стінах Європарламенту та Сеймі Литовської Республіки. Європейці через ікони, привезені з російсько-української війни, відчувають її запах, можуть доторкнутися до її елементів, усвідомлюють, шо війна зовсім поруч і вона реальна.

Скільки ікон Олександр та Софія написали для проекту, художники порахувати не можуть. Їх сотні. Олександр напевне знає, що декілька з них повернулись у бойові частини. А 25 знаходяться в одному із храмів на Київщині. Художники і далі будуть писати ікони, допоки на українській землі не настане мир і волонтерська допомога стане непотрібною.

Наталія ЯРМІЛКО

Південна Корея обрала курс на економічне зростання. Нині країна є світовим лідером з виробництва електроніки, побутової техніки, автомобілів, літаків тощо

Північна Корея закрилася від світу і зробила ставку на нарощення військової потужності

СУСІДСТВО РІЗНИХ СВІТІВ,

АБО ЯК ВІДДАЛИЛИСЯ ОДНА ВІД ОДНОЇ ЗА ПОНАД 60 РОКІВ ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ ВІЙНИ ДВІ КРАЇНИ ОДНОГО ЕТНІЧНОГО НАРОДУ — ПІВНІЧНА ТА ПІВДЕННА КОРЕЇ

Нові ядерні випробування КНДР підвищили градус напруження не лише в регіоні, а й у світі. Лідери США та багатьох європейських країн закликають світову спільноту об'єднатися і безпрецедентно натиснути на Пхеньян. У результаті мур між світом і Пхеньяном зростає. Останні санкції проти КНДР підтримали навіть Росія і Китай, які раніше ветували резолюцію ООН проти цієї країни. Чи не найбільше стурбовані розвитком подій у Сеулі. Воно й не дивно, це давно різні країни, з різними економіками та баченням свого місця у світі та подальшого розвитку.

Як виникла ворожнеча між частинами одного етносу однієї держави? Який курс розвитку обрала кожна з країн, яких успіхів досягли, які армії мають?

Сьогодні на Корейському півострові, що належить до Східної Азії, сусідствують дві країни — Корейська Народно-Демократична Республіка (КНДР) та Республіка Корея.

Зауважу, що передумови до виникнення цих двох держав, агресивно налаштованих одна до одної, були закладені більше сто років тому.

Ще в XIX столітті Корея була незалежною державою, проте потрапила до сфери інтересів кількох країн, зокрема Росії, Китаю і Японії. Вони протистояли одна одній у боротьбі за право панувати над Кореєю. Визначальну роль у цьому протистоянні відіграла російсько-японська війна 1904–1905 рр., після якої свою першість на півострові остаточно встановила Японія. Тож протягом 35 років, аж до поразки Японії у Другій світовій війні, Корея залишалася її колонією.

1945 року армії союзників висадилися на Корейському півострові. Радянські війська зайшли з півночі, а американські — з півдня. Надалі в результаті цього й були утворені Південна і Північна Кореї. Історія конфлікту започаткована домовленістю між США і СРСР розділити країну на дві зони для більш ефективного прийняття капітуляції Японії. Поділ був здійснений по 38-й паралелі.

Сполучені Штати і Радянський Союз ніяк не могли домовитися про порядок об'єднання країни. Вони розходилися з багатьох питань щодо процедури виведення військ союзників з Кореї, проведення виборів, формування єдиного уряду тощо.

Попри ці розбіжності, у травні 1948 року на території, контрольованій США, проводяться вибори, у результаті яких утворюється незалежна Республіка Корея, інакше — Південна Корея. Сформований уряд, очолений президентом Лі Син Маном, орієнтується на західний світ і тісно співпрацює із США.

Слідом за цим у північній частині Корейського півострова в серпні того ж року також проводяться вибори, а у вересні оголошується про створення КНДР, інакше — Північної Кореї. В даному випадку було сформовано прокомуністична уряд, очолений Кім Ір Сеном. Так були створені дві незалежні одна від одної держави — Південна і Північна Кореї. Історія конфлікту починається з війни, що розпочалася за два роки, тривала до 1953-го і стала найкривавішим конфліктом після Другої світової війни.

Сторони звинувачували в нападі одна одну, проте сьогодні вважається, що агресором була КНДР. За кілька днів стало очевидним, що північнокорейська армія значно перевершує військо супротивника, адже вже на п'ятий день війни їй вдалося захопити Сеул. Сполучені Штати негайно прийшли на допомогу, а також розгорнули в ООН кампанію, в межах якої звинуватили Північну Корею в агресії, закликавши міжнародне співтовариство надати Південній Кореї військову підтримку для відновлення безпеки в регіоні.

Після втручання американських підрозділів, а слідом за ними і військ, об'єднаних під егідою ООН, у конфлікт Північної і Південної Кореї, армії Півдня вдалося стримати наступ ворога.

Різні джерела повідомляють неоднакові цифри щодо втрат сторін у конфлікті між Північною і Південною Кореєю, однак можна з упевненістю сказати, що вони були значні.

Після підписання мирної угоди з північним сусідом Південна Корея обрала курс на економічне зростання… З 60-х років минулого століття її економіка розвивалася рекордними темпами. Уряд країни всіляко сприяв імпорту сировини та нових технологій до країни коштом кінцевого продукту, заохочував ощадливість та капіталовкладення проти перевитрат капіталу. Південна Корея заробляє експортом товарів більше, ніж витрачає, чим демонструє свою стабільну економіку.

Рівень життя в Південній Кореї практично дорівнює європейському. Економіка країни за рівнем ВВП на душу населення посідає 13 місце у світі.
А їхня північна сусідка — КНДР має ядерну зброю, але при цьому населення злидарює

У 1960–1985 роках економічне зростання у Південній Кореї було одним з найінтенсивніших у світі. У результаті змін, що почалися 1962 року, Південна Корея перетворилася з однієї з найбідніших у світі аграрних країн на індустріальну країну, яка швидко розвивається.

Нині країна є світовим лідером з виробництва електроніки, побутової техніки, автомобілів (три її автокорпорації відомі на весь світ), літаків, океанських кораблів, має потужну хімічну та металургійну промисловість. Рівень життя в Південній Кореї практично дорівнює європейському. Економіка країни за рівнем ВВП на душу населення посідає 13 місце у світі.

Військовий бюджет Південної Кореї перевищив 43 млрд доларів, що становить 10% від загального та посів 8 позицію у світі, тоді як Північна, за деякими джерелами, виділяє на армію 7,5 млрд доларів.

Оборонний бюджет Південної Кореї дозволяє мати одну з найпотужніших та найбільш технологічних армій у світі. Загальна кількість ЗС країни — близько 630 тисяч підготовлених вояків. Найбільше в цій країні пишаються флотом чисельністю 70 тисяч військовослужбовців. Він становить 166 кораблів: 15 підводних човнів, один вертольотоносець, 13 фрегатів, 12 есмінців, 19 корветів, а ще патрульні та допоміжні судна. Їхні есмінці вважаються одними з найпотужніших неавіаносних кораблів серед інших флотів. Вони оснащені крилатими ракетами з дальністю польоту 1,5 тис. км. ЗС Республіки Корея мають і потужні Повітряні сили, у складі яких близько 450 винищувачів, придбаних у США. Найсучаснішими з них є F-15, F-16.

Крім потужного військового потенціалу Південна Корея має тісні військово-технічні стосунки з США. У країні розміщується військовий контингент з близько 30 тисяч американських військовослужбовців, розміщені дві авіабази, база морської піхоти та база флоту США.

Водночас Північна Корея закрилася від світу і зробила ставку на нарощення військової потужності. Країна володіє ядерною зброєю, але при цьому населення злидарює.

Політична система Північної Кореї є зразком тоталітаризму у класичному варіанті крайньої азійської деспотії. КНДР є останньою після розпаду СРСР та комуністичного блоку досі не реформованою «комуністичною» державою.

Ця країна має найбільш ізольовану та проблематичну економіку, що планується верхівкою, тобто Трудовою партією Кореї. Складні погодні умови, брак палива та техніки для цивільного вжитку, брак капіталовкладень у галузі промисловості, окрім воєнної, призводять до негативних наслідків для економіки Північної Кореї. З середини 90-х років країна офіційно визнала наявність голоду. Світовим благодійним організаціям був відкритий доступ до раніше закритої країни задля допомоги голодуючим. Основні галузі промисловості країни: воєнна, машинобудівна, електровиробна, хімічна, гірнича, металургійна, текстильна, харчова.

У березні 2013 року Верховний головнокомандувач Корейської народної армії Кім Чен Ин заявив, що розірвав усі угоди про ненапад, укладені з Південною Кореєю, а також анулював договір про денуклеаризацію півострова через розвиток конфлікту з Південною Кореєю і США.

До складу регулярних збройних сил Корейської Народно-Демократичної Республіки (Корейська народна армія) входять: Сухопутні війська, Військово-повітряні та Протиповітряні сили, Військово-морські сили, а також (з 2012-го) — Стратегічні ракетні війська. Загалом це, за різними оцінками, від 850 тисяч до 1,2 млн кадрових військовослужбовців. Резерв становить близько 4 млн осіб (п'ята за кількісним складом армія у світі). При цьому чисельність населення КНДР — 24,7 млн осіб. За оцінками Стокгольмського інституту дослідження проблем світу (SIPRI), військовий бюджет Північної Кореї становить приблизно 16% ВВП (за різними даними від 7,5 до 10 млрд дол.). Однак слід розуміти, що через закритість КНДР це дуже приблизна цифра. Сухопутні війська становлять 20 корпусів, 27 піхотних дивізій, 15 танкових і 14 механізованих бригад, 21 артилерійська бригада, 9 бригад РСЗВ, полк ТР. На озброєнні КНА є близько 3500 середніх і основних бойових танків і понад 500 легких танків, понад 2500 БТР, понад 10000 артилерійських гармат (зокрема близько 4500 САУ), більше 7500 мінометів, понад 2500 РСЗВ.

3 жовтня 2006 року Північна Корея стала першою країною, яка, не перебуваючи в офіційному «ядерному клубі», заздалегідь попередила про майбутні ядерні випробування.

25 травня 2009 року КНДР знову провела ядерні випробування. 2017 року Північна Корея заявила про успішне випробування водневої бомби.

В опублікованому торік у США звіті говориться, що в КНДР накопичено кількість плутонію, достатню для створення 30 ядерних зарядів. Та, схоже, Пхеньян не зупиниться на досягнутому і в майбутньому має намір істотно розширити свою ядерну програму. Якщо темпи вироблення плутонію в КНДР залишаться на нинішньому рівні, після 2020 року в розпорядженні північнокорейських військових буде близько 100 ядерних боєголовок.

Північнокорейські балістичні ракети почали масово надходити на озброєння в середині 80-х і піддавалися модернізації з метою збільшення дальності польоту. 2010 року на військовому параді був показаний ракетний комплекс з БРСД «Мусудан». Точні його характеристики невідомі, але деякі експерти вважають, що він створений на базі радянської БРПЛ Р-27, прийнятої на озброєння в СРСР наприкінці 60-х років минулого століття.

У межах реалізації північнокорейської ракетно-ядерної програми створена лінійка ракет з дальністю дії 1000–6000 км. На базі балістичних ракет створені ракети-носії «Инха-2» і «Инха-3». Ракетаносій «Инха-3», яка стартувала з космодрому «Сохей» у грудні 2012 року, вивела на орбіту штучний супутник землі «Кванменсон-3», зробивши Північну Корею десятою космічною державою.

Найбільша перевага Пхеньяна над Сеулом — це наявність ядерної зброї. Водночас у Південній Кореї заявляють, що за будь-якої спроби з боку Північної Кореї здійснити ядерну атаку зможуть знищити Пхеньян неядерними засобами.

Підготував Анатолій КРАВЕЦЬ

КЕРЧЕНСЬКА ПРОТОКА: РОСІЯ ПЕРЕЙШЛА ЩЕ ОДНУ МЕЖУ

Обмеження морського судноплавства через Керченську протоку завдає збитки українській економіці

Відповідно до наказу Мінтранспорту РФ від 07.07.2017 року та розпорядження капітана морського порту Керч (!) російські окупанти в односторонньому порядку обмежують морське судноплавство в Керченській протоці. Таким чином Кремль фактично приватизує протоку у власних імперських інтересах

Іншими словами, РФ обмежує судноплавство в Керченській протоці. Країна-агресор перейшла ще одну межу.

Унаслідок цих протиправних дій українські компанії та їхні торговельні партнери вже зазнають матеріальних збитків. За офіційною інформацією, фінансові втрати Маріупольського та Бердянського портів тільки за 23 доби заборони судноплавства становлять понад 130 млн грн.

Загалом заборона судноплавства, встановлена розпорядженням Міністерства транспорту РФ, є правовим нонсенсом, оскільки грубо порушує положення вищих за статусом міжнародних угод, раніше ратифікованих Держдумою РФ.

Річ у тім, що відповідно до ст. 37–39 Конвенції ООН про Міжнародне морське право (UNCLOS) Керченська протока є «протокою для міжнародного судноплавства» (або міжнародна протока) з відповідним статусом. Згідно з положеннями UNCLOS, суднам, які слідують до українських портів в Азовському морі та зворотно, не можуть чинитися будь-які перешкоди у проході Керченською протокою.

Тому будь-які нові правила й нововведення або обмеження судноплавства у Керченській протоці — це суб'єкт тільки міжнародних договорів і угод, обов'язково за участю компетентної міжнародної організації та України. Але Росія і далі продовжує дестабілізовувати безпекову ситуацію в Чорноморсько-Азовському регіоні та ігнорувати норми міжнародного права.

З досвіду «гібридних відносин» з РФ можна дійти висновку, що для захисту прав України потрібно використовувати весь можливий інструментарій сил та засобів.

— Певний ефект і насамперед міжнародну підтримку можна досягти тільки рішучими кроками України. Належить офіційно проінформувати Міжнародну організацію мореплавців (структура ООН) про ситуацію, яка склалася навколо Керченської протоки, та домогтися, щоб РФ повернулася у «правове русло» Конвенції ООН про Міжнародне морське право, — вважає заступник начальника штабу командування ВМС ЗС України з питань євроатлантичної інтеграції капітан 1 рангу Андрій Риженко.

Заборона судноплавства, встановлена розпорядженням Міністерства транспорту РФ, є правовим нонсенсом, оскільки грубо порушує положення вищих за статусом міжнародних угод, раніше ратифікованих Держдумою РФ

Якщо такі «односторонні» обмеження продовжуватимуться надалі й якщо міст через Керченську протоку все ж таки збудують, це буде відчутним ударом по українській економіці. Адже, за задумом окупантів, конструкція керченського мосту взагалі не передбачає рух під ним великих суден. Тож після завершення будівництва прохід через протоку до портів Маріуполя й Бердянська буде можливий лише для кораблів меншої висоти, довжини й рівня осадки.

Міністерство закордонних справ України вже висловило протест у зв'язку з запровадженням Російською Федерацією заборони судноплавства через Керченську протоку протягом серпня та вересня 2017 року та вкотре наголосило на протиправності таких дій.

Будівництво мосту через Керченську протоку є незаконним відповідно до міжнародного права, оскільки Україна, як прибережна держава по відношенню до Кримського півострова, не надавала згоди на таке будівництво. Викликає глибоке занепокоєння також негативний вплив, який будівництво може завдати навколишньому середовищу та навігації через протоку. Запровадження Російською Федерацією в односторонньому порядку обмеження на морське судноплавство через Керченську протоку є черговим грубим нехтуванням Російською Федерацією нормами міжнародного права, йдеться в повідомленні МЗС України.

Відповідна нота протесту була надіслана російській стороні.

Нагадаємо, що Україна ініціювала позов проти Росії відповідно до Конвенції ООН з морського права 1982 року з метою захисту своїх прав як прибережної держави в прилеглих до Криму морських зонах у Чорному й Азовському морях та Керченській протоці. Питання будівництва керченського мосту — лише одне з багатьох, яке розгляне міжнародний арбітражний суд за українським позовом. Але підготовка до розгляду розпочнеться тільки 2018 року.

Віталій ПАНЧИШИН

Конвенція ООН про Міжнародне морське право (UNCLOS) була ратифікована Верховною Радою України, Державною Думою РФ та ще 153 країнами світу.

Документом передбачено, що міжнародні протоки — це природні морські проходи, що з'єднують між собою частини одного і того ж моря чи окремі моря і океани. У них усі судна і літальні апарати користуються правом транзитного проходу, якому не повинно чинитися перешкод. Транзитний прохід у даному випадку є здійсненням свободи судноплавства і прольоту виключно з метою безперервного швидкого транзиту через протоку. Утримуватися від використання сили або її застосування проти держав, що межують з протокою, і, крім того, від будь-якої діяльності, безпосередньо не пов'язаної зі звичайним порядком безперервного і швидкого транзиту через протоку або над нею. Держави, які межують з протоками, не повинні перешкоджати транзитному проходу або припиняти його.

Будівництво Росією моста через Керченську протоку створює нові загрози для національної безпеки України, адже перекриття протоки після встановлення залізничної арки обмежить рух українських суден і завдасть збитків українським портам.

Про це повідомили в Центрі досліджень армії, конверсії і роззброєння.

Москва фактично запроваджує суттєві обмеження за габаритами суден, які проходитимуть Керченською протокою після встановлення залізничної арки.

Наприклад, у зв'язку з висотою арки над рівнем моря в 35 метрів надводний габарит судна має бути не більше 33 метрів. Це виключає проходження протокою суден типу Panamax — їхній надводний габарит становить 37,5 метра. Підрахунки українських експертів свідчать, що збитки українських портів лише через це обмеження становитимуть величезні цифри. У випадку Маріуполя це близько 25–30% усієї портової перевалки!

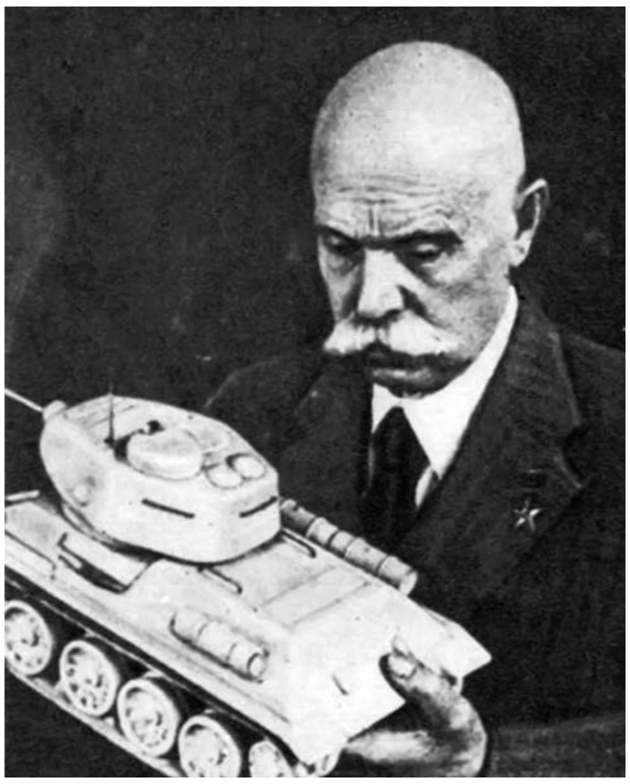
Крім цього, фінансових збитків українські компанії будуть зазнавати і надалі, якщо Росія продовжуватиме одностороннє перекриття протоки у зв'язку з роботами зі встановлення арки.

Слід зазначити, одна доба стоянки судна перед протокою в очікуванні відкриття проливу оцінюється в 20 тисяч доларів США. Враховуючи щоденний трафік суден через протоку на рівні 70–90 суден на добу, неважко підрахувати збитки, які прямо впливають на ціну фрахту та економічну привабливість регіону в цілому, вважають експерти.

ПРО «ПРОЗОРУ БРОНЮ», «МАГНІТНИЙ СКАЛЬПЕЛЬ» ТА «ФЕНІКС»

ЗА СВОЮ 100-РІЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОВІДНІ ВІТЧИЗНЯНІ ВЧЕНІ ЗРОБИЛИ ВАГОМИЙ ВНЕСОК ЯК У ПЕРЕМОГУ НАД НАЦИСТСЬКОЮ НІМЕЧЧИНОЮ В РОКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ, ТАК І В ПОСИЛЕННЯ БОЄЗДАТНОСТІ ЗБРОЙНИХ СИЛ НАШОЇ ДЕРЖАВИ ДЛЯ НАДІЙНОЇ ВІДСІЧІ РОСІЙСЬКІЙ АГРЕСІЇ НА ДОНБАСІ

Президент України Петро Порошенко видав Указ про відзначення 2018-го 100-річчя Національної академії наук України. У ньому зазначено, що вона є унікальним інтелектуальним надбанням українського народу. Визначним є внесок учених академії в розвиток вітчизняної та світової науки й техніки, розбудову незалежної Української держави

Академік Євген Патон із моделлю танка Т-34

Третього дня від початку війни Радянського Союзу проти гітлерівської Німеччини відбулися загальні збори вчених. В одностайно ухваленій резолюції учасники зборів заявили про готовність докласти всіх зусиль, знань, аби досягнення радянської науки спрямувати на службу народові в його боротьбі проти гітлерівських окупантів. В Уфі, куди евакуювали Президію Академії наук, під керівництвом Олександра Богомольця розпочалася перебудова наукових установ. Було створено оборонний науково-технічний комітет, до складу якого входили секції: хімічна, фізична, медична. Ураховуючи потреби фронту, представники цього комітету спрямували всі зусилля на дослідження, пов'язані з виробництвом бойової техніки, озброєння, боєприпасів. Зокрема, особливу увагу вчені приділили науковим роботам із посилення стійкості металів і механізмів для виробництва літаків, моторів, танків.

Уже в перші місяці війни колектив Фізико-технічного інституту академії розробив методику масового виробництва горючої суміші для боротьби з танками. Використовуючи пляшки з нею, наші бійці спалили велику кількість броньованих машин ворога. Та особливе значення мала діяльність Інституту електрозварювання, який очолював академік АН УРСР Євген Патон. Під його керівництвом працівники закладу виконали завдання щодо застосування електрозварювання під флюсом. Завдяки цьому в п'ять разів зросла продуктивність праці з виробництва танків, забезпечено їхню високу якість. Цей метод застосовували також під час виготовлення авіаційних бомб, інших зразків боєприпасів. У березні 1943 року академікові Євгену Патону присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці. А танк Т-34 визнали найкращим у роки Другої світової війни. За результатами використання електрозварювання у виробництві бронекорпусів Радянський Союз посів перше місце у світі.

Держава високо оцінила внесок учених у забезпечення перемоги над нацистською Німеччиною. Багатьох працівників академії удостоєно високих державних нагород, почесних звань.

Війна на Сході України стала для працівників Національної академії наук України, як і 76 років тому, перевіркою готовності працювати на підвищення обороноздатності нашої держави, робити вагомий внесок у перемогу над агресором. Деякі підсумки такої діяльності було підбито на спільному засіданні науковців Збройних Сил України та Національної академії наук України. На ньому йшлося про виконання цільової програми НАН України «Дослідження і розробки з проблем підвищення обороноздатності і безпеки держави». У виступі начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України, голова Воєнно-наукової ради генерал армії України Віктор Муженко окреслив напрями, на яких вітчизняні науковці можуть посилити бойовий потенціал війська. Це розробка нових засобів ураження живої сили та військових об'єктів, високоточної зброї, роботизованих та інформаційних систем, технологій кібернетичного захисту, поліпшення експлуатаційних характеристик і відновлення озброєння й військової техніки тощо.

У межах виконання програми «Наука обороні і безпеці держави» вчені представили 160 проектів, які виконали 35 установ Академії наук

Про здобутки вчених у виконанні програми з підвищення обороноздатності та безпеки держави розповів перший віце-президент НАН України академік Володимир Горбулін. За його словами, ця програма налічує загалом 64 проекти. З них 26 виконували протягом 2015–2016 років. Іще 16 проектів розпочато минулого року, а цьогоріч заплановано їх завершити. Виконання нових 22 проектів розпочато 2017-го, і термін їх реалізації становить один-два роки.

Звісно, усі ці наукові розробки не підлягають оприлюдненню широкому загалові. Але, за словами Володимира Горбуліна, уперше за роки незалежності нашої держави НАН України минулого року провела закриту виставку під назвою «Наука обороні і безпеці держави». У межах її було представлено понад 160 розробок, які виконали 35 установ академії в інтересах оборони та безпеки держави. Переважну більшість із них спрямовано на виконання науково-технічних завдань, що постають перед військовим відомством і підприємствами національного оборонно-промислового комплексу.

Наведу приклади досягнень учених академії, які призначено для потреб військовослужбовців та які є відкритими. Серед них — надміцний штучний монокристалічний сапфір. Він є основою для виготовлення броньованого оглядового скла — «очей» для бронетехніки, бойових вертольотів, інших машин. Уже завершено лабораторні дослідження й відбувається підготовка до серійного виробництва «прозорої броні».

Багато новинок на рахунку вчених і в галузі військової медицини. Зокрема — для збереження життя поранених учасників АТО. Експерти довели, що через травми на полі бою, через утрату крові гинуть від 60 до 80 відсотків поранених. Щоб запобігти цьому, вітчизняні науковці винайшли хімічні гемостатичні засоби «Кровоспас», «Вавка». Останній спиняє кровотечу, його застосовують у формі пов'язки, тампона. Ще одну розробку призначено для загоювання ран і лікування опіків.

До розробки цього «магнітного скальпеля» долучилися і фахівці Харківського фізико-технічного інституту. З його допомогою військові медики зробили учасникам АТО понад 600 операцій

Науковці одного з інститутів академії на основі надпотужних магнітів створили систему для вилучення з тіл поранених бійців куль, осколків. З допомогою «магнітного скальпеля» харківські військові медики вже виконали кілька сотень успішних операцій. На замовлення військовослужбовців–учасників АТО працівники одного з київських академічних інститутів розробили суміш «Фенікс». Оброблена нею форма не горить у разі потрапляння вогню на бійця й зберігає йому життя. Перші її 16 кг уже пройшли випробування в районі АТО. Розробники рятівного засобу від полум'я готують до відправлення на передову чергову партію «Фенікса». Виробниче підприємство, що існує при інституті, налагодить масовий випуск такої суміші.

На рахунку вчених академії чимало й інших розробок, призначених для поліпшення логістичного, інформаційного та інших видів забезпечення українських військовослужбовців у районі АТО.

Володимир ЧІКАЛІН

Під егідою НАН України й за підтримки досвідчених учених плідно працюють для АТО юні науковці. Про деякі з їхніх розробок розповів президент Малої академії наук, член-кореспондент НАН України Станіслав Довгий. За його словами, у Всеукраїнському конкурсі-захисті науково-дослідних робіт узяли участь 1300 школярів — переможців регіональних етапів.

Серед них — Юлія Сенюта з Тернопільщини, яка розробила елементи для захисту легкої й важкої техніки. У дівчини була дуже сильна мотивація для роботи над винаходом. «Мій дядько пішов на фронт добровольцем. Як водій бойової машини піхоти брав участь у боях коло донецького аеропорту. Під Іловайськом його було важко поранено», — розповіла вона. Тож Юля й розробила систему захисту водіїв та екіпажів легкої й важкої бронетехніки. Броня, яку запропонувала винахідниця, має дві складові. Перша — це шари гуми, перекладені силіконовим наповнювачем, друга — багатошарова композитна броня. Не повідомляючи подробиці, скажемо тільки, що такий склад забезпечить розсіювання як кумулятивного струмення в разі влучання з гранатомета, так і кінетичної енергії, якщо поцілить підкаліберний снаряд.

Для потреб військової медицини учасниця конкурсу Анастасія Бабенко з Києва розробила автономний вакуумний холодильник для транспортування органів людини. А Володимир Павлов із Вінниці створив мобільний оптико-електронний прилад, який дає змогу бачити периферичний кровообіг у разі поранення.

Перший масовий розстріл в урочищі стався 27 вересня: німці тут знищили 752 пацієнтів психлікарні ім. Павлова

1941 РІК: ТРАГЕДІЯ БАБИНОГО ЯРУ

В УРОЧИЩІ БАБИН ЯР, ЩО В КИЄВІ, ЗАКАТОВАНО БЛИЗЬКО 150 ТИСЯЧ ЛЮДЕЙ РІЗНИХ НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ, БІЛЬШІСТЬ З ЯКИХ БУЛИ ЄВРЕЯМИ

Під час німецької окупації Києва у 1941–1943 роках Бабин Яр став місцем, де німецькі окупанти масово розстрілювали мирне населення, радянських військовополонених, євреїв та циган, а також партійних і радянських активістів, підпільників, членів Організації Українських Націоналістів (переважно членів ОУН(м), заручників, «саботажників» та інших. Тільки за два дні, 29-го й 30 вересня 1941 року, там розстріляно майже 34 тисячі євреїв. З матерями розстрілювали їхніх грудних дітей…

19 вересня 1941 року в Київ увійшли німці. А через кілька днів у столицю України прибули рейхсфюрер Генріх Гіммлер і головний ідеолог «остаточного вирішення єврейського питання» Адольф Ейхман. На нараді, що відбулася 25 вересня, було вирішено повністю винищити єврейське населення міста. Наказ про це віддав, як зізнався під час допиту після війни заступник начальника поліції безпеки міста Києва Ебелінґ, «сам рейхсфюрер Гіммлер». Каральну акцію призначили на 29 вересня, після чого все місто обклеїли листівками такого змісту:

«Наказується всім жидам міста Києва і околиць зібратись в понеділок 29 вересня 1941 року до години 8 ранку при вулиці Мельника-Доктерівській (коло кладовищ). Всі повинні забрати з собою документи, гроші, білизну. Хто не підпорядкується цьому розпорядженню, буде розстріляний. Хто займе жидівське помешкання або розграбує предмети з тих помешкань, буде розстріляний».

Чому для масових страт вибрали саме Бабин Яр? Досить точно на це питання відповів у своїй книжці «Гітлеризм в історії євреїв» німецький юрист Ю. Шульмейстер:

«Місцем злочину вибрали Бабин Яр — урочище з глибокими ярами, де могли поміститися сотні тисяч трупів. До нього вели зручні підходи, поруч була залізнична станція Лук'янівка-Товарна: її наявність давала змогу переконати приречених, що їх чекає не смерть, а переїзд на нове місце проживання».

…Ранок 29 вересня. Євреї всього міста, виконуючи наказ, ішли, здається, нескінченними потоками в район Лук'янівського кладовища. Неподалік від Бабиного Яру вони потрапляли у своєрідний коридор, створений двома шерегами кремезних гітлерівців із собаками. Під вигуки «Шнель! Шнель!», голосний регіт нацистів, які цькували їх собаками та били автоматними прикладами, вони наближалися до місця страти. Там із них зривали одяг, відбирали коштовності, документи. Зовсім голі чоловіки, юнаки, жінки, дівчата, літні люди й діти під наглядом охоронців ставали на край глибокого рову. Одразу починали строчити кулемети. Але перший масовий розстріл у цьому урочищі стався 27 вересня: німці тут знищили 752 пацієнтів психіатричної лікарні ім. Павлова.

Кати вирізнялися своєю педантичністю й ретельно задокументовували свою «роботу». Тому відомо, що 29–30 вересня вони розстріляли 33 771 єврея. Наймолодшій жертві було лише три дні, а найстаршій — 103 роки. Урочище стало могилою також і для десятків тисяч представників інших народів: українців, росіян, білорусів, вірмен, грузинів. А ще для військовополонених, серед яких було понад 100 матросів Дніпровського загону Пінської військової флотилії, які до останнього набою чинили спротив гітлерівцям, що наступали на Київ. Знищили тут і 621 члена Організації Українських Націоналістів, і цей факт переконливо спростовує радянсько-російський міф про те, що вся ОУН підтримувала окупантів.

Перші розстріли здійснювала зондеркоманда «4А» під командуванням штандартенфюрера СС Пауля Блобеля, а керівником масових розстрілів був генерал-майор Курт Ебергард. Доля в катів склалася по-різному. Ебергард, наприклад, уникнув справедливого покарання й помер 1947 року в Штутгарті своєю смертю. Уникнув її й генеральний комісар Києва Гельмут Квітцрау, який дожив до 1999 року. А ось Блобеля за вироком суду 1948-го стратили. Начальник поліції безпеки й СД Отто Раш, теж причетний до екзекуцій, помер у в'язниці 1948 року.

Гітлерівці під страхом смерті заборонили киянам переховувати євреїв: у наказах, розвішаних на будинках, було сказано:

«Якщо хто-небудь пустить єврея на нічліг або проживання, буде негайно розстріляний не тільки він сам, а й уся родина». Однак були люди, які, ризикуючи своїм життям і життям своїх рідних, рятували, переховували євреїв.

Лише за два дні урочище стало могилою для 33 771 євреяю. Наймолодшій жертві було лише три дні, а найстаршій — 103 роки

Перед тим як залишити Київ, фашисти спробували приховати сліди кривавих злочинів. І вирішили спалити трупи розстріляних. До цієї «акції» залучили в'язнів Сирецького концтабору, маючи намір потім і їх знищити. В'язні виконували наказ нацистів і проживали на території Бабиного Яру в землянці. Але вони зуміли вирватися з їхніх лап. Щоправда, більшість із них німцям вдалося затримати, але кілька осіб усе-таки вціліли й виступили згодом свідками на Нюрнберзькому процесі. Так світ дізнався про злодіяння нацистів у Києві.

Скільки ж людей знайшли свій останній прихисток у Бабиному Яру? Достеменної відповіді на це запитання немає й досі. 1946 року на Нюрнберзькому процесі, згідно з висновками державної комісії, яка розслідувала нацистські злочини під час окупації Києва, називали цифру в 100 тисяч. Останнім часом дослідники цієї трагедії стверджують, що в цьому урочищі було розстріляно не менше як 150 тисяч людей. Вони мали різні національності, віросповідання, але абсолютну більшість становили саме представники єврейського народу.

Уже в післявоєнний час, аби остаточно поховати страшну правду, влада вирішила побудувати в урочищі на місці розстрілів стадіон. Але завдяки протестам творчої інтелігенції цього не сталося. А письменник-фронтовик Віктор Некрасов 1959 року закликав спорудити в Бабиному Яру пам'ятник. З великим небажанням влада врешті-решт вирішила прислухатися: нині на місці масових розстрілів — меморіал, який нагадує про трагедію, що тут сталася під час Другої світової війни.

Сергій ЗЯТЬЄВ

2246 УКРАЇНЦІВ НОСЯТЬ ЗВАННЯ ПРАВЕДНИКІВ НАРОДІВ СВІТУ

У роки Другої світової війни нацисти знищили близько шести мільйонів євреїв, з яких левова частка проживала в Україні. Українці, попри смертельну небезпеку для себе, врятували десятки тисяч представників цього народу. Тож звання Праведників народів світу, яке є найвищим визнанням заслуг у порятунку євреїв, присвоєно 2 246 українцям. Пошук Праведників народів світу триває.

Наближені до Кремля історики і різного штибу «експерти» звинувачують українців у масовому винищенні євреїв. До цієї справи долучилися навіть діячі культури і мистецтв. Згадаймо хоча б художній фільм «Матч»! Набір звинувачень стандартний: «масове винищення єврейського населення», «проведення спільних із загонами СС каральних акцій», «видача гестапівцям єврейських дітей» тощо.

Не сперечатимемося зі «знавцями» українсько-єврейських взаємовідносин в роки війни. А нагадаємо, що Міжнародна єврейська організація «Яд Вашем» визнала Праведниками народів світу 2 246 українців, а це звання дають тим, хто в роки війни рятував єврейське населення від неминучої загибелі. До речі, серед Праведників народів світу — десятки українських націоналістів, які у путінській Росії в «особливій пошані». Один з них — Іван Вовчук (справжнє прізвище Федір Вовк), районний провідник ОУН Нікопольщини. Це звання отримав за врятування багатодітної родини Бакстів.

Врятувала єврейську дівчинку Ірину Райхенберг і Наталія Шухевич — дружина головного командира Української повстанської армії. Роман Шухевич особисто виготовив для дитини документи на прізвище Рижко Ірини. А після того, як жінку заарештувало гестапо, сховав її в монастирському сиротинці. Ось такі вони, «кровожерливі» українські націоналісти!..

Родина київського священика Олексія Глаголєва врятувала за роки окупації одинадцятьох євреїв!.. А Надія Хоменко, яка допомагала виховувати в єврейській родині трьох дітей, пішла у Бабин Яр разом із ними…

Не залишалася осторонь трагедії мільйонів євреїв і Українська греко-католицька церква: 1942 року, коли нищення євреїв стало масовим, митрополит УГКЦ Андрей Шептицький написав Гіммлеру листа, протестуючи проти масових убивств євреїв та залучення до цієї акції української поліції. Він був єдиним ієрархом такого високого рангу в окупованій Європі, який виступив на захист єврейського населення. На такий сміливий крок не спромігся навіть папа Пій ХІІ!..

Більш того, митрополит Шептицький переховував у келіях собору святого Юра десятки євреїв, також і дітей. Рятувала їх і очолювана ним церква, надавши прихисток у церквах сотням людей. У листопаді 1942 року Шептицький не побоявся видати пасторського листа «Не убий!», засуджуючи будь-які види вбивств, погрожуючи вбивцям відлученням від церкви: зі змісту написаного було зрозуміло, що послання адресоване насамперед нацистам…

Сергій ЗЯТЬЄВ

ІНСТИТУТ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКИХ СИЛ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ «ОДЕСЬКА МОРСЬКА АКАДЕМІЯ» ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД:

№ з/п	Найменування посади	Штатно-посадова категорія	Посад. оклад (грн)	Освітньо-кваліфікаційний рівень, наявність наукового ступеня (вченого звання)
				офіцерський склад
1	Викладач кафедри озброєння, зв'язку та АСУ	капітан 3 рангу	1180–1250	Офіцери, які мають ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст та/або досвід військової служби на посадах в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше трьох років); випускники ад'юнктури
2	Викладач кафедри озброєння, зв'язку та АСУ	капітан 3 рангу	1180–1250	Офіцери, які мають ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст та/або досвід військової служби на посадах в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше трьох років); випускники ад'юнктури
3	Викладач кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	капітан 3 рангу	1180–1250	Офіцери, які мають ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст та/або досвід військової служби на посадах в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше трьох років); випускники ад'юнктури
4	Викладач кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	капітан 3 рангу	1180–1250	Офіцери, які мають ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст та/або досвід військової служби на посадах в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше трьох років); випускники ад'юнктури
5	Викладач кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	капітан 3 рангу	1180–1250	Офіцери, які мають ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст та/або досвід військової служби на посадах в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше трьох років); випускники ад'юнктури
				працівники Збройних Сил України
6	Професор кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	працівник ЗС України	5824	Цивільні особи, які мають вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років; учене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь кандидата наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше п'яти років; цивільні особи, які мають звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше десяти років
7	Доцент кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	працівник ЗС України	5472	Цивільні особи, які мають учене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи; старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці; висококваліфіковані фахівці, які мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність
8	Доцент кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	працівник ЗС України	5472	Цивільні особи, які мають учене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи; старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці; висококваліфіковані фахівці, які мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність
9	Старший викладач вищого навчального закладу кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	працівник ЗС України	5136	Цивільні особи, які мають учене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь кандидата наук; викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше п'яти років стажу науково-педагогічної (педагогічної) роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники; висококваліфіковані фахівці, які мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність
10	Професор кафедри озброєння, зв'язку та АСУ	працівник ЗС України	5824	Цивільні особи, які мають вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років; учене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь кандидата наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше п'яти років; цивільні особи, які мають звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше десяти років
11	Доцент кафедри озброєння, зв'язку та АСУ	працівник ЗС України	5472	Цивільні особи, які мають учене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи; старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці; висококваліфіковані фахівці, які мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність
12	Викладач вищого навчального закладу кафедри озброєння, зв'язку та АСУ	працівник ЗС України	4464	Випускники аспірантури або цивільні особи, які мають повну вищу освіту за фахом
13	Професор кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	працівник ЗС України	5824	Цивільні особи, які мають вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років; учене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь кандидата наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше п'яти років; цивільні особи, які мають звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше десяти років
14	Доцент кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	працівник ЗС України	5472	Цивільні особи, які мають учене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи; старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці; висококваліфіковані фахівці, які мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність
15	Доцент кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	працівник ЗС України	5472	Цивільні особи, які мають учене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи; старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці; висококваліфіковані фахівці, які мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність
16	Викладач вищого навчального закладу кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	працівник ЗС України	4464	Випускники аспірантури або цивільні особи, які мають повну вищу освіту за фахом
17	Професор кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	5824	Цивільні особи, які мають вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років; учене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь кандидата наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше п'яти років; цивільні особи, які мають звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше десяти років
18	Доцент кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	5472	Цивільні особи, які мають учене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи; старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці; висококваліфіковані фахівці, які мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність
19	Доцент кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	5472	Цивільні особи, які мають учене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи; старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці; висококваліфіковані фахівці, які мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність
20	Доцент кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	5472	Цивільні особи, які мають учене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи; старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці; висококваліфіковані фахівці, які мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність
21	Старший викладач кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	5136	Цивільні особи, які мають учене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь кандидата наук; викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше п'яти років стажу науково-педагогічної (педагогічної) роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники; висококваліфіковані фахівці, які мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність
22	Викладач вищого навчального закладу кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	4464	Випускники аспірантури або цивільні особи, які мають повну вищу освіту за фахом
23	Викладач вищого навчального закладу кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	4464	Випускники аспірантури або цивільні особи, які мають повну вищу освіту за фахом
24	Викладач вищого навчального закладу кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	4464	Випускники аспірантури або цивільні особи, які мають повну вищу освіту за фахом
25	Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії	працівник ЗС України	3392	Цивільні особи, які мають науковий ступінь або вчене звання або висококваліфіковані фахівці з військових навчальних закладів без наукового ступеня або вченого звання, які мають повну вищу освіту та досвід керівної (науково-дослідної) роботи не менше двох років
26	Молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії	працівник ЗС України	2912	Цивільні особи, які мають повну вищу освіту
27	Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії	працівник ЗС України	3392	Цивільні особи, які мають науковий ступінь або вчене звання або висококваліфіковані фахівці з військових навчальних закладів без наукового ступеня або вченого звання, які мають повну вищу освіту та досвід керівної (науково-дослідної) роботи не менше двох років
28	Молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії	працівник ЗС України	2912	Цивільні особи, які мають повну вищу освіту

Для участі в конкурсі особи, які бажають взяти в ньому участь, подають до конкурсної комісії:

військовослужбовці — рапорт про участь у конкурсі, автобіографію, копії документів про вищу освіту, службову та медичну характеристики, завірену копію службової картки, довідку про проходження військової служби, письмову згоду на збір та обробку персональних даних;

цивільні особи — заяву про участь у конкурсі, автобіографію, копії документів про вищу освіту, копію трудової книжки, характеристику з місця роботи, копію паспорта, письмову згоду на збір та обробку персональних даних.

Копії документів про науковий ступінь, вчене (почесне) звання, список наукових праць (винаходів), а також документи, що підтверджують підвищення кваліфікації протягом останніх п'яти років (дипломи, сертифікати, свідоцтва), надаються кандидатами за наявності.

Термін подачі документів — 30 діб з дня оприлюднення інформації в засобах масової інформації.

Матеріали щодо участі в конкурсі подаються або надсилаються на адресу Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія» — 65029, м. Одеса, вул. Дідріхсона, 8, корп. 5.

Інформація КЕВ м. Львова про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності майна, що знаходиться:

1. На балансі Навчально-спортивної бази літніх видів спорту Міністерства оборони України для визначення ринкової вартості для продовження договору оренди:

№ з/п	Опис об'єкта оцінки	Площа кв.м	Адреса об'єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1	Частина технічного майданчика, військового містечка № 199	498,8	м. Львів, вул. Клепарівська, 39А	Фактична дата

2. На балансі Квартирно-експлуатаційного відділу м.Львова для визначення ринкової вартості для укладення договору оренди під зберігання вживаних автомобілів:

№ з/п	Опис об'єкта оцінки	Площа кв.м	Адреса об'єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1	Технічний майданчик №1 (біля буд. №2), військового містечка № 374	410,54	с. Рясне-Руське, Львівська обл.	Фактична дата

3. На балансі Центру медичної реабілітації та санаторного лікування «Трускавецький» з метою укладення договорів:

№ з/п	Опис об'єкта оцінки	Площа кв.м	Адреса об'єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1	Частина нежитлового приміщення (позначено «ІІІ») на цокольному спального корпусу №2 (№1 по генплану) військового містечка №9 для розміщення продажу екскурсійних квитків туристичними операторами	6,0	Львівська обл., м. Трускавець, вул. Городище,4	Фактична дата
2	Частина нежитлових приміщень (позначено «В-4») на цокольному поверсі водоозокеритолікувального корпусу інв. №6 військового містечка №9 для розміщення кафе-бару	233,00	Львівська обл., м. Трускавець, вул. Городище,4	Фактична дата

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Львова, адреса: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

Основні умови конкурсу: у конкурсі беруть участь суб'єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс: конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в КЕВ м. Львова, за адресою: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

Телефон для довідок: (032) 255-74-80.

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

***

Оголошення про проведення конкурсу на заміщення посади начальника Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України, ШПК — «генерал-майор», посадовий оклад 1900–2080 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: вільне володіння державною мовою; науковий ступінь доктора наук або доктора філософії; вчене звання старшого наукового співробітника (старшого дослідника) або професора; стаж наукової діяльності на посадах наукових працівників не менше 10 років; досвід керівництва науковими підрозділами наукових (науково-дослідних) установ не менше п'яти років.

Для участі в конкурсі надсилати такі документи (матеріали): заяву про участь у конкурсі на ім'я Міністра оборони України, в якій зазначається інформація про застосування або незастосування до претендента обмежень, установлених частиною третьою статті 9 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність»; особовий листок з обліку кадрів з фотографією розміром 3х4 сантиметри; автобіографію; копії документів про вищу освіту, науковий ступінь та вчене звання; довідку про проходження попереднього (періодичного) психіатричного огляду, яка видається відповідно до Порядку проведення обов'язкових попередніх та періодичних психіатричних оглядів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 вересня 2000 р. № 1465; довідку про наявність або відсутність судимості; інформаційну довідку з Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні правопорушення; копію паспорта, засвідчену претендентом; копію трудової книжки; письмову згоду на обробку персональних даних.

Копії документів, які подаються претендентом (крім копії паспорта), мають бути засвідчені в установленому порядку.

Дата проведення виборів — 05 грудня 2017 р.

Термін подання документів — до 28 листопада 2017 р.

Документи надсилати на адресу: 03049, м. Київ, Повітрофлотський просп., буд. 28, голові конкурсної комісії Міністерства оборони України (через Центральний науково-дослідний інститут озброєння та військової техніки Збройних Сил України).

По довідки звертатися за телефонами: 271–08-55, 271–09-66, 520–12-84.

***

КЕВ м. Полтава оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки майна:

Назва об'єкта оцінки: нежитлові приміщення (частина) інв. № 12 в/м № 65 загальною площею 11,5 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: Полтавська обл., смт Щербані.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єкта для розрахунку розміру орендної плати при продовженні договору оренди.

Розмір земельної ділянки: 0,0010 га, розмір земельної ділянки під об'єктом оренди пропорційній площі будівлі (приміщення 11,5 кв.м).

Місце розташування земельної ділянки: Полтавська обл., смт Щербані.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Полтава.

Орієнтовна дата оцінки: 18.10.2017 року.

Назва об'єкта оцінки: нежитлові приміщення інв. № 3 в/м № 9 загальною площею 11,3кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: м. Полтава, вул. Шевченка, 78А. Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єкта для розрахунку розміру орендної плати при продовженні договору оренди.

Розмір земельної ділянки: 0,0015 га, розмір земельної ділянки під об'єктом оренди пропорційній площі будівлі (приміщення 11,3 кв.м).

Місце розташування земельної ділянки: м. Полтава, вул. Шевченка, 78А.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Полтава.

Орієнтовна дата оцінки: 18.10.2017 року.

Звіт про оцінку майна має бути прошитий (прошнурований), пронумерований, скріплений підписом та печаткою суб'єкта оціночної діяльності — суб'єкта господарювання, що проводив оцінку.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 року № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.15 року за № 699/27144.

До участі в конкурсі можуть бути допущені суб'єкти оціночної діяльності, які діють на підставі сертифікатів суб'єктів оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено здійснення практичної діяльності з оцінки майна за напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах цих напрямів, що відповідають об'єкту оцінки; мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямками оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямків, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»; мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013 р. №769, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України від 13.06.2013 р. № 937/23469.

Учасники конкурсу подають до КЕВ м. Полтава конкурсну документацію, яка складається з конкурсної пропозиції та підтвердних документів. До підтвердних документів належать: заява про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток №1 Положення), копія установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копія кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копія сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копія свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; інформація про претендента (документ, якій містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним, з незалежної оцінки майна, також і однотипного майна тощо), конкурсна пропозиція.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозицію щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт у календарних днях, який не перевищує п'ять календарних днів.

Конкурсну документацію слід подавати в КЕВ м. Полтава за адресою: м. Полтава, вул. Сінна, 36, каб. 21 до 17.00 год. до 09.10.2017 року.

Конкурсна документація подається в запечатаному конверті з описом підтвердних документів, що містяться в ньому. На конверті необхідно зробити помітку «На конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності», а також зазначити назву об'єкта, на який подано заяву про участь у конкурсі, та назву суб'єкта господарювання, який подає заяву.

Конкурс відбудеться 13.10.2017 року о 10.00 у каб. № 21 в КЕВ м. Полтава, за поштовою адресою: 36039, м. Полтава, вул. Сінна, 36.

Телефон для довідок з питань проведення конкурсу у м. Полтава (805322) 60-82-36, 56-40-92.

***

На виконання Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 (далі — Наказ), Міністерство оборони України інформує про результати проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження окремо визначеного військового майна, що відбувся 22 вересня 2017 року за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів, каб. 332 (інформація про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності була розміщена на офіційному веб-сайті Міністерства оборони України 07 вересня 2017 року та опублікована у друкованому виданні «Народна армія» номер #36(5516) від 07 вересня 2017 року.

За результатами наданих конкурсних пропозицій та відповідно до критеріїв визначених Наказом, рішенням комісії оголошено переможцем наступного суб'єкта оціночної діяльності:

за лотом 1 переможець — Товариство з обмеженою відповідальністю «Бізнес-Орієнтир».

***

Інформація про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності нерухомого військового майна, яке знаходиться на балансі ХНУПС ім. Івана Кожедуба:

№ з/п	Найменування об'єкта оцінки, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Орієнтовна дата оцінки	Мета проведення оцінки
1.	Частина нежитлового приміщення технічного поверху загальною площею 12,0 кв.м та частина покрівлі загальною площею 25,0 кв.м будівлі № 28 нерухомого військового майна за адресою: м. Харків, вул. Динамівська, 4, в/м № 170, що перебуває на балансі ХНУПС ім. Івана Кожедуба , 24980799, тел. (057) 704-96-29	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою продовження терміну дії договору оренди

Відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015р. за № 699/27144, по кожному об'єкту оцінки окремо претенденти на участь у конкурсах подають до КЕВ м. Харків конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копії сертифіката суб'єкта про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт, якщо він не визначений в інформації про проведення конкурсу; умови розрахунків (відстрочки платежів).

У випадку, якщо два або більше учасники конкурсу отримають однакову кількість балів, комісія для визначення переможця конкурсу враховує додаткові критерії, до яких належать: досвід учасника конкурсу з оцінки однотипного майна; кількість та якість виконаних учасником конкурсу договорів на проведення оцінки майна, укладених з орендодавцями.

Конкурс відбудеться у КЕВ м. Харків за адресою: м. Харків, вул. Пушкінська, 61, об 11.00 через 14 днів після опублікування цієї інформації.

Тел. для довідок: (057) 700-44-63.

Інформація КЕВ м. Харків МОУ про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, проведеного 21.09.2017р.:

№ з/п	Найменування об'єкта оцінки, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Переможець конкурсу
1.	Частина нежитлового приміщення будівлі № 7 нерухомого військового майна загальною площею 127,2 кв.м за адресою: м. Харків, вул. Залютинська, 20, в/м № 122, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	ПП «УКРСПЕЦЕКСПЕРТ»
2.	Нежитлові приміщення будівлі № 33 нерухомого військового майна загальною площею 339,0 кв.м за адресою: м. Харків, вул. Залютинська, 20, в/м № 122, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	ПП «УКРСПЕЦЕКСПЕРТ»
3.	Нежитлові приміщення будівлі № 34 нерухомого військового майна загальною площею 335,0 кв.м за адресою: м. Харків, вул. Залютинська, 20, в/м № 122, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057)700-44-63	ПП «УКРСПЕЦЕКСПЕРТ»
4.	Нежитлові приміщення будівлі № 203 нерухомого військового майна загальною площею 34,3 кв.м за адресою: м. Харків, вул. С. Тархова, 13, в/м № 1 (Рогань), що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057)700-44-63	ПП «УКРСПЕЦЕКСПЕРТ»

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Мукачева оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: вбудовані приміщення поз. 1,3,4 будівлі № 49 — магазин (літ. А) загальною площею 141,85 кв.м, що знаходяться за адресою: Закарпатська обл., м. Виноградів, вул. Тюльпанів, 13, військове містечко № 5 та перебувають на балансі КЕВ м. Мукачева.

Об'єкт оцінювання: вбудовані приміщення магазину будівлі № 23 (літ. В), загальною площею 38,9 кв.м, що знаходяться за адресою: Закарпатська обл., м. Мукачево, військове містечко № 16, вул. Ярослава Мудрого, 70 та перебувають на балансі КЕВ м. Мукачева

Балансоутримувач: КЕВ м. Мукачева (м. Мукачево, вул. Берегівська-об'їзна, 1А), тел./факс: (03131) 2-12-04.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 31.10.2017 року.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144. Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оцінної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Мукачева не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 00 хв. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: 89600, м. Мукачево, вул. Берегівська-об'їзна, 1А, каб.310

Документи надсилати поштою на адресу: 89600, м. Мукачево, вул. Берегівська-об'їзна, 1А, КЕВ м. Мукачева; надавати особисто за адресою: м. Мукачево, вул. Берегівська-об'їзна, 1А , каб 310. Телефон для довідок: (03131) 2-12-04, електронна адреса kevmuk@ukr.net

***

На виконання доручення державного секретаря Міністерства оборони України від 07.09.2017 № 15339/з Міністерством оборони України оголошується конкурс на заміщення вакантних посад керівників державних підприємств, що належать до сфери управління Міністерства оборони України та завдання з функціонального управління якими покладено на Головне управління майна та ресурсів.

Державне підприємство «Укрконверсбуд»

Юридична та фактична адреса підприємства: 04050, м. Київ, вул. Мельникова, 81, корп. 20.

Телефон Концерну «Військессетменеджмент», до складу якого входить підприємство: (044) 500-23-93-ф.

Основні напрямки діяльності: соціальна та професійна адаптація, перепідготовка та працевлаштування військовослужбовців, звільнених у запас або відставку, та членів їхніх сімей, капітальне будівництво, організація будівництва житлових та нежитлових будівель.

Державне підприємство Міністерства оборони України «Білоцерківське управління військово-будівельних робіт»

Юридична та фактична адреса підприємства: 09104, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Гайок, 4.

Телефон Концерну «Військессетменеджмент», до складу якого входить підприємство: (044) 500-23-93-ф.

Основні напрямки діяльності: капітальне будівництво, здійснення капітального і поточного ремонту казармено-житлового фонду та комунальних споруд.

Державне підприємство Міністерства оборони України «Південьвійськбуд»

Юридична адреса підприємства: 65058, м. Одеса, вул. Армійська, 18.

Фактична адреса підприємства: 65058, м. Одеса вул. Армійська, 18А.

Телефон: (048) 734-22-28.

Телефон Концерну «Військессетменеджмент», до складу якого входить підприємство: (044) 500-23-93-ф.

Основні напрямки діяльності: капітальне будівництво, здійснення капітального і поточного ремонту казармено-житлового фонду та комунальних споруд.

Державне підприємство Міністерства оборони України «Одеський завод будівельних матеріалів»

Юридична та фактична адреса підприємства: 65039, м. Одеса, 4-й Басейний провулок, 7.

Телефони: (048) 796-28-42, (048) 722-38-46 ф.

Телефон Концерну «Військессетменеджмент», до складу якого входить підприємство: (044) 500-23-93-ф.

Основні напрямки діяльності: виробництво металоконструкцій, залізобетонних та бетонних виробів, товарного бетону, бетонних розчинів, готових для використання.

Державне підприємство «Львівський військовий лісокомбінат»

Юридична та фактична адреса підприємства: 79034, м. Львів, вул. Луганська, 3

Телефони: (0322) 707-541

Основні напрямки діяльності: лісництво та діяльність у лісовому господарстві, лісозаготівля, лісопильне та стругальне виробництво.

Перелік документів, що надаються комісії разом із заявою на ім'я голови постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України: фотокартки 3х4 см — 14 пр.; автобіографія, написана власноручно — 1пр., решта копії — 16 пр.; резюме — 1 пр., решта копії — 16 пр.; конкурсна пропозиція — 3 пр., згода на обробку персональних даних — 1 пр., решта копії — 5 пр.; інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством — 2 пр.; рекомендації та інші документи на розсуд претендента — 2 пр.; згода на проведення спеціальної перевірки за формою згідно з додатком 1 до Порядку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки» — 1 пр., решта копії — 11 пр.; заява про проведення перевірки, що передбачена Законом України «Про очищенная влади», за формою згідно з додатком 1 до Порядку проведення перевірки — 2 пр.; попередження стосовно встановлених Законом України «Про запобігання корупції» обмежень, підписане претендентом на посаду, за формою згідно з додатком 21 до Порядку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30.09.2015 № 784 «Про внесення змін до Порядку розгляду питань, пов'язаних з підготовкою і внесення подань щодо осіб, призначення на посаду та звільнення з посади яких здійснюється Верховною Радою України, Президентом України або Кабінетом Міністрів України чи погоджується Кабінетом Міністрів України « — 1 пр., решта копії — 4 пр.; заява на ім'я державного секретаря Міністерства оборони України щодо призначення на посаду —1 пр., решта копії — 5 пр.;

належним чином завірені: копія паспорта — 17 пр.; копія картки фізичної особи — платника податків — 1 пр., решта копії — 6 пр.; копія військового квитка (для військовозобов'язаних) — 1 пр., решта копії — 6 пр.; копія трудової книжки — 1 пр., решта копії — 5 пр.; копії посвідчень про нагородження державними нагородами, копії посвідчень про присвоєння почесних звань, — по 1 пр., решта копії — 5 пр.; копії документів про повну вищу освіту з оцінками, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації — по 1 пр., решта копії — 6 пр.; заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2) — 1 пр., решта копії — 6 пр.; медична довідка про стан здоров'я щодо перебування особи на обліку в психоневрологічних або наркологічних закладах охорони здоров'я з сертифікатами нарколога і психіатра — 1 пр., решта копії — 2 пр.; довідка про відсутність судимості — 1 пр.; довідка про допуск до державної таємниці (у разі його наявності) — 1 пр.;

Кваліфікаційні вимоги до претендентів: повна вища освіта відповідного напряму підготовки (магістр, спеціаліст), післядипломна освіта в галузі управління, стаж роботи за професіями керівників нижчого рівня — не менше п'яти років.

Вимоги до конкурсної пропозиції: відповідно до пункту 18 постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки».

Термін подання документів до конкурсної комісії — до 17.10.2017 за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський просп., 6, Департамент кадрової політики Міністерства оборони України, електронна адреса: dkp2016@ukr.net.

Місце проведення конкурсного відбору — приміщення № 223 Головного управління майна та ресурсів за адресою: м. Київ, вул. Перемоги, 55/2.

Дата проведення конкурсного відбору — до 07.11.2017, дата оголошення результатів конкурсного відбору — протягом 3 днів після його завершення.

За довідками звертатися за телефонами:

у Департаменті кадрової політики Міністерства оборони України — (044) 454-43-97.

У Головному управління майна та ресурсів — (044) 454-74-36.

Інформацію, що стосується фінансово-економічного стану підприємств — баланс (форма №1), звіт про фінансові результати (форма № 2), звіт про рух коштів (форма № 3), звіт про власний капітал (форма № 4), примітки до річної фінансової звітності (форма № 5) надано на WEB-порталі Міністерства оборони України у розділі «Кадрова політика, відбір керівників ДП МОУ, оголошення».

***

Ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України (надалі Ансамбль) (місцезнаходження: 01021, м. Київ, вул. Грушевського, 30/1) відповідно до частини другої статті 21 Закону України «Про культуру» (формування кадрового складу художнього та артистичного персоналу державних та комунальних закладів культури здійснюється на конкурсній основі) та Порядку формування на конкурсній основі кадрового складу художнього та артистичного персоналу державних та комунальних закладів культури, затвердженого наказом Міністерства культури України від 01.07.2016 № 497, **оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:**

1.1. **Артист ансамблю пісні і танцю** (оркестр) — скрипка — 1 посада.

1.2. **Артист ансамблю пісні і танцю** (оркестр) — флейта — 1 посада.

1.3. **Кваліфікаційні вимоги (освіта):** вища, базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст, бакалавр).

Спеціальні кваліфікаційні вимоги: установлений навчальним закладом рівень виконавської майстерності, участь у збірних концертних програмах та інших формах концертної діяльності з виконанням окремих сольних інструментальних творів.

1.4. **Програма для участі в конкурсі:**

1.4.1. Виконання творів (на вибір претендента, в яких би конкурсант продемонстрував техніку володіння своїм інструментом): поліфонічні твори велика форма

1.4.2. На вибір комісії: читка оркестрових партій з листа.

2. **Артист ансамблю пісні і танцю** (балету) — 2 посади.

2.1. **Кваліфікаційні вимоги (освіта):** вища, базова вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст, бакалавр).

Спеціальні кваліфікаційні вимоги: добрі музичні, хореографічні та сценічні здібності, творча індивідуальність, необхідна професійна підготовка.

2.2. **Програма для участі в конкурсі:**

2.2.1. Виконання уроку класичного танцю.

2.2.2. Виконання танцювального номера (на вибір претендента).

3. **Адреса подачі документів:** 01021, м. Київ-21, вул. Грушевського, 30/1, каб. 213, Ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України.

4. Кінцевий строк прийняття документів від претендентів на участь у конкурсі — 04 жовтня 2017 року.

5. Претенденти, які бажають взяти участь у конкурсі, подають до конкурсної комісії ансамблю (голові конкурсної комісії Ансамблю пісні і танцю Збройних Сил України) заяву про участь у конкурсі в довільній формі:

До заяви додаються такі документи: особовий листок з обліку кадрів з вклеєною фотокарткою встановленого зразка (заповнений); копія паспорта громадянина України; копія трудової книжки (за наявності); копія (копії) документа про освіту за відповідною спеціальністю; творче резюме.

У конкурсі можуть брати участь працівники ансамблю. Працівники, які знаходяться із ансамблем в трудових відносинах та беруть участь в конкурсі, подають до конкурсної комісії тільки заяву про участь у конкурсі.

Претенденти на участь у конкурсі мають право подавати іншу додаткову інформацію.

Конкурс проводиться в один день у два етапи:

— перший етап — розгляд документів, поданих претендентами — 05 жовтня 2017 року о 10:00;

— другий етап — ознайомлення з професійними даними учасників конкурсу: 05 жовтня 2017 року об 11:00.

Початок реєстрації — о 09:45.

Відповідальність за достовірність поданих документів несе претендент.

Оформленні неналежним чином документи до розгляду не приймаються.

6. **Конкурс відбудеться:** 05 жовтня 2017 року з 10:00 у приміщенні Центрального будинку офіцерів Збройних Сил України за адресою: 01021, м. Київ, вул. Грушевського, 30/1, каб. 213, тел. (044)253–70-21, тел./факс (044)253–70-39.

7. Витрати на проїзд та проживання — за рахунок претендентів. Переможців конкурсу Ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України житлом не забезпечує.

***

Інформація Київського квартирно-експлуатаційного управління про підсумки конкурсів з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

За результатами конкурсів з відбору суб'єктів оціночної, що відбулися 22 вересня 2017 року, переможцями визнано:

— ФОП Рябченко О.М. , на проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна — частини нежитлового приміщення будівлі інв. № 90, в/м № 29 площею 2,00 кв. м за адресою: м. Київ, просп. Повітрофлотський, 30, балансоутримувач — НУОУ ім. І. Черняховського;

— ФОП Рябченко О.М. , на проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна — частина технічного майданчику загальною площею 5,00 кв. м (частина технічного майданчика — 2,00 кв. м під розміщення обладнання; частина технічного майданчика — 3,00 кв. м під розміщення 4-х антено-місць) в/м № 110, м. Київ, вул. Фучика, 7, балансоутримувач — Київське КЕУ;

— ФОП Рябченко О.М. , на проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна — частина даху будівлі інв. № 62 загальною площею 5,00 кв. м (частина даху — 2,00 кв. м під розміщення обладнання; частина даху — 3,00 кв. м під розміщення 4-х антено-місць), в/м № 113, м. Київ, вул. Дегтярівська, 19, балансоутримувач — Київське КЕУ;

— ФОП Рябченко О.М. , на проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна — частина даху будівлі інв. № 76 загальною площею 5,00 кв. м (частина даху — 2,00 кв. м під розміщення обладнання; частина даху — 3,00 кв. м під розміщення 4-х антено-місць), в/м № 54, м. Київ, вул. Госпітальна, 18, балансоутримувач — Київське КЕУ;

— ФОП Чебаков О.І. , проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна — частина нежитлового приміщення триповерхової будівлі № 1 штабу (інв. № 101310004) в/м № 64 площею 2,00 кв. м за адресою: м. Київ, просп. Повітрофлотський, 6, балансоутримувач — Центр забезпечення службової діяльності МОУ та ГШ ЗСУ;

— ФОП Чебаков О.І., на проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна — частина нежитлового приміщення чотириповерхової будівлі № 46 штабу (інв. № 101310006) військового містечка № 64 площею 2,00 кв. м за адресою: м. Київ, просп. Повітрофлотський, 6, балансоутримувач — Центр забезпечення службової діяльності МОУ та ГШ ЗСУ;

— ФОП Чебаков О.І., на проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна — частина нежитлового приміщення семиповерхової будівлі № 108 штабу (інв. № 101310002) військового містечка № 64 площею 2,00 кв. м за адресою: м. Київ, просп. Повітрофлотський, 6, балансоутримувач — Центр забезпечення службової діяльності МОУ та ГШ ЗСУ;

— ФОП Чебаков О.І., на проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна — частина нежитлового приміщення семиповерхової будівлі № 126 штабу (інв. № 101310023) військового містечка № 64 площею 2,00 кв. м за адресою: м. Київ, просп. Повітрофлотський, 6, балансоутримувач — Центр забезпечення службової діяльності МОУ та ГШ ЗСУ.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення будівлі інв. № 90 (КПП № 1) військового містечка № 29 площею 2,00 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: м. Київ, пр. Повітрофлотський, 30.

Балансоутримувач: Національний університет оборони України імені Івана Черняховського.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.09.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 30 хв. 13 жовтня 2017 року, за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення площею 1,00 кв. м в будівлі інв. № 76 та частина нежитлового приміщення площею 1,00 кв. м в будівлі інв. № 42 військового містечка № 54.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: м. Київ, вул. Госпітальна, 18.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.09.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. 00 хв. 13 жовтня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — частина нежитлового приміщення площею 1,00 кв. м в будівлі інв. № 1 військового містечка № 25.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: м. Київ, вул. Госпітальна, 16.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.09.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. 30 хв. 13 жовтня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

ВІТАЄМО!

1 жовтня відзначить
свій день народження
полковник
БОЙКО Ігор Анатолійович!

Бажаємо щастя без краю. Щоб серце щодня зігрівало тепло, щоб завжди в душі панувало добро, наснаги вам, здоров'я без ліку і довгого-довгого щедрого віку!

Многая літа!

З повагою друзі та колеги

ЖОВТЕНЬ

ПН		2	9	16	23	30
ВТ		3	10	17	24	31
СР		4	11	18	25	
ЧТ		5	12	19	26	
ПТ		6	13	20	27	
СБ		7	14	21	28	
НД	1	8	15	22	29	

1 жовтня
День працівника освіти
8 жовтня
День юриста України
14 жовтня
День захисника України
День українського козацтва
Покрова Пресвятої Богородиці
28 жовтня
День визволення України від фашистських загарбників

Фото з відкритих джерел

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 36467 Замовлення 56271

Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Геннадій КАРПЮК, Сергій ВОРОНКОВ

Провідний літературний співробітник — Наталія ЧИЖЕВСЬКА

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Pp — Реклама редакції (подається безкоштовно)
P — Реклама платна

Листування з читачами
тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114
9 771029 911004